ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

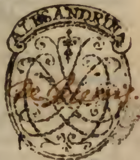
ΕΙΔΥΛΛΙΑ, ΤΟΥΤΕΣΤΙ ΜΙ-
ΚΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΕΞ ΚΑΙ
ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

τοῦ αὐτοῦ ἐπιγράμματα ἐννεακαίδεκα.
τοῦ αὐτοῦ πέλεκυς καὶ πτερύγιον.

M.f.19

THEOCRITI IDYLLIA, HOC EST
PARVA POEMATA XXXVI.

Eiusdem epigrammata XIX.
Eiusdem Bipennis *&* Ala.

ex A cœnobij S. Nicolaj de ...

36

VENETIIS ex Officina Farrea.

M D XLIII.

V.f.6.43.

LABANVS TORINVS DIVINÆ IN dolis puero Polycarpo Cratandro. S. D.

Typographicam quidem artem diuino quodam munere in hunc terrarum orbem cœlitus manasse quis non uideat, suauissime mi Polycarpe: nisi pleriq; istorum qui typis excudunt libros, uel stupiditate quadam inopiaq; iudicii, pessimos authores pro optimis imprimendos susciperent: uel lucri, cuius odor est bonus ex re qualibet, auiditate (canis enim à corio nunquam absterrebitur uncto) cum primas tenere putarent, unde quamplurimum operæ precii rediturum sperarent. Magnæ quippe parti magis arridet nihil, quàm, unde, quod non leue scelus est, citra bonis literis euehendis studium, suis detur scriniis consulere. Id quod cum res ipsa, tum illi nescio qui non tantum nugacissimi, sed etiam perniciosissimi codices, qui in hoc, tanquam internecino literatorum bello, nonnunquam ἀνώνυμοι, sæpius fictis titulis in lucem emittuntur, clamitant. Cæterum quemadmodum in rebus etiam optimis accidere solet, ita & in hac quoq; arte contingere conspicimus, ut quod ad unicum studiorum usum diuinitus sit datum, id abutentium uitio in quàm uirum uergat exitium. Duplici itaq; nomine mihi commendandus uidetur parens ille tuus, immortale Chalcographorum decus: Primum, quòd pro sua singulari industria, excussoq; iudicio eos comprimis scriptores seligit, qui ad ueram eruditionem, & syncerам pietatem iuxtà conferunt. Deinde quòd ingenuo quodam in politiores literas affectu conatus suos omnes, omnia uitæ studia semper huc destinarit, non ut suis priuatim scriniis consuleret, sed uti patriæ, publicisq; studiis nostris quam

plurimum prodesset. In hoc unum pro uirili incum- bēs, ut authores classicos, antiquos & ethographos, quamemunctissime excusos in lumen ædat. Quo q- dem instituto Theocriti τὰ εἰδύλλια, hoc est opuscu la publicaturus, communem studiosorum potius uti- litatem, quàm priuatum commodum spectans, de eo qui gnauiter istum authorem (quem uidebatur occul tiss. & emunctiss. naris, pluribus neuis defœdatum, quàm fuerit olim Thersites ille Homericus) incudi reddere, imò excolere posset, sadulo dispexit. Vbi ue ro carnes, ut aiunt, habere nequiret, Tarichum æqui boniq; faciebat. Nam nobis eam prouinciam suis fla gitiis iniunxit: quam tandem suscepimus, partim ut animo parentis morem gereremus: partim, ut pauli- sper à feriis & grauioribus iatriæ studiis, animi gratia in amœniora Musarum uireta diuerteremus. Tua ad hæc causa, & ob hanc quidem maximè, succisiuis & paucis admodum horis Theocritum à confessis ali- quot mendis uindicauimus, quibusdam uero, & be- ne multis, fidem nostram uoluimus interponere: sunt enim quæ Oedipo coniectore egeant nonnulla. Ca- stigatiorem tamen quàm hactenus prodire liquebit iis, qui exemplaria conferre non dedignabuntur. Ge- stiebam autem te Polycarpe mellitiss. strena quapiam Saturnali pro felici ineuntis anni auspicio salutare.

Quem morem priscis, ut solemnem, ita & minime ignobilem fuisse, tum historiographorum, tum poe- tarum monumenta testantur. De alieno ergo libera- lis, chartaceum quo te enixe oblectaturum confido, ἀποφώρητον mitto. Promerentur autem longè præ- stãtiora tuæ dotes: præter enim quàm quod suauiss. morum facilitate, & modestia quadam inaudita, inge nioq; non uulgari præditus es, miro quoq; flagras in utranq; literaturam, qua neminem æqualium non

ſuperas, ardore: & ut ſemel dicam, remis uelisq; eo contendis, quod nomine præfers. Nihil enimuero tibi, ut reor perſuaſius, quàm progenitores tuos ſedulò diſpexiſſe, quodnam ſtatim in lucem ædito inderent nomen, cuius uel compellatio filiolum ad uirtutes, probitatem, & uitam deniq; omnibus numeris frugiferam inflammaret. Animaduertebant enim, id olim non ſapientibus modo hominibus, uerum ipſi etiam Deo Opt. Max. curæ fuiſſe. Siquidem Mariæ ſemper uirgini, aſſertorem humani generis concepturæ, εἶπεν ὁ ἄγγελος καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦν. Et paucis ante menſibus Zachariæ ſacerdoti: ἡ γυνή σου ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰωάννην. Optimè igitur à patre tuo factum cenſeo, quum diuo Polycarpo uoluit te eſſe cognomẽ, quò, ſi illius per omnia fores æmulus, uerè id eſſes quod audis, πολύκαρπος. Atq; utinam quemadmodum id abs te bonis, ut dicitur, quibus inchoatum cernimus, ſic melioribus pergas, & optimis ad unguem abſoluas. Ita fiet mi Polycarpe, ut & eum quem nomine refers, ornamentis exprimas, & maiorum, quorum ſpes omnis in te uno eſt poſita, expectationi etiamdum in herba exiſtenti, non ſolum reſpondens, ſed eam ſicuti pulcherrime uincas, ita non ſine dedecore fallere queas, & toti deniq; literariæ reipub. non mediocrem adferas utilitatem. Nos tibi quoq; ſponte currenti, eclogis hiſce cõſecratis, ueluti calcaria addere affectamus quò uolas alacrius, maxime cum eam ætatulam attigeris, qua haud alia continget, ad Muſarum fores reſerandas, felicior. Vale.

Γένος Θεοκρίτου.

Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητὴς, Συρακούσιος ἦν τὸ γένος. πατρὸς Σιμιχίδου, ὥς αὐτός φησι· Σιμιχίδα πᾶ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις, ἔνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδα, ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι. δοκεῖ γὰρ σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι. πατέρα δὲ ἐσχηκέναι Πραξαγόραν, καὶ μητέρα Φιλίνναν. ἀκουστὴς δὲ γέγονε Φιλιτάδου, καὶ Ἀσκληπιάδου, ὧν μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν Πτολεμαῖον, τὸν ἐπικληθέντα Λαγωόν. περὶ δὲ τὴν τῶν βουκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γενόμενος, πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυχε. κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχος καλούμενος Θεόκριτος ἐπεκλήθη.

Περὶ τοῦ ποῦ καὶ πῶς εὑρέθη τὰ βουκολικά.

Τὰ βουκολικά φασιν ἐν Λακεδαίμονι εὑρεθῆναι, καὶ περαιτέρω προκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι καὶ φόβῳ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ταρασσόντων. ἐνέστη καὶ ἑορτὴ Ἀρτέμιδος Καρυάτιδος. τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ταραχὴν ἀγροῖκοι τινὲς εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερὸν, ἰδίαις ᾠδαῖς τὴν Ἄρτεμιν ὕμνησαν. τῆς τούτων μούσης ἀρεστῆς γενομένης, παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη. ἄλλοι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν Τυνδαρίδι τῆς Σικελίας ᾀχθῆναι λέγουσι τὰ βουκολικά. Ὀρέστῃ γὰρ ἐκκομίζοντι τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον, ἐκ Ταύρων τῆς Σκυθίας. χρησμὸς ἐξέπεσεν, ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν, ἀπολούσασθαι. ὁ δὲ προσβαλὼν εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας, τὸ ἄγος ἀπενίψατο ἐν τοῖς λεγομένοις διαχώροις πο

ταμοῖς ἐπεὶ τὰ εἰς τὴν Τυνδαρίδα τῆς Σικελίας ἦλθεν οἱ δ' ἐπιχώριοι τὴν θεὸν ἰδίοις ᾄσμασιν καθυμνήσαντες, ἔθει τὴν πρώτην παρέδωκαν εὕρεσιν.

Περὶ διαφορᾶς τῶν βουκολικῶν.

Τὰ βουκολικὰ ἔχει διαφορὰν τήν, τὴν τῶν ποιημάτων ἐπιγραφήν· καὶ γὰρ αἰπολικά ἐστι καὶ ποιμενικὰ, καὶ μικτά. τὴν μέντοι ἀπὸ τῶν βοῶν εἴληφεν ἐπιγραφὴν, ὡς ἀριστεύοντος τοῦ ζώου· διὸ καὶ βουκολικὰ εἴρηται πάντα. λέγεται δὲ βουκόλος, παρὰ τὸ τὰς βόας ἐλαύνειν, ἢ ἀπὸ τοῦ τὰς βόας κωλύειν ἀτιμαγελούσας· ἢ τῶν βοῶν κορεῖν καὶ ἐπιμελεῖσθαι, ῥοπῇ τοῦ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβολον. ᾄδειν δέ φασιν αὐτοὺς ἄρτον ἐξηρτημένοις, θηρίων ἐν ἑαυτῷ τύπους ἔχοντα, καὶ πήραν πανσπερμίας ἀνάπλεων, καὶ οἶνον ἐν αἰγίῳ ἀσκῷ σπονδὴν νέμοντας τοῖς ὑπαντῶσι στεφανόν τε περικεῖσθαι, καὶ κέρατα ἐλάφων προσκεῖσθαι, καὶ μετὰ χεῖρας ἔχειν λαγωβόλον. τὸν δὲ νικήσαντα, λαμβάνειν τὸν τοῦ νενικημένου ἄρτον· κἀκεῖνον μὲν, ἐπὶ τῆς τῶν Συῤῥακουσίων μένειν πόλεως. τοὺς δὲ νενικημένους εἰς τὰς περιοικίδας χωρεῖν, ἀγείραντας ἑαυτοῖς τὰς τροφάς. διδόναι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ, παιδιᾶς καὶ γέλωτος ἐχόμενα. καὶ εὐφημοῦντας ἐπιλέγειν.

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχαν δέξαι τὰν ὑγίειαν, ἃν φέρομεν παρὰ τᾶς θεοῦ· ἃν ἐκαλέσατο τήνα.

Περὶ τῆς τῶν βουκολικῶν ἐπιγραφῆς.

Εἰδύλλιον λέγεται, ὅτι εἶδος ἐστὶν, ὁ ποιὸν ἐστὶ λόγου· ὑποκοριστικῶς δὲ εἴρηται εἰδύλλιον.

Ρερὶ τῶν τῆς ποιήσεως χαρακτήρων

Ρᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας· διηγηματικόν, δραματικόν, καὶ μικτόν· τὸ δὲ βουκολικὸν ποίημα, μίγμα ἐστὶ παντὸς εἴδους, καθάπερ συγκεκραμένον· διὸ καὶ χαριέστατον, τῇ ποικιλίᾳ τῆς φράσεως, μᾶλλον δὲ κράσεως, ποτὲ μὲν συγκείμενον ἐκ διηγηματικοῦ, ποτὲ δὲ ἐκ δραματικοῦ· ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ· ἤγουν διηγηματικοῦ καὶ δραματικοῦ· ὅτε δὲ ὡς ἂν τύχῃ· ἐς ὅσον δ᾽ οἷόν τέ ἐστι αὕτη ἡ ποίησις τὰ τῶν ἀγροίκων ἤθη ἐκμάσσεται, τερπνῶς πάνυ, τῇ τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωποὺς τὸν βίον χαρακτηρίζουσα. ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸ ἄγαν ἁδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως.

Υπόθεσις τοῦ πρώτου εἰδυλλίου,

Εν τούτῳ τῷ εἰδυλλίῳ διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους Θύρσις ποιμὴν καὶ αἰπόλος. ἤτοι Μενάλκας, ἢ καὶ κομάτας· ἀγνοεῖται δὲ τὸ τοῦ αἰπόλου ὄνομα.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ΘΥΡΣΙΣ Η ΩΔΗ, ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Θύρσις.

Δύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἁ πίτυς αἰ-
πόλε τῆνα,
ἁ ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται.
ἁδὺ δὲ καὶ τὺ
συρίσδες. μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἆ-
θλον ἀποισῇ.
αἴκα τῆνος ἕλῃ κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ.
αἴκα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ
ἁ χίμαρος. χιμάρω δὲ καλὸν κρῆς ἔστε κ' ἀμέλξῃς.
Αἰ. ἅδιον ὦ ποιμὰν τὸ τεὸν μέλος, ἢ τὸ καταχὲς
τῆν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἴκα ταὶ μῶσαι τὰν οἴιδα δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας. αἰ δέκ' ἀρέσκῃ
τήνας ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν ὄιν ὕστερον ἀξῇς.
Θ. λῇς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, λῇς αἰπόλε τῇδε καθίξας
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἵ τε μυρῖκαι
συρίσδεν, τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ.
Αἰ. οὐ θέμις ὦ ποιμὰν τὸ μεσαμβρινὸν, οὐ θέμις ἄμμιν
συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες. ἦ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακὼς ἀμπαύεται, ἐντί γε πικρός.

καὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ θύρσι τὰ δάφνιδος ἄλγε' ἀείδες
καὶ τᾶς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέον ἵκεο μώσας.
δεῦρ' ὑπὸ τὰν πτελέαν ἑσδώμεθα, τῶ τε πριήπω
καὶ τῶν κρανιίδων κατ' ἐναντίον, ᾇπερ ὁ θῶκος
τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἰ δὲ κ' ἀείσης
ὡς πόκα τὸν λιβύαθε ποτὶ χρόμιν ᾆσας ἐρίσδων,
αἶγά τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρὶς ἀμέλξαι.
ἃ δύ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
καὶ βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἁδέϊ καρῷ
ἀμφῶεν. νεοτευχὲς ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον
τῶ περὶ μὲν χείλη μαρύεται ὑψόθι κισσός.
κισσὸς ἑλιχρύσω κεκονισμένος. ἁ δὲ κατ' αὐτὸν
καρπῷ ἕλιξ εἱλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
ἔντοσθεν δὲ γυνά τις θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι. πὰρ δέ οἱ, ἄνδρες
καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
νεικείουσ' ἐπέεσι τὰ δ' οὐ φρενὸς ἅπτεται αὐτᾶς.
ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελεῦσα,
ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον. οἳ δ' ὑπ' ἔρωτος
δηθὰ κυλοιδιόωντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
λεπράς. ἐφ' ᾇ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἕλκει
ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερὸν ἀνδρὶ ἐοικώς.
φαίης κεν γυίων νιν, ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν,
ὧδέ οἱ ᾠδήκαντι κατ' αὐχένα πάντοθεν ἶνες,
καὶ πολιῷπερ ἐόντι. τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἅβας.
τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν ἁλιβρύτοιο γέροντος,

πυρναίαις σαφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωά.
τὰν, ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἱμασιαῖσι φυλάσσει
ἥμενος. ἀμφὶ δέ μιν, δύ' ἀλώπεκες, ἃ μὲν ἀν' ὄρχως
φοιτῇ, σινομένα τὰν τρώξιμον. ἃ δ', ἐπὶ πήραν
πάντα δόλον τεύχοισα, τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνήσειν
*καί ∻ φατί, πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι*καθίξῃ.
θίξῃ. αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκεσσι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν,
σχοίνῳ ἐφαρμόσσων. μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πήρας,
οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
παντᾷ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος
αἰπολικόν τι θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
τῶ μὲν, ἐγὼ πορθμεῖ καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα,
ὦνον, καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος.
οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
ἄχραντον. τῷ κά τοι μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,
αἴκα μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.
κοὔτοι τοι φθονέω. πόταγ' ὦ 'γαθέ. τὰν γὰρ ἀοιδὰν
οὔτι πω ἐς ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελάθοντα φυλαξεῖς.
Θύρ. ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
*ὅδ' θύρσις*ὅδ' ὡξ αἴτνας, καὶ θύρσιδος ἁδ' ἁ φωνά.
ὡξ πᾷ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα δάφνις ἐτάκετο, πᾷ ποκα νύμφαι
ἢ κατὰ πηνειῶ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ πίνδω;
οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἴχετ' ἀνάπω,
οὐδ' αἴτνας σκοπιὰν, οὐδ' ἄκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύσαντο.
τῆνον χ' ὠ 'κ δρυμοῖο λέων ἀνέκλαυσε θανόντα.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.

πολλαί οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς
ἦνθ' ἑρμᾶς πράτιστος ἀπ' ὤρεος, εἶπε δὲ δάφνι,
τίς τυ κατατρύχει· τίνος ὦ 'γαθὲ τόσσον ἔρασαι;
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθον τοὶ βῶται· τοὶ ποιμένες, ὡ 'πόλοι ἦνθον.
πάντες ἀνηρώτων τί πάθοι κακόν· ἦνθ' ὁ πρίαπος
κἦφα, δάφνι τάλαν, τί τὺ τάκεαι· ἁ δέ τε κώρα
πάσαν ἀνὰ κράνας πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ζατεῦσ', δύσερός τις ἄγαν· καὶ ἀμήχανος ἐσσί.
βούτας μὲν ἐλέγευ, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
ὡ 'πόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας, οἷα βατεῦνται,
τάκεται ὀφθαλμὼς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῇς τὰς παρθένος οἷα γελῶντι.
τάκεαι ὀφθαλμὼς ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.
τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὑτῶ
ἄνυε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄνυε μοίρας.
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ἦνθέ γε μὰν ἁδεῖα καὶ ἁ κύπρις γελάοισα.
λάθρη μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα
κεἶπε τύ θην τὸν ἔρωτα κατεύχεο δάφνι λυγίξειν;
ἆρ' οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;
ἄρχετε βουκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
τὰν δ' ἄρα χ' ὡ δάφνις ποταμείβετο κύπρι βαρεῖα,
κύπρι νεμεσσατὰ, κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής.

ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ' ἅλιος, ἄμμι δεδύκει
δάφνις· κἠν ἀΐδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος ἔρωτος.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὐ λέγεται τὰν κύπριν ὁ βωκόλος ἕρπε ποκ' Ἴδαν;
ἕρπε ποτ' ἀγχίσην τηνεὶ δρύες, ὧδε κύπειρος.
αἱ δὲ καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσι μέλισσαι.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλε ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὡραῖος χ' ὤδωνις, ἐπεὶ καὶ μᾶλα νομεύει,
*πάν καὶ πτῶκας βάλλει, καὶ θηρία*τ' ἄλλα διώκει.
τα ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
αὖτις ὅπως στάσῃ διομήδεος ἄσσον ἰοῖσα
καὶ λέγε τὸν βώταν νικῶ δάφνιν, ἀλλὰ μάχευμοι
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ λύκοι ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὤρεα φωλάδες ἄρκτοι,
χαίρεθ' ὁ βωκόλος ὔμμιν ἐγὼ δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν
οὐκέτ' ἀνὰ δρυμὼς οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' ἀρέθοισα
καὶ ποταμοὶ, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ θύμβριδος ὕδωρ.
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς
δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὧδε νομεύων
δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων
ἄρχετε βωκολικᾶς μῶσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς.
ὦ πὰν πὰν, εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα μακρὰ λυκαίου,
εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα μαίναλον, ἔνθ' ἐπὶ νᾶσον
τὰν σικελὰν, ἑλίκας δὲ λίπε ῥίον, αἰπύ τε σᾶμα
τῆνο λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγαστόν.
λήγετε βωκολικᾶς μῶσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
ἔνθ' ὦ 'ναξ· καὶ τάνδε φέρ' εὐπάκτοιο μελίπνουν
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἑλικτάν,

ἢ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς ἅδαν ἕλκομαι ἤδη.
λήγετε βουκολικᾶς μοῖσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς
νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι.
ἁ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι.
πάντα δ' ἔναλλα γένοιντο· καὶ ἁ πίτυς ὄχνας ἐνείκαι
δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὼς κύνας ὤλαφος ἕλκοι
κἠξ ὀρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.
λήγετε βουκολικᾶς μοῖσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
χ' ὁ μὲν, τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' ἀφροδίτα
ἤθελ' ἀνορθῶσαι, τά γε μὰν λίνα πάντα λελοίπει
ἐκ μοιρᾶν· χ' ὁ δάφνις ἔβα ῥόον, ἔκλυσε δίνα
τὸν μοίσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ νύμφαισιν ἀπεχθῆ
λήγετε βουκολικᾶς μοῖσαι ἴτε λήγετ' ἀοιδᾶς.
καὶ τὺ δίδου τὰν αἶγα, τό τε σκύφος, ὥσκεν ἀμέλξας,
σπείσω ταῖς μοίσαις ὦ χαίρετε πολλάκι μοῖσαι
χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὔμμιν καὶ ἐς ὕστερον ἅδιον ᾀσῶ.
Αἰ. πλῆρές τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα θύρσι γένοιτο,
πλῆρες δὲ σχαδόνων· καὶ ἀπ' αἰγίλω ἰσχάδα τρώγοις
ἁδεῖαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγε φέρτερον ᾄδεις.
ἠνὶ δέ τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει.
ὡρᾶν πεπλύσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκασεῖς.
ὧδ' ἴθι κισσαίθα, τὺ δ' ἄμελγέ νιν· αἱ δὲ χίμαιραι
οὐ μὴ σκιρτάσητε μὴ ὁ τράγος ὔμμιν ἀναστῇ.

Ὑπόθεσις τοῦ β', εἰδυλλίου.

Ὑπόκειται, σιμαίθα δέλφιδος μυνδίου τινὸς ἐρῶσα, ὃν παιδικῶς πρὸς ταλαιπωροῦντα ἐν παλαίστρα, ἡ σιμαίθα φίλτροις τε καὶ φαρμάκοις διά τινος θεραπαίνης θεστύλιδος ὑποδιακονουμένη, ἐφ' ἑαυτὴν πειρᾶται μετάγειν, αὐτὴ καλουμένη τὴν σελήνην καὶ τὴν ἑκάτην, ὡς αὐτῷ τῷ ἔρωτι συμβαλλομένας νυκτερινὰς θεάς. τὴν δὲ θεστύλιδα ὁ θεόκριτος ἀπειροκάλως ἐκ τῶν σώφρονος μετήνεγκε μίμων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ β'.

Φαρμακεύτρια.

Πᾶ μοι ταὶ δάφναι φέρε θέστυλι, πᾶ δὲ τὰ φίλτρα.
στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ,
ὡς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα φίλον καταθύσομαι ἄνδρα
ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδέποθ' ἥκει,
οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος ἦ ῥά οἱ ἄλλα
ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' ἔρως ταχινὰς φρένας, ἅ τ' ἀφροδίτα
βασεῦμαι ποτὶ τὰν τιμαγήτοιο παλαίστραν
αὔριον, ὥς νιν ἴδω καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.
νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταθύσομαι, ἀλλὰ σελάνα
φαῖνε καλόν, τὶν γὰρ ποταείσομαι ἄσυχα δαῖμον,
τᾷ χθονίᾳ θ' ἑκάτᾳ, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι,
ἐρχομέναν νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἷμα.
χαῖρ' ἑκάτα δασπλῆτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπήδει.

φάρμακα ταῦθ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι κίρκης,
μήτε τι μηδείας, μήτε ξανθᾶς περιμήδας.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται. ἀλλ' ἐπί πασσε
Θέστυλι δειλαία. πᾶ τὰς φρένας ἐκ πεπότασαι,
ἦ ῥά γέ τοι μυσαρὰ καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι;
πάσσ' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα. τὰ δέλφιδος ὀστέα πάσσω.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
δέλφις ἔμ' ἀνίασεν. ἐγὼ δ' ἐπὶ δέλφιδι δάφναν
αἴθω. χ' ὡς αὕτα λακεῖ μέγα καππυρίσασα,
κἠξαπίνης ἅφθη, κοὐδὲ σποδὸν εἴδομεν αὐτῆς,
οὕτω τοι καὶ δέλφις ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
ὣς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ μύνδιος αὐτίκα δέλφις.
χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ ἀφροδίτας.
ὣς κεῖνος δινοῖτο ποθ' ἁμετέρῃσι θύραισιν.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὺ δ' ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν ἅδε
κινήσαις ῥαδάμαντα, καὶ εἴ τι παρ' ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θέστυλι ταὶ κυνὲς ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται.
ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι. τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα
ἠνὶ δὲ σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται.
ἁ δ' ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρνων ἔντοσθεν ἀνία
ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι. ὅς με τάλαιναν
ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν, καὶ ἀπάρθενον ἦμεν.
ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

ἐς τρὶς

ἐς τρὶς ἀποσπένδω καὶ τρὶς τάδε πότνια φωνῶ·
εἴτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἀνήρ,
τόσον ἔχοι λάθας, ὅσον πόκα θησέα φαντὶ
ἐν δίᾳ λαθῆμεν ἐϋπλοκάμω ἀριάδνας.
ἴϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' ἀρκάσι τῷ δ' ἔπι, πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὤρεα καὶ θοαὶ ἵπποι·
ὣς καὶ δέλφιν ἴδοιμι καὶ ἐς τόδε δῶμα περῆσαι
μαινομένῳ ἴκελον, λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας·
ἴϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε δέλφις·
ὡ'γὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
αἲ αἲ ἔρως ἀνιαρέ, τί μευ μέλαν ἐκ χροὸς αἷμα·
ἐμφὺς ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας·
ἴϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
σαῦρόν τι τρίψασα ποτὸν κακὸν αὔριον οἰσῶ.
θέστυλι, νῦν δὲ λαβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
τᾶς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερον, ἇς ἔτι καὶ νῦν
ἐκ θυμῶ δέδεμαι· ὁ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιεῖ.
καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα τὰ δέλφιδος ὀστέα πάσσω.
ἴϋγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν δὴ μουνὴ ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρυσῶ·
ἐκ τίνος ἄρξωμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο;
ἦνθ' ἁ τῶ εὐβούλοιο κανηφόρος ἄμμιν ἀναξώ,
ἄλσος ἐπ' ἀρτέμιδος· τᾷ δή ποκα πολλὰ μὲν ἄλλα.
θηρία πομπεύεσκε περισταδὸν· ἐν δὲ λέαινα.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καὶ μ' ἁ θευχαρίλα θρᾷσσα τροφὸς ἁ μακαρῖτις

ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἁ μεγάλοιτος
ὁ μάρτευν. βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα.
κἀμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τᾶς κλεαρίστας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
ἤδη δ' εὖσα μέσον κατ' ἀμαξιτὸν ᾇ τὰ λύκωνος.
εἶδον δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ εὐδάμιππον ἰόντας.
τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἑλιχρύσοιο γενειάς.
στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὺ σελάνας.
*λι ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι * λιποῦσιν.
πόντ φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνια σελάνα.
χ' ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὥς μευ περὶ θυμὸς ἰάφθη
δειλαίας, τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο· οὐδ' ἔτι πομπᾶς
τήνας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὡς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
ἔγνων, ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξε.
κείμαν δ' ἐν κλιντῆρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψῳ.
ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τρίχες. αὐτὰ δὲ λοιπὰ
ὀστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα, καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρησα.
ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾷδεν;
ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρὸν, ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
χ' οὕτω τᾷ δούλᾳ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα.
εἰ δ' ἄγε θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὑρέ τι μᾶχος
πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ μύνδιος. ἀλλὰ μολοῖσα
τήρησον ποτὶ τὰν τιμαγήτοιο παλαίστραν.
τηνεὶ γὰρ φοιτῆ, τηνεῖ δέ οἱ ἁδὺ καθῆσθαι.

φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
κἠπεὶ κά νιν ἐόντα μάθοις μόνον, ἅσυχα νεῦσον.
κεἴφ' ὅτι σιμαίθα τυ καλεῖ καὶ ὑφάγεο τᾷδε.
ὣς ἐφάμαν. ἃ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
εἰς ἐμὰ δώματα δέλφιν, ἐγὼ δέ νιν ὡς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφῳ
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα
πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπω
ἱδρώς μευ κοχύεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις.
οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν. οὐδ' ὅσον ἐν ὕπνῳ
κνυζῶνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ μητέρα τέκνα.
ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καί μ' ἐσιδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας.
ἕζετ' ἐπὶ κλιντῆρι. καὶ ἑζόμενος φάτο μῦθον.
ἦ ῥά με σιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσον ἐγώ θην
πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθαξα φιλῖνον,
ἐς τὸ τεὸν καλέσασα τόδε στέγος, ἤ με παρῆμεν.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
ἦνθον γὰρ κἠγὼ ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον ἔρωτα.
ἢ τρίτος ἠὲ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός.
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι διωνύσοιο φυλάσσων,
κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος
πάντοτε πορφυρέῃσι περιζώστρῃσιν ἑλικτάν.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
καί μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τάδ' ἦς φίλα. καὶ γὰρ ἐλαφρὸς
καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠιθέοισι καλεῦμαι.
εὗδόν τ' εἴ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦ ἐφίλασα.

ἠδ' ἀλλά μ' ὤθεῖτε καὶ ἁ θύρα εἴχετο μοχλῷ·
πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ κύπριδι πρᾶτον ὀφείλειν
καὶ μετὰ τὰν κύπριν, τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἵλευ
ὦ γύναι, ἐς καλέσασα τεὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
αὔτως ἡμίφλεκτον. ἔρως δ' ἄρα καὶ λιπαραίου
πολλάκις ἀφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἴθει.
φράζεό μευ τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο πότνα σελάνα.
σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
καὶ νύμφαν ἐφόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
ἀνέρος. ὣς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἁ ταχυπειθής,
χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων·
καὶ ταχὺ χρὼς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσωπα
θερμότερ' ἦς, ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἁδύ.
χ' ὡς κάτοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι σελάνα,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἤνθομες ἄμφω.
κοὔτε τι τῆνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τοι ἐχθές,
οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅτε φιλίστας
μάτηρ τᾶς γε ἐμᾶς αὐλητρίδος, ἅτε μελίξους
σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτρεχον ἵπποι.
ἀῶ τὰν ῥοδόπηχυν ἀπ' ὠκεανοῖο φέροισαι.
κεἶπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ, καὶ ὡς ἄρα δέλφις ἔραται
κεἴτε μιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος, εἴτε καὶ ἀνδρὸς,
οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν. ἀτὰρ τόσον αἰὲν ἔρωτος
ἀκράτω ἐπεχεῖτο, καὶ ἐς τέλος ᾤχετο φεύγων.
καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῆνα πυκάσδειν
ταῦτά μοι ἁ ξείνα μυθήσατο. ἔστι δ' ἀληθής.

ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοτ' ἐφοίτη,
καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν δωρίδα πολλάκις ὄλπαν
νῦν δέ τε δωδεκαταῖος, ἀφ' ὧτέ νιν οὐδέποκ' εἶδον.
ἦ ῥ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει· ἁμῶν δὲ λέλασται;
νῦν μὲν τοῖς φίλτροις καταθύσομαι. αἰ δ' ἔτι κἠμὲ
λυπῇ, τὰν ἀΐδαο πύλαν ναὶ μοίρας ἀραξεῖ.
τοῖά οἱ ἐν κίστᾳ κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν
ἀσσυρίω δέσποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
ἀλλὰ τὺ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πώλως
πότνι'. ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.
χαῖρε σελαναία λιπαρόχροε. χαίρετε δ' ἄλλοι
ἀστέρες εὐκήλοιο κατ' ἄντυγα νυκτὸς ὀπαδοί.

Ὑπόθεσις τοῦ τρίτου εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο, αἰπόλος ἢ ἀμαρυλλὶς, ἢ κωμαστής. κωμάζει δέ τις τῇ ἀμαρυλλίδι, τοῦ ὀνόματος μὴ δηλουμένου. εἰκάσειεν δ' αὖ τις τὸν κωμάζοντα βάττον εἶναι. τοῦτον γὰρ αἰπόλον ὄντα δι' ἑτέρου ποιεῖ προσδιαλεγόμενον κορύδωνι, καὶ τὸν ἔρωτα ὃν εἶχε πρὸς τὴν ἀμαρυλλίδα ἐμφαίνοντα. τὰ δὲ πράγματα, εἴη ἂν τῆς ἰταλίας περὶ κρότωνα τῆς σικελίας, ὅθεν καὶ τὴν ἀμαρυλλίδα ὑποτίθεται. τὸ δὲ τοῦ ποιητοῦ πρόσωπον, οὐκ ἂν εἴη ὡς ὁ μουνάτος φησιν, ἐκ τοῦ λέγειν τὸν κωμάζοντα, ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι. πλανᾶται δὲ καὶ παρὰ τοῖς χρόνοις. φέρει δὲ ὁ κωμάζων δῶρα, ἤγουν, μῆλα καὶ στεφάνους τῇ ἀμαρυλλίδι, χάριν τοῦ προσδεχθῆναι. ἡ δὲ, οὐδὲ λόγου αὐτὸν

ἀξιοῖ. διὸ καὶ δυσθυμίᾳ τὸν βίον καταλῦσαι προῄρηται. τὸ δὲ εἶδος, ἀδιηγηματικόν. τὸν τίτυρον, οἱ μὲν κύριον, οἱ δὲ, σάτυρον εἶναί φασι. τινὲς δὲ διὰ τῆς σιμοῦ, τὸν θεόκριτον οἴονται κωμάζειν, σιμιχίδαν καλοῦντες. ἡ ἱστορία παρὰ ἀπολλωνίῳ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ γ'.

Αἰπόλος, ἢ Ἀμαρυλλίς.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
τίτυρ' ἐμῖν τὸ καλὸν πεφιλαμένε βόσκε τὰς αἶγας
καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν
τὸν λιβυκὸν κνάκωνα φυλάσσεο μή τυ κορύψῃ.
ὦ χαρίεσσ' ἀμαρυλλὶ, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον. ἦ ῥά με μισεῖς;
ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν
νύμφα καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποιησεῖς;
ἠνὶ δέ τοι δέκα μᾶλα φέρω τηνῶθε καθεῖλον,
ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τὺ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. εἴθε γενοίμαν
ἁ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν.
τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν, ἅ τὺ πυκάσδῃ.
νῦν ἔγνων τὸν ἔρωτα. βαρὺς θεὸς· ἦ ῥα λεαίνας
μασδὸν ἐθήλαζε, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ.
ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρις ἰάπτει.

ὦ τὸ καλὸν ποθορῶσα. τὸ πᾶν λίθος. ὦ κυάνοφρυ
νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φυλάσω
ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.
τὸν στέφανον τιλαί με κατ' αὐτίκα λεπτὰ ποιησεῖς.
τόν τοι ἐγὼν ἀμαρυλλὶ φίλα κισσοῖο φυλάσσω
ἐμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδμοισι σελίνοις.
ὤμοι ἐγὼ τί πάθω, τί ὁ δύσσοος οὐχ ὑπακούεις;
τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τῆνα ἁλεῦμαι,
ὧπερ τὼς θύννως σκοπιάζεται ὄλπις ὁ γριπεύς.
κἤκα μὴ 'ποθάνω. τό γε μὰν τεὸν ἁδὺ τέτυκται.
ἔγνων πρᾶν ὅκα' μευ μεμναμένω εἰ φιλέεις με;
*προ οὐδὲ τὸ τηλέφιλον *ποτιμάξατο τὸ πλατάγημα.
τιμα ἀλλ' αὔτως ἁπαλῷ ποτὶ πάχεει ἐξεμαράνθη.
ξαμένου εἶπε καὶ ἀγριὼ τἀλαθέα κοσκινόμαντις.
πλα- ἁ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οὕνεκ' ἐγὼ μὲν
τάγη- τὶν ὅλος ἔγκειμαι. τὺ δέ μευ λόγον οὐδένα ποιῇ.
σεν. ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω.
τάν, με καὶ ἁ μέρμνωνος ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως
αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ ἐπεὶ τύ μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
ἅλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιὸς ἆρά γ' ἰδησῶ
αὐτάν; ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ' ἀποκλινθείς.
καί κέ μ' ἴσως ποτίδῃ. ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐστί.
ἱππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι,
μᾶλ' ἐν χερσὶν ἑλὼν δρόμον ἄνυεν. ἁ δ' ἀταλάντα
ὡς ἴδεν. ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἅλατ' ἔρωτα.
τὰν ἀγέλαν χ' ὡ μάντις ἀπ' ὄθρυος ἆγε μελάμπους
ἐς πύλον. ἁ δὲ βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη
μάτηρ ἁ χαρίεσσα περίφρονος ἀλφεσιβοίας.

τὰν δὲ καλὰν κυθέρειαν ἐν ὤρεσι μᾶλα νομεύων,
οὐχ οὕτως ὤδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας.
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν μιν, ἄτερ μαζοῖο τίθητι.
ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν, ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
ἐνδυμίων· ζαλῶ δὲ φίλα γύναι ἰασίωνα.
ὃς τόσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.
ἀλγέω τὰν κεφαλάν. τὶν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' ἀείδω.
κεισεῦμαι δὲ πεσών. καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδοντι,
ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

Ὑπόθεσις τοῦ δ', εἰδυλλίου.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον, βουκολικόν ἐστι· βάττος μὲν οὖν αἰπόλος, κορύδων δὲ, βουκόλος· οἳ πρὸς ἀλλήλοις διαλέγονται ἀμοιβαίως. ὑποτίθεται δὲ ὁ θεόκριτος τὸν κορύδωνα, βοῦς νέμοντα βουκόλου τινὸς αἴγωνος· ὃν φησὶν εἰς ὀλυμπίαν, ὑπὸ μίλωνος παλαιστοῦ ἀχθῆναι ἰσχυρὸν ὄντα ὡς ἀγωνίσηται. τὸν δὲ βάττον ταῦτα πυνθανόμενον καὶ λέγοντα, ὅτι καὶ ποῦ αἱ βόες ἔτυχον βουκόλου, καὶ εἰσὶ λεπταί. τὰ μὲν πράγματα διάκεινται ἐν κρότωνι τῆς σικελίας ἀρχαιότερος δὲ μίλων θεοκρίτου· εἴγε ὁ μίλων τῇ ἑβδόμῃ, πάλιν νικᾷ· ὁ δὲ θεόκριτος, κατὰ τὴν ἑκατοστὴν ὀλυμπιάδα ἤκμασεν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ δ'.

ΝΟΜΕΙΣ, ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ.

Βάτ. Εἰπέ μοι ὦ κορύδων· τίνος αἱ βόες· ἦ ῥα φιλώνδα;
Κο. οὐκ ἀλλ' αἴγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.
Βάτ. ἦ πᾷ ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες;
Κο. ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία, κἠμὲ φυλάσσει.
Βάτ. αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βωκόλος ᾤχετο χώραν;
Κο. οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' ἀλφεὸν ᾤχετο μίλων.
Βάτ. καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη;
Κο. φαντί νιν ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδειν.
Βάτ. κἤμ' ἔφαθ' ἁ μάτηρ πολυδεύκεος ἦμεν ἀμείνω.
Κο. κᾤχετ' ἔχων σκαπάναντε καὶ εἴκατι τουτόθε μᾶλα.
Βάτ. πείσαι τοι μίλων καὶ τὼς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.
Κο. ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦντι,
Βάτ. δείλαιαι γ' αὗται τὸν βωκόλον ὡς κακὸν εὗρον.
Κο. ἦ μὰν δείλαιαί γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.
Βάτ. τήνας μὰν δή τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται
τὠστέα· μὴ πρῴκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ;
Κο. οὐ δᾶν ἀλλ' ὅκα μέν νιν ἐπ' αἰσάρῳ νομεύω.
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι.
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ λάτυμνον.
Βάτ. λεπτὸς μὰν χὠ ταῦρος ὁ πύρριχος. αἴθε λάχοιεν
τοὶ τῶ λαμπριάδα τοὶ δαμόται· ὅκκα θύοντι
τᾷ ἥρᾳ τοιόνδε κακοχράσμων γὰρ ὁ δᾶμος.
Κο. καὶ μὰν ἐς στομάλιμνον ἐλαύνεται· ἔς τε τὰ φύσκω,
καὶ ποτὶ τὸν νήαιθον, ὅπα καλὰ πάντα φύοντι.

αἰγίπυρος καὶ κνύζα, καὶ εὐώδης μελίτεια.
Βάτ. φεῦ φεῦ βασεῦνται καὶ ταὶ βόες ὦ τάλαν αἴγων
ἐς ἀίδαν, ὅκα καὶ τὺ κακᾶς ἠράσσαο νίκας·
χ' ἁ σύριγξ εὐρῶτι παλύνεται, ἅν ποτ' ἐπάξα.
Κο. οὐ τήνα γ', οὐ νύμφας· ἐπεὶ ποτὶ πῖσαν ἀφέρπων,
δῶρον ἐμίν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτὰς
κεὖ μὲν τὰ γλαύκας ἀγκρούομαι· εὖ δὲ τὰ πύρρω,
αἰνέω, τάν τε κρότωνα· καλὰ πόλις ἅ τε ζάκυνθος·
καὶ τὸ ποτ' ἀῷον τὸ λακίνιον· ᾇπερ ὁ πύκτας
αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάζας·
τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος ἆγε πιάξας
τᾶς ὁπλᾶς, κἤδωκ' ἀμαρυλλίδι· ταὶ δὲ γυναῖκες
μακρὸν ἀνάυσαν. χ' ὡ βωκόλος ἐξεγέλασσεν.
Βάτ. ὦ χαρίεσσ' ἀμαρυλλί· μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεσθ' ὅσον αἶγες ἐμὶν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβης
αἲ αἲ τῶ σκληρῶ μάλα δαίμονος, ὅς μ' ἐλελόγχει.
Κο. θαρσεῖν χρὴ φίλε βάττε. τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χ' ὡ ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.
Βάτ. θαρσέω· βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία, τᾶς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγοντι, τὰ δύσσοα· σίτθ' ὁ λέπαργος.
Κο. σίτ' ἁ κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον, οὐκ ἐσακούεις;
ἡξῶ ναὶ τὸν πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν·
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν, ἴδ' αὖ πάλιν ἅδε ποθέρπει·
εἴθ' ἦς μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον· ὥς τυ πατάξω.
Βάτ. θᾶσαί μ' ὦ κορύδων ποτὶ τῶ διός· ἁ γὰρ ἄκανθα
ἁρμοῖ μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὡς δὲ βαθεῖαι
ταὶ ἀτρακτυλίδες ἐντὶ, κακῶς ἁ πόρτις ὄλοιτο.

ἐς τούταν ἐτύπαν χασμεύμενος. ἦ ῥά γε λεύσσεις;

Κο. ναὶ ναί. τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τήνιν. ἅδε καὶ αὐτά.

Βάτ. ὁσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα. καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει.

Κο. ἐς ὄρος ὄκχ' ἕρπεις, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο βάττε,
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.

Βάτ. εἶπ' ἄγε μοι κορύδων. τὸ γερόντιον ἦ ῥ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυανόφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποτ' ἐκνίσθη;

Κο. ἀκμάν γ' ὦ δείλαιε. πρώαν γε μὲν αὐτὸς ἐπενθών,
καὶ ποτὶ τὰν μάνδραν κατελάμβανον ἆμος ἐνάργη.

Βάτ. εὖ γ' ὤνθρωπε φιλοῖφα τό, τοι γένος ἢ σατυρίσκοις
ἐγγύθεν, ἢ πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

Ὑπόθεσις τοῦ ε', εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο, αἰπολικὸν καὶ ποιμενικόν. προσδιαλέγονται δὲ ἀλλήλοις ἐπὶ Ἰταλίας, ποιμὴν καὶ αἰπόλος. δραματικώτερον δὲ ἐστὶ τοῦτο τὸ εἰδύλλιον, τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ μὴ ἐμφαινομένου. ἔστι δὲ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα κομάτας ὃς καὶ εὐμάρα τοῦ σβαρίτα νέμει τὰς αἶγας. τοῦ δὲ ποιμένος, λάκων. ὃς θουρίου τοῦ σβαρίτα νέμει τὰ θρέμματα. ἔχει δὲ ὁ μὲν κομάτας κόρην ἐρωμένην ἀλκίππην τοὔνομα. ὁ δὲ λάκων, ἐρώμενον εὐμήδην, ἀλλήλους οὖν προσκαλοῦνται, περὶ εὐμουσίας ἐρίζοντες. καὶ ἔπαθλον τῆς νίκης, τίθενται. ὁ μὲν αἰπόλος, τράγον. ὁ δὲ ποιμὴν, ἀμνόν. μόρσωνα δὲ τῶν ᾠδῶν κριτὴν αἱροῦνται. τελεσάντων δὲ τὴν ἅμιλλαν, ὁ κριτὴς μόρσων, τῷ αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει. ὁ δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ γαῦρος γενόμενος προσδια-

λέγεται ταῖς αἰξὶ, καὶ τὴν τοῦ τράγου ὠδὴν ταῖς αἰξὶς ὄρεξιν πειρᾶται καταστέλλειν, ἐπινίκιον θυσίαν ταῖς νύμφαις εὐτρεπίζων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ έ.

Ὁδοιπόροι, ἢ βουκολιασταὶ, Κομάτας, καὶ Λάκων.

Αἶγες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμένα τὸν συβαρίταν
φεύγετ' τὸ λάκωνα, τόμευ νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν.
Λά. οὐκ ἀπὸ τᾶς κρανᾶς, σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορῆτε.
τόν μευ τὰν σύριγγα πρώαν κλέψαντα κομάταν;
Κο. τὰν ποίαν σύριγγα; τὺ γὰρ πόκα δῶλε συβαρίτα
ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι τῷ κορύδωνι,
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;
Λά. τάν, μοι ἔδωκε λύκων ὦ 'λεύθερε. τὶν δὲ τὸ ποῖον
λάκων ἐκκλέψας ποκ' ἔβα νάκος, εἰπὲ κομάτα,
οὐδὲ γὰρ εὐμάρχῳ τῷ δεσπότῃ ἧς τοι ἐνεύδεν.
Κο. τὸ, κροκύλος μοι ἔδωκε τὸ ποικίλον ἀνίκ' ἔθυσε.
ταῖς νύμφαις τὰν αἶγα. τὺ δ' ὦ κακὲ καὶ τότ' ἐτάκευ
βασκαίνων. καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.
Λά. οὐ μ' ὤλλον τὸν πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὐ σέγε λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ καλαίθιδος. ἢ κατὰ τήνας
τᾶς πέτρας ὤνθρωπε μανεὶς ἐς κράθιν ἁλοίμαν.
Κο. οὐ μὰν οὐδ' ὤλλας τὰς λιμνάδας ὦγαθὲ νύμφας.
αἵ τέ μοι ἵλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθοιεν.
οὔτευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε κομάτας.
Λά. αἴ τοι πισεύσαιμι, τὰ δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.

ἀλλ' οὐν αἴκα λῇς ἔριφον θέμεν. ἐντὶ μὲν οὐδὲν
ἱερόν. ἀλλά γέ τοι διαείσομαι. ἔστε καὶ πάρης.

Κο. ὗς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισε. τηνεὶ δὲ κεῖται
ὥριφος. ἀλλ' ἄγε καὶ τὺ τὸν εὔβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.

Λά. καὶ πῶς ὦ κίναδ' εὖ τὰ δέγ' ἔσετ' ἐξ ἴσον ἄμμιν;
τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο. τίς δὲ παρεύσας
αἰγὸς πρωτοτόκοιο κακὰν κύνα βύλετ' ἀμέλγειν;

Κο. ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον, ὡς τὺ πεποίθεις;
σφὰξ βομβῶν τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔ τοι
ὥριφος ἰσοπαλὴς τὺ ἴδ' ὁ φάγος οὗτος ἔρειδε,

Λά. μὴ σπεῦδ' οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπεαι, ἅδιον ᾀσῇ
τᾷδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τἄλσεα ταῦτα καθίξας
ψυχρὸν ὕδωρ τηνεὶ καταλείβεται ὧδε πεφύκει
ποία. χ' ἁ στιβὰς ἅδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.

Κο. ἀλλ' οὔ τι σπεύδω, μέγα δ' ἄχθομαι. εἰ τύ με τολμῇς
ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν. ὅν ποκ' ἐόντα
παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἴδ' ἁ χάρις ἐς τί ποθέρπει
θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας ὥς τυ φάγωντι.

Λά. καὶ πόκ' ἐγὼ παρὰ τεῦ τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας,
μέμναμ' ὦ φθονερὸν τὺ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὔτως;

Κο. ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες, αἱ δὲ χίμαιραι
αἵδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ φάγος αὐτὰς ἐφύπη.

Λά. μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὕβε ταφείης.
ἀλλὰ γὰρ ἕρφ' ὧδ' ἕρπε, καὶ ὕστερα βωκολιαξεῖς.

Κο. οὐχ ἑρψῶ τηνεί. τουτῷ δρύες, ὧδε κύπειρος.
ὧδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.
ἔνθ' ὕδατος ψυχρῶ κρᾶναι δύο, ταὶ δ' ἐπὶ δένδρῳ
ὄρνιχες λαλεγεῦντι. καὶ ἀσκιὰ οὐδὲν ὁμοία

τᾷ παρὰ τὶν· βάλλει δὲ καὶ ἁ πίτυς ὑψόθε κώνοις.
Λα. ἦ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τεῖδε πατησεῖς.
αἴκ' ἔνθῃς, ὕπνω μαλακώτερα. ταὶ δὲ φαγεῖαι
ταὶ παρὰ τὶν, ὄσδοντι κακώτερον ἢ τύ περ ὄσδεις
στασῶ δὲ κρητῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
ταῖς νύμφαις. στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω.
Κο. αἰ δέ κα καὶ τὺ μόλῃς, ἁπαλὰν πτέριν ὧδε πατησεῖς
καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν. ὑπεσεῖται δὲ χιμαιρᾶν
πολ δέρματα· τᾶν παρὰ τὶν μαλακώτερα τετράκις ἀρ
λάκις στασῶ γ' ὀκτὼ μὲν γαυλὼς τῷ πανὶ γάλακτος, (νῶν.
ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.
Λα. αὐτόθε μοι ποτέροις δὲ, καὶ αὐτόθι βουκολιάσδευ.
τὰν σαυτῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας· ἀλλὰ τίς ἄμμε
τὶν κρινεῖ; αἴθ' ἔνθοι πόθ' ὁ βουκόλος ὧδε λυκώπας.
Κο. οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι, ἀλλὰ τὸν ἄνδρα
αἰ λῇς τὸν δρυτόμον βωστρήσομεν, ὃς τὰς ἐρείκας
τήνας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίζεται. ἐντὶ δὲ μόρσων.
Λα. βωστρέομες. Κ. τὺ κάλει νιν. Λ. ἴθ' ὦ ξένε μικκὸν ἄκουσον
τεῖδ' ἐνθών. ἄμμες γὰρ ἐρίσδομεν ὅστις ἀρείων
βουκολιαστάς ἐστι. τὺ γ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ μόρσων.
ἐν χάριτι κρίνῃς μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς.
Κο. ναὶ ποτὶ τᾶν νυμφᾶν ναὶ μόρσων, μήτε κομάτᾳ
τὸ πλέον ἰθυνῇς, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίξῃ.
ἅδε τοι ἁ ποίμνα τῶ θουρίω ἐστὶ συβάρτα,
εὐμάρα δὲ τὰς αἶγας ὁρῇς φίλε τῶ συβαρίτα.
Λα. μή τύ τις ἠρώτα ποττῶ διός, αἴτε συβάρτα,
αἴτ' ἐμόν ἐστι κάκιστε τὸ ποίμνιον, ὡς λάλος ἐσσί.
Κο. βέλτισθ' οὗτος ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω.

κοὐδὲν καυχῶμαι. τὺ δ' ἄγαν φιλοκέρτομος ἐσσί.
Λα. εἶα λέγ' εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις,
ζῶντ' ἄφες ὦ παιὰν ἢ στωμύλος ἦσθα κομάτα.
Κο. ταὶ μῶσαί με φιλεῦντι πολὺ πλέον ἢ τὸν ἀοιδὸν
δάφνιν. ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα.
Λα. καὶ γὰρ ἔμ' ὡπόλλων φιλέει μέγα· καὶ καλὸν αὐτῷ
κριὸν ἐγὼ βόσκω· τὰ δὲ κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρπει.
Κο. πλὰν δύο, τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω
καί μ' ἁ παῖς ποθορεῦσα τάλαν λέγει αὐτὸς ἀμέλγεις
Λα. φεῦ φεῦ λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἴκατι πληροῖ
τυρῶ. καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.
Κο. βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ κλεαρίστα
τὰς αἶγας παρελῶντα. καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει.
Λα. κἠμὲ γὰρ ὁ κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν
ἐκμαίνει. λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.
Κο. ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόσβατος οὐδ' ἀνεμώνα
πρὸς ῥόδα. τῶν ἄνδηρα παρ' αἱμασιαῖσι πεφύκει.
Λα. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀρομαλίδες, αἱ μὲν ἔχοντι
λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί.
Κο. κἠγὼ μὲν δωσῶ τᾷ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν.
ἐκ τᾶς ἀρκεύθω καθελών, τηνεῖ γὰρ ἐφίσδει.
Λα. ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον ὁππόκα πέξω
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, κρατίδᾳ δωρήσομαι αὐτός.
Κο. σίττ' ἀπὸ τᾶς κοτίνω ταὶ μηκάδες· ὧδε νέμεσθε
ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον, αἵ τε μυρῖκαι.
Λα. οὐκ ἀπὸ τᾶς δρυὸς οὗτος ὁ κώναρος ἅ τε κιναίθα.
τουτὶ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολὰς ὡς ὁ φάλαρος.
Κο. ἔντι δέ μοι γαυλὸς κυπαρίσσινος, ἔντι δὲ κρατὴρ

ἔργον πραξιτέλους. τῷ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω;
Λα. χ᾽ ἀμὶν ἐστὶ κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει;
ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.
Κο. ἀκρίδες αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆτε τὸν ἁμόν.
μή μευ λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος, ἐντὶ γὰρ αὖαι.
Λα. τοὶ τέττιγες ὁρῆτε τὸν αἰπόλον ὡς ἐρεθίσδω.
οὕτω κ᾽ ὔμμες θην ἐρεθίσδετε τὼς καλαμευτάς.
Κο. μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἳ τὰ μίκωνος.
αἰεὶ φοιτῶσαι, τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι.
Λα. καὶ γὰρ ἐγὼ μισέω τὼς κανθάρος, οἳ τὰ φιλώνδα
σῦκα κατατρώγοντες, ὑπηνέμιοι φορέονται.
Κο. ἢ οὐ μέμνασ᾽ ὅτ᾽ ἐγών τυ κατήλασα, καὶ τὺ σεσαρὼς
εὖ ποτεκιγκλίζευ, καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας;
Λα. τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ᾽ ὅκκα μάν τῇ δέ τυ δήσας
εὐμάρας ἐκάθηρε, καλῶς μάλα τοῦτο γ᾽ ἴσαμι.
Κο. ἤδη τις μόρσων πικραίνεται. οὐχὶ παρῄσθευ;
σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλοις.
Λα. κἠγὼ μὰν κνίσδω μόρσων τινά, καὶ τὺ δὲ λεύσσεις
ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νιν ἐς τὸν ἄλεντα.
Κο. ἱμέρα ἀνθ᾽ ὕδατος ῥείτω γάλα. καὶ τὺ δὲ κρᾶθι
οἴνῳ πορφύροις. τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι.
Λα. ῥείτω χ᾽ ἁ συβαρῖτις ἐμὶν μέλι. καὶ τὸ ποτ᾽ ὄρθρον
ἁ παῖς ἀνθ᾽ ὕδατος, τὰν κάλπιδα κηρία βάψαι.
Κο. ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτιλόν τε, καὶ αἴγιλον αἶγες ἔδοντι,
καὶ σχῖνον πατέοντι, καὶ ἐν κομάροισι κέονται.
Λα. ταῖσι δ᾽ ἐμαῖς οἴεσσι πάρεστι μὲν ἁ μελίτεια
φέρβεσθαι. πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κισσὸς ἐπανθεῖ.
Κο. οὐκ ἔραμ᾽ ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλασε

τῶν ὤτων

τῶν ὤτων καθελοῖσ', ὅκα κ' οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.
Λα. ἀλλ' ἐγὼ οὐ μήδεις ἔραμαι μέγα, καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ
τὰν σύριγγ' ὤρεξα. καλόν τί με κάρτ' ἐφίλασεν.
Κο. οὐ θεμιτὸν λάκων ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν,
οὐδ' ἔποπας κύκνοισι, τὺ δ' ὦ τάλαν ἐσσὶ φιλεχθής.
Λα. παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὶν δὲ κομάτα
δωρεῖται μόρσων τὰν ἀμνίδα. καὶ τὺ δὲ θύσας
ταῖς νύμφαις, μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον.
πεμψῶ ναὶ τὸν πᾶνα φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
Κο. νῦν ἀγέλα. κἠγὼ γὰρ ἴδ' ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ
καττῶ λάκωνος τῶ ποιμένος. ὅττι πόκ' ἤδη
ἀνυσάμαν τὸν ἀμνόν. ἐς οὐρανὸν ὔμμιν ἀλεῦμαι.
αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερουχίδες. αὔριον ὔμμε.
πάσας ἐγὼ λουσῶ συβαρίτιδος ἔνδοθι κράνας.
οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχεύσεις
τᾶν αἰγᾶν, φλασσῶ τυ, πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι
*μοὶ ταῖς *νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὁ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γενοίμαν
σαις αἰ μή τυ φλάσαιμι. μελάνθιος ἀντὶ κομάτα.

Ὑπόθεσις τοῦ ς', εἰδυλλίου.

Δαμοίτας καὶ δάφνις θέρους ὄντος, μεσημβρίας τε ἐν τὰ θρέμματα συνελαύνουσι, καὶ ἀμοιβαίως τὴν περὶ κύκλωπος ὑπόθεσιν ᾄδουσιν. ἄρχεται μὲν οὖν τῆς ᾠδῆς ὁ δάφνις, ὡς πρὸς τὸν κύκλωπα τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενος. ὁ δὲ δαμοίτας ἀποκρίνεται ἐκ προσώπου τοῦ πολυφήμου ᾄδων. τὰ πράγματα ἐν σικελίᾳ προσδιαλέγεται δὲ ὁ ποιητὴς ἀράτῳ, οὗ μέμνηται ἐν τοῖς θαλυσίοις, καὶ ἀλλαχοῦ. ἄρατος δ' ὁ

τὰ πάντα φιλχίτατος ἀνέρει· καὶ πάλιν. μηκέτι φρυρῶμεν ἐπὶ προθύροισιν ἄραπε. δύναται δὲ οὗτος εἶναι, ὁ τῶν φαινομένων ποιητής.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ς'.

Βουκολιασταὶ, Δαμοίτας, καὶ Δάφνις.

Δ Αμοίτας καὶ δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἕνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν πόκ' ἄραπε συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
πυῤῥὸς, ὁ δ' ἡμιγένειος ἐπὶ κρανάν δέ τιν' ἄμφω
ἑσδόμενοι θέρεος μέσω ἄματι, τοιάδ' ἄειδον.
πρᾶτος δ' ἄρξατο δάφνις ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἔρισδεν

Δάφ. βάλλει τοι πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἁγαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·
καὶ τύ νιν οὐ ποθόρῆσθα τάλαν, τάλαν ἀλλὰ κάθησαι
ἁδέα συρίσδων. πάλιν ἅδ' ἴδε τὰν κύνα βάλλει.
ἅ τοι τᾶν οἴων ἕπεται σκοπὸς, ἁ δὲ βαΰσδει
εἰς ἅλα δερκομένα· τὰ δέ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἄσυχα καχλάζοντα, ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν.
φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσῃ
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας· κατὰ δὲ χρόα καλὸν ἀμύξῃ.
ἁ δὲ, καὶ αὐτόθι τοι διαθρύπτεται, ὡς ἀπ' ἀκάνθας,
ταὶ καπυραὶ χαῖται τὸ καλὸν θέρος αἰ ἵκα φρύγει
καὶ φεύγει φιλέοντα, καὶ οὐ φιλέοντα διώκει.
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἦ γὰρ ἔρωτι
*καλὸν πολλάκις ὦ πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ πέφανται.
τῷ δ' ἐπὶ δαμοίτας ἀνεβάλλετο, *καὶ τάδ' ἄειδεν.

Δα. εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἁνίκ' ἔβαλλε.
κοὔ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧ ποθόρημι
ἐς τέλος. αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων,
ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάξῃ.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν οὐ ποθόρημι,
ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχεν, ἃ δ' ἀίοισα
ζαλοῖ μ' ὦ παιάν, καὶ τάκεται. ἐκ δὲ θαλάσσας
οἰστρεῖ, παπταίνοισα ποτ' ἄντρά τε, καὶ ποτὶ ποίμνας.
σῖγα δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κυνὶ καὶ γὰρ ὅκ' ἤρων
αὐτᾶς, ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχοισα.
ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποιεῦντά με πολλάκι, πεμψεῖ
ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλαξῶ θύρας ἔστε κ' ὀμόσῃ
αὐτά μοι στορέσειν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.
καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακὸν ὥς με λέγοντι.
ἦ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἦς δὲ γαλάνα.
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δὲ ἐμὶν ἁ μία κώρα
ὡς παρ' ἐμὶν κέκριται, κατεφαίνετο. τῶν δέ τ' ὀδόντων
λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.
ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον.
ταῦτα γὰρ ἁ γραῖά με Κοτυτταρὶς ἐξεδίδαξεν,
ἃ πρᾶν ἐμώντεσσι παρ' Ἱπποκόωντι ποταύλει.
τόσσ' εἰπὼν, τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλασε.
χὢ μὲν τῷ σύριγγ'. ὁ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὔλει Δαμοίτας. σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βώτας.
ὀρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ.
νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος. ἀήσσατοι δ' ἐγένοντο.

Υπόθεσις τοῦ ζ' εἰδυλλίου.

Επιγράφεται τὸ μὲν εἰδύλλιον τοῦτο, θαλύσια. τὰ δὲ πράγματα ἐν κῶ. ἐπιδημήσας γὰρ τῇ νήσῳ ὁ θεόκριτος, ὅτε πρὸς πτολεμαῖον εἰς ἀλεξάνδρειαν ἀπῄει. φίλος καθέστει θρασιδάμῳ καὶ ἀντιγένει λυκωπέως υἱοῖς. καὶ κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ θαλύσια διήγησις, ἄπεισι μετ' εὐκρίτου καὶ ἀμύντου. ὅθεν καὶ διηγεῖται, ὡς καθ' ὁδὸν ἐντυγχάνει λυκίδᾳ τῷ κυδωνιάτῃ ἐκ κρήτης, καὶ ὅπως ἀλλήλοις ὁμιλοῦσι καὶ διεξέρχονται τοὺς ἑαυτῶν ἔρωτας. ἤρα δὲ ὁ λυκίδας παιδὸς ἀγεανάκτου μιτυληναίου. ὁ δὲ θεόκριτος. μυρτοῦς. ὄνομα λαμβάνει δὲ ὁ θεόκριτος, λαγωβόλον παρὰ λυκίδα. καὶ οὕτω χωρίζονται ἀλλήλων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ζ'.

Θαλύσια, ἢ ἐαρινὴ Οδοιπορία.

Ης χρόνος, ἀνίκ' ἐγώ τε καὶ εὔκριτος εἰς τὸν ἄλεντα
εἵρπομες ἐκ πόλιος. σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν ἀμύντας.
τᾷ δηοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια ὁ φρασίδαμος. (τας.
κἀντιγένης. δύο τέκνα λυκώπεος. εἴτι περ ἐσθλὸν.
χαῶν τῶν ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ κλυτίας τε καὶ αὐτῶ
χάλκωνος βούρειναν, ὃς ἐκ ποδὸς ἄνυε κράναν.
εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ. ταὶ δὲ παρ' αὐτὰν
αἴγειροι πτελέαι τε, εὔσκιον ἄλσος ἔφαινον,
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομόωσαι.
κοὔπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄνυμες, οὐδὲ τὸ σῶμα

ἁ μῖν τῶ βρασίλα κατεφαίνετο καί τιν' ὁδίταν
ἐσθλὸν σὺν μοίσαισι κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα.
οὔνομα μὲν λυκίδας. ἦς δ' αἰπόλος. οὐδέ κέ τίς μιν
ἠγνοίησεν ἰδὼν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐῴκει.
ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο
κνακὸν δέρμ' ὤμοισι, νέας ταμίσοιο ποτόσδον.
ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσι, γέρων ἀσφίγγετο πέπλος
ζωστῆρι πλοκερῷ, ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίω
δεξιτερᾷ κορύναν, καί μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρὼς
ὄμματι μειδιόωντι, γέλως δέ οἱ εἴχετο χείλευς.
σιμιχίδα. πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις,
ἁνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐφ' αἱμασιαῖσι καθεύδει.
οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι.
ἦ μετὰ δαῖτα κλητὸς ἐπείγεαι, ἤ τινος ἀστῶν
*τοι λανὸν ἐπιθρώσκεις. ὥς *τευ ποσὶ νισσομένοιο
πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν ἀείδει.
τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην λυκίδα φίλε φαντί τυ πάντες
ἔμμεν συριγκτὰν μέγ' ὑπείροχον. ἔν τε νομεῦσιν,
ἔν τ' ἀμητήρεσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει
ἁμέτερον. καί τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίσδεν
ἔλπομαι. ἁ δ' ὁδὸς. ἅδε θαλυσιάς, ἦ γὰρ ἑταῖροι
ἀνέρες εὐπέπλῳ δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι,
ὄλβω ἀπαρχόμενοι. μάλα γάρ σφισι πίονι μέτρω
ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν.
ἀλλ' ἄγε δὴ ξυνὰ γὰρ ὁδὸς ξυνὰ δὲ καὶ ἀὼς,
βουκολιασδώμεσθα τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ.
καὶ γὰρ ἐγὼ μοισᾶν καπυρὸν στόμα. κἤμε λέγοντι
πάντες ἀοιδὸν ἄριστον. ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθὴς,

οὐ δάω, οὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον· οὔτε τὸν ἐσθλὸν
σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ σάμω, οὔτε φιλητᾶν
ἀείδων. βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
ὣς ἔφαμαν ἐπίταδες. ὁ δ' αἰπόλος ἁδὺ γελάσσας
τάν τοι ἔφα κορύναν δωρήσομαι, οὕνεκεν ἐσσὶ
πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ διὸς ἔρνος.
ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται. ὅστις ἐρευνῆ
ἶσον ὄρευς κορυφᾶ τελέσαι δόμον ὠρομέδοντος.
καὶ μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ χῖον ἀοιδὸν
ἀντία κοκκύζοντες, ἐτώσια μοχθίζοντι.
ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχόμεθ' ἀοιδᾶς.
σιμιχίδα κἠγὼ μὲν, ὅρη, φίλος εἴ τοι ἀρέσκει
τοῦθ' ὅ,τι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.
ἔσσεται ἀγεάνακτι καλὸς πλόος ἐς μιτυλάναν.
χ' ὤταν ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκει
κύματα. χ' ὠρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει.
αἴκεν τὸν λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ ἀφροδίτας
ῥύσηται. θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.
χ' ἁλκυόνες στορεσεῦντι τὰ κύματα, τάν τε θάλασσαν
τόν τε νότον, τόν τ' εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ.
ἁλκυόνες, γλαυκαῖς νηρηίσι, ταί τε μάλιστα
ὀρνίθων ἐφίλαθεν. ὅσαις τε πὲρ ἐξ ἁλὸς ἄγρα.
ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς μιτυλάναν.
ὥρια πάντα γένοιτο, καὶ εὔπλοον ὅρμον ἵκοιτο.
κἠγὼ τῆνο κατ' ἆμαρ ἀνήθινον ἢ ῥοδόεντα
ἢ καὶ λευκοΐων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων,
τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ,
πὰρ πυρὶ κεκλιμένος, κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ,

χ' ἁ στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα. ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
κνύζα τ' ἀσφοδέλω τε πολυγνάμπτω τε σελίνω.
καὶ πίομαι μαλακῶς μεμνημένος ἀγεάνακτος.
αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς φύγα χεῖλος ἐρείδων.
αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες. εἷς μὲν, ἀχαρνεὺς,
εἷς δὲ λυκωπίτας. ὁ δὲ τίτυρος ἐγγύθεν ἀσεῖ,
ὥς πόκα τᾶς ξενέας ἠράσατο δάφνις ὁ βώτας.
χ' ὡς ὄρος ἀμφεπολεῖτο, καὶ ὡς δρύες αὐτὸν ἐθρήνευν
ἱμέρα αἵτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο.
εὖτε χιὼν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' αἷμον,
ἢ ἄθω ἢ ῥοδόπαν, ἢ καύκασον ἐσχατόωντα.
ἀσεῖ δ' ὡς πόκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
ζωὸν ἐόντα, κακῇσιν ἀτασθαλίησιν ἄνακτος
ὥς τέ νιν αἱ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι
κέδρον ἐς ἁδεῖαν μαλακοῖς ἄνθεσι μέλισσαι.
οὕνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
ὦ μακαριστὲ κομάτα τὺ θὴν τάδε τερπνὰ πεπόνθεις
καὶ τὺ κατεκλάσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὺ μελισσᾶν
κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξετέλεσσας.
αἴθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὤφελες ἦμεν.
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμευον ἀν' ὤρεα τὰς καλὰς αἶγας
φωνᾶς εἰσαΐων. τὺ δ' ὑπὸ δρυσὶν, ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἁδὺ μελισδόμενος κατακέκλισο θεῖε κομάτα.
χ' ὡ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο. τὸν δὲ μετ' αὖθις.
κἠγὼν τοῖ' ἐφάμαν. λυκίδα φίλε πολλὰ μὲν ἄλλα
*ὅτι νύμφαι κἠμὲ δίδαξαν ἀν' ὤρεα βουκολέοντα
γ' ἀεῖ ἐσθλὰ, τά, που καὶ ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα.
δεν ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον* ᾧ τυ γεραίρειν

ἄρξευ μ' ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο μοίσαις.
σιμιχίδᾳ μὲν ἔρωτες ἐπέπταρον, ἦ γὰρ ὁ δειλὸς
τόσσον ἐρῇ μυρτοῦς, ὅσον εἴαρος αἶγες ἔρανται.
ὤρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνω,
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον, οἶδεν ἄριστις
*ἀρι ἐσθλὸς ἀνὴρ μέγ' *ἄριστις, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς ἀείδειν
σος φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγαίροι,
ὡς ἐκ παιδὸς ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἴθετ' ἔρωτι.
τόν μοι πὰν ὁμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας
ἄκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις.
εἴτ' ἔστ' ἄρα φιλῖνος ὁ μαλθακὸς, εἴτέ τις ἄλλος.
κἢν μὲν ταῦθ' ἔρδῃς ὦ πὰν φίλε, μή τύ τι παῖδες
ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη.
εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χρόα πάντ' ὀνύχεσσι
δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις.
εἴης δὲ ἠδωνῶν μὲν ἐν ὤρεσι χείματι μέσσω
ἕβρον πὰρ ποταμὸν τετραμμένος, ἐγγύθεν ἄρκτου.
ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' αἰθιόπεσσι νομεύοις,
πέτρᾳ ὑπὸ βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι νεῖλος ὁρατός.
ὔμμες δ' ὑετίδος καὶ βυβλίδος ἁδὺ λιπόντες
νᾶμα, καὶ οἰκεῦντες ξανθᾶς ἕδος αἰπὺ διώνας.
ὦ μάλοισιν ἔρωτες ἐρευθομένοισιν ὁμοῖοι.
βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα φιλῖνον
βάλλετ' ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δύσμορος οὐκ ἐλεεῖ μευ,
καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναῖκες,
αἲ αἴ φαντὶ φιλῖνε τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.
μηκέτι τοι φρουρῶμες ἐπὶ προθύροισιν ἄρατε.

μὴ δὲ πόδας τρίβωμες. ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
κοκκύσδων νάρκησιν ἀνιαρῆσι διδοίη.
εἷς δ' ὑπὸ τᾶσδε φέριστε μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας
ἄμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι γραῖά τε παρείη,
ἅτις ἐπιφθύσδοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.
τόσσ' ἐφάμαν. ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἁδὺ γελάξας
ὡς πάρος, ἐκ μοισᾶν ξεινήιον ὤπασεν ἦμεν.
χὡ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερά, τὰν ἐπὶ πύξας
εἷρφ' ὁδόν. αὐτὰρ ἐγώντε καὶ εὔκριτος ἐς φρασιδάμω
στραφθέντες χὡ καλὸς ἀμύντιχος, ἔν τε βαθείαις
ἁδείας σχίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες.
ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἰναρέοισι.
πολλαὶ δὲ ἄμμιν ὕπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο
αἴγειροι πτελέαι τε. τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυσδεν.
οἱ δὲ ποτὶ σκιεραῖς ὀροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον. ἁ δ' ὀλολυγὼν
τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις.
ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγών.
πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
πάντ' ὦσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὦσδε δ' ὀπώρης.
ὄχναι μὲν πὰρ ποσσί, παρὰ πλευρῇσι δὲ μᾶλα
δαψιλέως ἄμμιν ἐκυλίνδετο. τοὶ δ' ἐκέχυντο
ὄρπακες βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασδε.
τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
νύμφαι κασταλίδες παρνάσιον αἶπος ἔχοισαι,
ἆρά γέ πα τοιόνδε φόλω κατὰ λάϊνον ἄντρον
κρατῆρ' ἡρακλῆι γέρων ἐστάσατο χείρων;

ἆρά γε πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' ἀνάπῳ
τὸν κρατερὸν πολύφαμον, ὃς ὤρεσι λᾶας ἔβαλλε,
τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὔλια ποσσὶ χορεῦσαι·
οἷον δὴ τόκα πῶμα διεκρανώσατε νύμφαι,
βωμῷ πὰρ δάματρος ἀλωάδος, ἇς ἐπὶ σωρῷ
αὖθις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον· ἁ δὲ γελάσαι,
δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρῃσιν ἔχοισα.

Ὑπόθεσις τοῦ η', εἰδυλλίου.

Τὰ μὲν πράγματα, ἐπὶ σικελίας· ὁ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου· ἔπι δ' ἐρίζοντες ἀλλήλοις δάφνις βουκόλος, καὶ μενάλκας ποιμήν. ἀληφότες κριτὴν αἰπόλον· ἔπαθλον δὲ τιθεῖκασι τὰς σύριγγας. ἄλλως. τὰ μὲν πράγματα, ἐν σικελίᾳ· ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου· μενάλκας καὶ δάφνις εἰς ἔριν βουκολικῶν ᾀσμάτων καταστάντες, εἵλοντο κριτὴν τινὰ, οὗ τὸ ὄνομα σεσιώπηται, ἔπαθλον δὲ ἐπίθεσαν, τὰς ἰδίας σύριγγας· προσέτι δὲ κριτὴς ὁ δάφνις εὖ μάλα ᾄσας. προσηγάγετο μαθητεῦσαι ἑαυτὸν, σωσίθεος δὲ, δάφνιν γενόμενον ὑφ' οὗ νικηθῆναι μενάλκαν ᾄδοντα, πανὸς καὶ νυμφῶν κρίναντος, γαμηθῆναι αὐτῷ θάλειαν. ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ αἰτωλὸς. ὑπὸ δάφνιδος μαθεῖν μαρσύαν τὴν αὐλητικήν. δάφνις, βουκόλος· μενάλκας ποιμήν· μικτὸν διηγηματικόν.

Βουκολιασταί, Δάφνις, καὶ Μενάλκας.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι,
μᾶλα νέμων ὥς φαντὶ κατ' ὤρεα μακρὰ μενάλκας,
ἄμφω τώγ' ἤτην πυῤῥοτρίχω, ἄμφω ἀνάβω.
ἄμφω συρίσδεν δεδαημένω. ἄμφω ἀεῖδεν.
πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε μενάλκας.

Με. μυκητᾶν ὠπίουρε βοῶν δάφνι, λῇς μοι ἀεῖσαι;
φαμί τυ νικασεῖν ὅσον θέλω αὐτὸς ἀείδων.
τόν δ' ἄρα χ' ὡ δάφνις τοιῷδ' ἀπαμείβετο μύθῳ.

Δάφ. ποιμὰν εἰροπόκων οἴων συρικτὰ μενάλκα,
οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύγ' ἀείδων.

Με. χρήσδεις δ' ὦν ἐσιδεῖν. χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

Δάφ. χρήσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

Με. ἀλλὰ τί θυσεύμεθ' ὅκεν ἁμῖν ἄρκιον εἴη;

Δάφ. μόσχον ἐγὼ θυσῶ, τὺ δὲ θὲς β' ἰσομάτορα ἀμνόν.

Με. οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπός θ' ὁ πατήρ μευ
χ' ἁ μάτηρ. τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι

Δάφ. ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἕξει ὁ νικῶν;

Με. σύριγγ' ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν.
ταύτην κατθείω. τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθησῶ.

Δάφ. ἦ μάν τοι κἠγὼ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον
λευκὸν καρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω, ἶσον ἄνωθεν.
πρώαν νιν συνέπαξ'. ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός γε διασχισθεὶς διέτμαξεν.

ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ. τίς ἐπάκοος ἔσεται ἡμῶν;
Με. τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμεν,
ᾧ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ.
χ' οἱ μὲν παῖδες ἄϋσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακούσας.
χ' οἱ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρίναι.
πρᾶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἰυκτὰ μενάλκας.
εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε δάφνις ἀοιδὰν
βουκολικάν· οὕτω δὲ μενάλκας ἄρξατο πρᾶτος.
Με. ἄγκεα καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος αἴ τι μενάλκας
πήποκ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς ᾆσε μέλος.
βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας, ἢν δὲ ποκ' ἔνθῃ
δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.
Δάφ. κρᾶναι καὶ βοτάναι γλυκερὸν φυτόν. αἴπερ ὁμοῖον
μουσίσδοι δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι.
τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε, κἤν τι μενάλκας
τῇδ' ἀγάγοι χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.
Με. πάντα ἔαρ. πάντα δὲ νομοί. πάντα δὲ γάλακτος
οὔθατα πλήθουσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται,
ἔνθ' ἁ καλὰ παῖς ἐπινίσσεται αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ.
χ' ὠ ποιμὰν ξηρὸς τηνόθι χ' αἱ βοτάναι.
Δάφ. ἔνθ' ὄϊς. ἔνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἔνθα μέλισσαι
σμάνεα πληροῦσιν, καὶ δρύες ὑψίτεραι.
ἔνθ' ὁ καλὸς μίλων βαίνει ποσὶν αἰ δ' ἂν ἀφέρπῃ,
χ' ὠ τὰς βῶς βόσκων, χ' αἱ βόες αὐότεραι.
Με. ὦ τράγε τᾶν λευκᾶν αἰγᾶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας
μυρίον, ὦ σιμαί, δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι
ἐν τήνῳ γὰρ τῆνος· ἴθ' ὦ κόλε καὶ λέγε μίλων,
ὡς πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὢν ἔνεμε.

Δάφ. μή μοι γᾶν πέλοπος, μή μοι χρύσεια τάλαντα
εἴη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων,
ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ᾄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ,
σιώομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν σικελὰν ἐς ἅλα.

Με. δένδρεσι μὲν χειμὼν φοβερὸν κακόν. ὕδασι γ' αὐχμὸς
ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ. ἀγροτέροις δὲ λίνα.
ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾶς ἁπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ, ὦ Ζεῦ,
οὐ μόνος ἠράσθην. καὶ τὺ γυναικοφίλας.
ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν.
τὰν πυμάταν δ' ᾠδὰν οὕτως ἐξᾶρχε μενάλκας.

Δάφ. φάδευ τᾶν ἐρίφων, φάδευ λύκε τᾶν τοκάδων μευ.
μὴ δ' ἀδίκει μ' ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτῶ.
ὦ λάμπουρε κύων, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;
οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.
ταὶ δ' ὄϊες μὴ δ' ὔμμες ὀκνεῖθ' ἁπαλᾶς κορέσασθαι
ποίας. οὔτι καμεῖσθ' ὅκκα πάλιν ἅδε φύηται.
σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὔθατα πλήσατε πᾶσαι.
ὡς τὸ μὲν ὦρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀπὸ θῶμαι.
δεύτερος αὖ δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' ἀείδειν.

Δάφ. κἠμ' ἐκ τῶ ἄντρω σιώοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελῶντα, καλὸν καλὸν ἦμες ἔφασκεν
οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο, τὸν πικρὸν αὐτᾷ.
ἀλλὰ κάτω βλέψας, τὰν ἁμετέραν ὁδὸν εἷρπον
ἁδεῖ' ἁ φωνὰ τᾶς πόρτιος, ἁδὺ τὸ πνεῦμα.
ἁδὺ δὲ χ' ὡ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χ' ἁ βῶς.
ἁδὺ δὲ τῶ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθεριοκοιτᾶν,
τᾷ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος τᾷ μαλίδι μᾶλα.
τᾷ βοΐδ' ἁ μόσχος. τῷ βουκόλῳ αἱ βόες αὐταί.

ὥς οἱ παῖδες ἄεισαν. ὁ δ' αἰπόλος ὧδ' ἀγόρευεν.
ἁδύ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ δάφνι φωνά.
κρέσσον μελπομένω τεῦ ἀκουέμεν, ἢ μέλι λείχειν.
λάσδεο τὰς σύριγγας. ἐνίκησας γὰρ ἀείδων.
αἴθ' ἔτι λῆς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι,
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδυμα φέρει τοι αἶγα.
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.
ὣς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνήλατο καὶ πλατάγησε
νικήσας, οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἅλοιτο.
ὣς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπῃ.
ὥτερος, ὣς καὶ νύμφα γαμηθεῖσ' ἀκάχοιτο.
κἠκ τούτω δάφνις παρὰ ποιμέσι πρᾶτος ἔγεντο.
καὶ νύμφαν ἄκριβος ἐὼν ἔτι ναΐδα γάμεν.

Ὑπόθεσις τοῦ θ', εἰδυλλίου.

Τὰ μὲν πράγματα ἐπὶ σικελίας. νομεὺς δέ ἐστιν ὃς ᾄδει τοῦ δάφνιδος καὶ μενάλκα, ὅπως ἀλλήλοις ἀντᾴσωσιν. οὐδὲν δὲ ἔχει πρὸς μενάλκαν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ θ'.

Νομεὺς, ἢ βωκόλοι, Δάφνις, καὶ Μενάλκας.

Βωκολιάσδεο δάφνι τύ· ὠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος
*Alij nō habent. *τὺ καὶ ἔφα. (καὶ ὑπὸ ὠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφαψάσθω δὲ μενάλκας. *τὺ
μόσχως βωσὶν ὑφέντες. ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρως.
χ' οἱ μὲν ἅμα βόσκοιντο καὶ ἐν φύλλοισι πλανῷντο.

μηδὲν ἀπιμαγελεῦντες. ἐμὶν δὲ τὺ βωκολιάσδευ
ἔμποθεν. ἄλλωθεν δέ γ' ὑποκρίνοιτο μενάλκας.
Δάφ. ἁδὺ μὲν ὁ μόσχος γαρύεται, ἁδὺ δὲ χ' ἁ βῶς.
ἁδὺ δὲ χ' ἁ σύριγξ χ' ὠ βωκόλος. ἁδὺ δὲ κἠγών.
ἐντὶ δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς. ἐν δὲ νενάσται
λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα τάς μοι ἀπάσας
λὶψ κόμαρον τρωγοίσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
τῶ δὲ θέρευς φρύγοντος, ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσσον ἐρῶντι πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούειν.
οὕτω δάφνις ἄεισεν ἐμίν. οὕτω δὲ μενάλκας.
Με. αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κἠγὼ καλὸν ἄντρον ἐνοικῶ
κοίλαις ἐν πέτραισιν. ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
φαίνονται. πολλὰς μὲν ὄϊς. πολλὰς δὲ χιμαίρας.
ὧν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πὰρ. ποσὶ κώεα κεῖνται.
ἐν πυρὶ δὲ δρυΐνῳ χορία ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖαι
φαγοὶ χειμαίνοντος. ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὥραν
χείματος. ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.
τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα, καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα
δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτρεφεν ἀγρὸς
αὐτοφυῆ. τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων.
τήνῳ δὲ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτὸς
σιτήθην, πέτραισιν ἐν ἰκαρίαισι δοκεύσας.
πέντε ταμὼν πέντ' οὖσι. ὃ δ' ἐγκαναχήσατο κόχλῳ.
βωκολικαὶ μοῖσαι μάλα χαίρετε. φαίνετε δ' ᾠδὰν
τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι.
μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδόνα φύσῃς.
τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ.
ἴρηκες δ' ἴρηξιν. ἐμὶν δ' ἁ μοῖσα καὶ ᾠδά.

πᾶς μοι πᾶς εἴη πλοῦτος δόμος, οὔτε γὰρ ὕπνος
οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον· οὔτε μελίσσαις
ἄνθεα, ὅσσον ἐμὶν μῶσαι φίλαι· οὓς γὰρ ὁρῶσαι
γαθεῦσιν, τὼς δ' οὔτι ποτῷ δαλήσατο κίρκα.

Ὑπόθεσις τοῦ ι', εἰδυλλίου.

Αδηλον ἐν ᾧ χωρίῳ διάκειται τὸ ᾆσμα. μίλων δέ ἐστι καὶ βάττος, ἐν τῷ θερίζειν ἀλλήλοις διαλεγόμενοι. ἐρᾷ δ' ὁ βάττος, βομβύκας αὐλητρίδος πολιβότου τινὸς εἴτε θυγατρὸς, εἴτε θεραπαίνης. καὶ ἐπὶ τούτῳ ὁ μίλων ἐρεθίζων αὐτὸν ὡς βραδέως θερίζοντα. τοῦ δὲ βάττου τὴν μὲν αὐτοῦ δυσφημίαν ἀπόντος ὡς βομβύκας ἐρῶ καὶ διὰ τοῦτο κάμνω τὴν ψυχὴν, ὁ μίλων προσπαίζων αὐτῷ σκώπτει, τὴν φίλην αὐτοῦ μάντιν καλαμαίαν φησίν. ἐπεὶ καὶ μέλαινα, καὶ λεπτὴ καὶ ἀνάκωλος· τοιαῦται δὲ καὶ αἱ ἐν ταῖς χώραις ἀκρίδες. βάττος δὲ μὴ μεγαλορρημονῶν ἐπὶ τούτῳ, ἔφη αὐτῷ· τυφλὸς γὰρ οὐ μόνον ὁ πλοῦτος. ἀλλὰ καὶ ὁ ἔρως, ἐρεθισθεὶς δ' ὑπὸ μίλωνος ὁ βάττος, ἀπήγγειλεν ᾠδὴν εἰς τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ, περιέχουσαν καὶ τὰ περὶ τὸν λυτιέρσην τὸν μίδου υἱόν. ὃν ἡρακλῆς ἀνεῖλε, πολλοὺς ἀναιροῦντα ἐν τῷ θερίζειν. παυσάμενος δὲ τῆς ᾠδῆς, ἀναδέχεται ὁ μίλων ὡς πρέπουσαν ἐργάτῃ ᾠδὴν εἴρηκε. παραινεῖ δὲ λοιπὸν τὸν κατ' αὐτὸν ἔρωτα διηγεῖσθαι τῇ μητρὶ κατὰ τὸν ὄρθρον.

Εργατῖναι, ἢ θερισταί. Βάττος καὶ Μίλων.

Μίλων.

ΕΡγατίνα βουκαῖε· τί νῦν ὀΐζυρὲ πεπόνθεις;
οὔτε τ' ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνᾳ, ὡς τὸ πρὶν ἄγες
οὐθ' ἅμα λαιοτομεῖς τῷ πλατίον· ἀλλ' ὑπολείπῃ
ὥσπερ ὄϊς ποίμνας ἇς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
ποῖός τις δείλαν τε καὶ ἐν μέσω ἄματος ἐσσῇ,
ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὔλακας οὐκ ἀποτρώγεις.
Βάτ. μίλων ὀψαμᾶτα πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
οὐδαμᾶ τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
Μί. οὐδαμᾶ, τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτᾳ ἀνδρί,
Βάτ. οὐδαμᾶ νῦν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;
Μί. μηδέ γε ξυμβαίη· χαλεπὸν χορίων κύνα γεῦσαι.
Βάτ. ἀλλ' ἐγὼ ὦ μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἑνδεκαταῖος.
Μί. ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ὅλις ὄξος.
Βάτ. τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μευ ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα
μί. τίς δέ τοι τῶν παίδων λυμαίνεται. Β. ἁ πολυβῶτα
ἃ πρὰν ἀμώντεσσι παρ' ἱπποκόωντι ποταύλει.
μί. εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν, ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἁ καλαμαία.
Βάτ. μωμᾶσθαι μ' ἄρχῃ τύ. τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ πλοῦτος
ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος ἔρως, μηδὲν μέγα μυθεῦ.
μί. οὐ μέγα μυθεῦμαι, τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾷον.
καί τοι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἅδιον οὕτως

ἐργαξῆ· καὶ μὰν πρότερον πόκα μουσικὸς ἦσθα.
Βάτ. μῶσαι πιερίδες συναείσατε τὰν ῥαδιναί μοι
παῖδ', ὧν γὰρ ἅψαισθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε.
βομβύκα χαρίεσσα σύραν καλέοντί τυ πάντες
ἰσχνὰν ἁλιόκαυστον. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον,
καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος.
ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.
ἁ αἴξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει.
ἁ γέρανος τὤροτρον. ἐγὼ δ' ἐπὶ τὶν μεμάνημαι.
αἴθε μοι ἦς ὅσσα κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι·
χρύσεοι ἀμφότεροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ ἀφροδίτᾳ
τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα, καὶ ἢ ῥόδον ἢ τύγε μᾶλον.
σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
βομβύκα χαρίεσσ' οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοι τευ.
ἁ φωνὰ δὲ τρύχνα, τὸν δ' αὖ τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.
Μί. ἦ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελάθει βῶκος ἀοιδάς.
ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
ὤμοι τῶ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσας.
θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θείω λυτιέρσα.
δάματερ πολύκαρπε, πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λᾷον
εὔεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.
σφίγγετ' ἀμαλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριώντις
εἴποι, σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χ' οὗτος ὁ μισθός.
ἐς βορέαν ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἁ τομὰ ὔμμιν,
ἢ ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως,
σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον.
ἐκ καλάμης ἄχυρον τελέθει. τημος δὲ μάλιστα.
ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας, ἐγειρομένω κορυδαλλῶ,

καὶ λήγειν δύνοντος. ἐλιννῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω παῖδες βίος, οὐ μελεδαίνει
τὸν, τὸ ποιεῖν ἐκχεῦντα. πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ
κάλλιον ὦ 'πιμελητὰ φιλάργυρε τὸς φακὸς ἕψειν.
μὴ 'πιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.
ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἁλίῳ ἄνδρας ἀείδειν.
τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
μυθίσδεν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσα.

Υπόθεσις τοῦ ια', εἰδυλλίου.

Υπόκειται ὁ κύκλωψ ἐρῶν τῆς γαλατείας, καὶ ποιῶν τὸν ᾠδὴν τῇ γαλακτείᾳ ἔρωτα δι' ᾠδῆς. προσδιαλέγεται ὁ θεόκριτος νικίᾳ μιλησίῳ, οὗ καὶ ποιημάτιον φέρεται ἀντιγεγραμμένον ὑπὸ θεοκρίτου πρὸς κύκλωπα. οὗ ἡ ἀρχή. Ην ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο θεόκριτε. οἱ γὰρ ἐρῶντες · πολλάκις ποιητὰς ἐδίδαξαν τὸν πρὶν ἀμούσους. γέγραφε δὲ καὶ ἐπιγραμμάτιον ἐρασιστράτου ἰατροῦ μιλησίου, ὥς φησι διονύσιος ὁ ἐφέσιος, ἐν τῇ τῶν ἰατρῶν ἀναγραφῇ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ια'.

Κύκλωψ.

Ουδὲν ποτὶ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο ὦ νικία, οὔτ' ἔγχριστον ἐμοὶ δοκεῖ, οὐδ' ἐπίπαστον,
ἢ ταὶ πιερίδες. κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἁδὺ
γίνετ' ἀνθρώποις, εὑρεῖν δ' οὐ ῥᾴδιόν ἐστι.

γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἰατρὸν ἐόντα.
καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλαμένον ἔξοχα μοίσαις.
οὕτω γοῦν ῥᾷστα διᾶγ' ὁ κύκλωψ ὁ παρ' ἡμῖν,
ὡρχαῖος πολύφαμος, ὅτ' ἤρατο τᾶς γαλατείας
ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα, τὼς κροτάφος τε.
ἤρατο δ' οὔτι ῥόδοις, οὐ μάλοις οὐδὲ κικίνοις,
ἀλλ' ὀλοαῖς μανίαις, ἁγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τωὔλιον αὐταὶ ἀπῆνθον,
χλορᾶς ἐκ βοτάνας. ὁ δὲ τὰν γαλάτειαν ἀείδων,
αὐτῶ ἐπ' αἰόνος κατετάκετο, φυκιοέσσας
ἐξ ἀοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἕλκος
κύπριος ἐκ μεγάλας. τό, οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὗρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὁρῶν, τοιαῦτ' ἤειδεν.
ὦ λευκὰ γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ,
λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν. ἁπαλωτέρα δ' ἀρνός.
μόσχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.
φοιτῆς, δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με.
οἴχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσα, ὅκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με.
φεύγεις δ' ὥσπερ ὄϊς πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
ἠράσθην μὲν ἔγωγε κόρα τεῦ, ἀνίκα πρᾶτον
ἦνθες ἐμᾷ σὺν ματρὶ, θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
ἐξ ὄρεος δρέψασθαι. ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον.
παύσασθαι δ' ἐσιδών τυ καὶ ὕστερον οὐδέτι πω νῦν
ἐκ τήνω δύναμαι. τὶν δ' οὐ μέλει οὐ μὰ δί' οὐδέν.
γινώσκω χαρίεσσα κόρα τίνος οὕνεκα φεύγεις.
οὕνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θ' ὤτερον ὡς μία μακρά.

εἷς δ᾽ ὀφθαλμὸς ἔπεστι· πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει·
ἀλλ᾽ ὠυτὸς τοιοῦτος ἐών, βοτὰ χίλια βόσκω·
κὴκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενον γάλα πίνω.
τυρὸς δ᾽ οὐ λείπει μ᾽ οὔτ᾽ ἐν θέρει, οὔτ᾽ ἐν ὀπώρῃ,
οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ᾽ ὑπεραχθέες αἰεί.
συρίσδεν δ᾽ ὡς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε κυκλώπων.
τὶν τὸ φίλον γλυκύμαλον ἅμα κὴμαυτὸν ἀείδων
πολλάκι νυκτὸς ἀωρί. φέρω δέ τοι ἕνδεκα νεβρὼς
πάσας ἀμνοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων
ἀλλ᾽ ἀφίκευ τὺ ποτὶ μὲ, καὶ ἑξεῖς οὐδὲν ἔλασσον.
γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν
ἅδιον ἐν τὤντρῳ παρ᾽ ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.
ἐντὶ δάφναι τηνεί, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
ἐντὶ μέλας κισσός· ἔντ᾽ ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος
ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἁ πολυδένδρεος αἴτνα
λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι.
τίς καὶ τῶν δὲ θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ᾽ ἕλοιτο.
αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν,
ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ
καιόμενος δ᾽ ὑπὸ τεῦ καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν,
καὶ τὸν ἕν᾽ ὀφθαλμὸν τῶ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
ὤμοι ὅτ᾽ οὐκ ἔτεκέν μ᾽ ἁ μάτηρ βράγχι᾽ ἔχοντα.
ὡς κατέδυν ποτὶ τίν. καὶ τὰν χέρα τεῦ ἐφίλασα,
αἰ μὴ τὸ στόμα λῇς, ἔφερον δέ τοι ἢ κρίνα λευκά,
ἢ μάκων᾽ ἁπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι᾽ ἔχοισαν.
ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται οὐ χειμῶνι,
ὥστ᾽ οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ᾽ ἐδυνάθην.
νῦν μὰν ὦ κόριον νῦν αὐτόθι νεῖν γε μαθεῦμαι

αἴκα τις σὺν ναὶ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται.
ὡς κεν ἴδω τί ποθ' ἁδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὔμμιν.
ἐξένθοις γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο.
ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν
καὶ τυρὸν πᾶξαι, τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
ἁ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα. καὶ μέμφομαι αὐτᾶ.
οὐδὲν πάποχ' ὅλως ποτὶ τὶν φίλον εἶπεν ὑπὲρ μεῦ.
καὶ ταῦτ' ἆμαρ ἐπ' ἆμαρ ὁρῶσά με λεπτὸν ἐόντα.
φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μευ
σφύσδειν, ὡς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κἠγὼν ἀνιῶμαι.
ὦ κύκλωψ κύκλωψ, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότησαι;
αἴκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
τοῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κεν πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν
τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
εὑρήσεις γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
πολλαὶ συμπαίσδειν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται.
κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι. ἐπὴν κ' αὐταῖς ὑπακούσω.
*δῆλο *δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γᾷ κἠγών τις φαίνομαι ἦμεν.
νότ' οὕτω τοι πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
μουσίσδων, ῥᾷον δὲ διᾶγ' ἢ χρυσὸν ἔδωκεν.

Υπόθεσις τοῦ ιβ', ἀΐδηλίου.

Επιγράφεται μὲν τὸ ἀΐδηλιον, αἴτας. γέγραπται δὲ ἰάδι διαλέκτῳ. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς ἐρώμενον. ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα αἴτας καλοῦσιν ὡς θετταλοί. καὶ γὰρ ἀλκμὰν, τὰς ἐπεράστου, κόρας λέγει αἴτας. οἱ δὲ, αἴτας τοὺς ἑταίρους.

φασὶ δέ τινες λέγεσθαι τῇ ἀγαθὰς· οἷον μὴ ἴτας. αἴτῃ τοῦ μὴ ἰταμοὺς, ἢ ἀΐτης, ὁ συναίτης καὶ συμπολίτης. ἡ δὲ ἐπὶ ἐρωμένου τάσσοιτο. λέγοιτο ἂν ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν καὶ εἰς πνεῖν τὸν ἔρωτα τῷ ἀγαπῶντι. ἐκτίθεται δέ πως ὁ ἐρῶν καὶ οὐ φείδεται, θεασάμενος τοὺς τοῦ ἐρωμένου χαρακτῆρας· εὔχεται δὲ δύο ψυχῶν ἁρμογὴν αὐτοῖς γενέσθαι, καὶ φιλίας ἀσφάλειαν, μέχρι τέλους περιμένουσαν. ἵνα καὶ μετὰ θάνατον οἱ μεθ' ἡμᾶς φημίσωσι τὴν ἐν ἀμφοτέροις ὁμόνοιαν. λέγοντες ἡμᾶς ἐκ τοῦ χρυσοῦ γένους πεφυκέναι. τῇ δὲ, εἴ τινες ἀμοιβὴν φιλίας ἔτινον πρὸς ἀλλήλους. καὶ τῇ μεγαρεῖς ἐπαινεῖ. ἐπὶ τῷ τετιμηκέναι διοκλέα ὑπερασπίσαντα τοῦ ἰδίου ἐρωμένου. ἢ ὑπὲρ τῆς ἐκείνου πλουτῆς ἐμπεσόντα εἰς πόλεμον· ὅθεν τοὺς μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν δημοσίᾳ, καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα. ἀγῶνά τε ποιεῖν ἐπ' αὐτὸν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλήματος ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστον· τοῦτον ἀπὸ τοῦ κριτοῦ στεφανοῦσθαι λέγουσιν. ἀΐτας· ἀΐτην τὸν ἑταῖρον φασίν. ἀλκμὰν δὲ τοὺς ἀΐτας χορδὰς φησὶν, ἀντὶ τοῦ, τοὺς ἐπεράστους.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιβ'.

Αἴτης.

Ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ
ἤλυθες, οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἄματι γηράσκουσιν.
ὅσσον ἔαρ χειμῶνος· ὅσον μᾶλον βραβύλοιο

ἅδιον. ὅσον ὄϊς σφετέρας λασιωτέρα ἀρνὸς,
ὅσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικὸς,
ὅσον ἐλαφρότερος μόσχω νεβρὸς, ὅσον ἀηδὼν
συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
τόσον ἔμ' εὔφρανας τὺ φανὴν, σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγὸν
ἀελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὥστις.
εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔρωτες
νῶϊν. ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή.
δοιώ δή τινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην
φῶθ', ὁ μὲν, εἴσπνηλος, φαίη χ' ὡμυκλαΐσδων,
τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὥσκεν ὁ θεσσαλὸς εἴποι ἀΐταν.
ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσω ζυγῷ. ἦ ῥα τότ' ἦσαν
χρύσειοι πάλαι ἄνδρες, ὅκ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ κρονίδη πέλοι. εἰ γὰρ ἀγήρω
ἀθάνατοι. γενεαῖς δὲ διηκοσίῃσιν ἔπειτα
ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνὰ ἔξοδον ἐς ἀχέροντα.
ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀΐτεω,
πᾶσι διὰ στόματος. μετὰ δ' ἠϊθέοισι μάλιστα.
ἀλλ' ἤτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι οὐρανίωνες
ἔσονθ' ὡς ἐθέλοντι. ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνῶν,
ψεύδεα ῥινὸς ὕπερθεν ἀραιᾶς οὐκ ἀναφύσω.
ἢν γάρ τι δάκνης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας.
διπλάσιον δ' ὤνασας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.
νισαῖοι μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς.
ὄλβιοι οἰκοίητε, τὸν ἀττικὸν ὡς πέρι ἄλλων
ξείνων τιμήσασθε διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πρώτω
κοῦροι ἐριδμαίνοντι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.

ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
βρυθόμενος στεφάνοισιν ἑὰν πρὸς μητέρ' ἀπῆλθεν.
ὄλβιος ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
ἦ που τὸν χαροπὸν γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωστρεῖ,
λυδίῃ ἶσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποίῃ
πεύθονται μὴ φαῦλον ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

Ὑπόθεσις τοῦ ιγ' εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται τὸ παρὸν εἰδύλλιον, ὕλας. πάλιν δὲ τῷ νικίᾳ προσδιαλέγεται ὡς καὶ ἐν τῷ κύκλωπι. ἐκτίθεται δὲ τὰ περὶ τὸν ὕλαν καὶ ἡρακλέα. τοῦ μὲν ὕλα, τὴν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἁρπαγήν. τοῦ δὲ ἡρακλέος τὴν πλάνην, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ὕλα βάσανον. Ἰστέον ὅτι ὁ ὕλας, παῖς ὑπῆρχε θειοδάμαντος τοῦ δρυτόμου, οὗ ἦρχε ἡρακλῆς. πεπαιδεῦσθαι δὲ αὐτός φασιν οἱ μὲν, ὑπὸ ῥαδαμάνθυος. οἱ δὲ ὑπὸ βουκόλων, ἀμφιτρύωνος, καὶ ξεστιάδου. Ἀμφιβάλλουσι τίνος υἱὸν τὸν ἔρωτα. ἡσίοδος μὲν γὰρ χάους, καὶ γῆς. σιμωνίδης, ἄρεος καὶ ἀφροδίτης. ἀκουσίλαος, νυκτὸς, καὶ αἰθέρος. ἀλκαῖος, ἔριδος, καὶ ζεφύρου. σαπφὼ, ἀφροδίτης καὶ οὐρανοῦ. καὶ ἄλλοι ἄλλων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιγ'.

ΥΛΑΣ.

Οὐχ ἁμῖν τὸν ἔρωτα μόνοις ἔτεχ' ὡς ἐδοκεῦμες
νικία ᾧ τινι τοῦτο θεῶν πόκα τέκνον ἔγεντο.

οὐχ ἁμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἦμεν,
οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμεν.
ἀλλὰ καὶ ἀμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός·
ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδὸς
τῶ χαρίεντος ὕλα, τῶ τὰν πλοκαμῖδα φορεῦντος,
καί μιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἷα·
ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς· οὐδ' εἰ μέσον ἆμαρ ὄροιτο·
οὐδ' ὁπόχ' ἁ λεύκιππος ἀνατρέχει ἐς διὸς ἀώς.
οὐδ' ὅ πότ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὁρῷεν·
σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρω·
ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη·
αὐτῷ δ' εὖ ἕλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη·
ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας ἰήσων
αἰσονίδας· οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι. ὧν ὄφελός τι,
ἵκετο χ' ὡ ταλαεργὸς ἐς ἀφνειὰν ἰαολκὸν
ἀλκμήνας υἱὸς μιδεάτιδος ἡρωίνας
σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν ὕλας εὔεδρον ἐς ἀργώ.
ἅτις κυανεᾶν οὐχ ἥψατο συνδρομάδων ναῦς,
ἀλλὰ διεξάιξε. βαθὺν δ' εἰσέδραμε φᾶσιν,
αἰετὸς ὣς μέγα λαῖτμα. ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν
ἆμος δ' ἀντέλλοντι πελειάδες, ἐσχατιαὶ δὲ
ἀρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένου εἴαρος ἤδη.
τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
ἡρώων· κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς ἀργὼ,
ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἆμαρ ἀέντι,
εἴσω δ' ὅρμον ἔθεντο προποντίδος. ἔνθα κιανῶν·

αὔλακας εὐρυόντι βόες φέροντες ἄροτρον.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
δειελινοί. πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
λειμὼν γάρ σφιν ἔκειτο μέγας στιβάδεσσιν ὄνειαρ.
ἔνθεν βούτομον ὀξὺ, βαθὺν δ' ἐτάμοντο κύπειρον,
κὤχεθ' ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν,
αὐτῷ θ' ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ τελαμῶνι,
οἳ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
ἡμένῳ ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρία πολλὰ πεφύκει,
κυάνεόν τε χελιδόνιον· χλοερόν τ' ἀδίαντον,
καὶ θάλλοντα σέλινα, καὶ εἰλιτενὴς ἄγρωστις.
ὕδατι δ' ἐν μέσσῳ νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
εὐνίκα· καὶ μαλίς. ἔαρ θ' ὁρόωσα νυχεία.
ἤτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσὸν,
βάψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.
πασάων γὰρ ἔρως ἁπαλὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν
ἀργείῳ ἐπὶ παιδὶ, κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
ἀθρόος, ὡς ὅτε πυῤῥὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστὴρ,
ἀθρόος ἐς πόντον, ναύταις δέ τις εἶπεν ἑταῖρος,
κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα, πνευστικὸς οὖρος.
νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι,
δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσιν.
ἀμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδὶ,
ᾤχετο μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα,
καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χείρ.
τρὶς μὲν ὕλαν ἄϋσεν ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμὸς,

τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὴ
ἐξ ὕδατος· παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἴδετο πόρρω
ὡς δ' ὁπότ' ἠΰγένειος ἀπόπροθι λὶς ἐσακούσας
νεβρῶ φθεγξαμένας τὶς ἐν ὤρεσιν ὠμοφάγος λὶς
ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα.
ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
παῖδα ποθῶν δεδόνατο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον
σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
ὤρεα καὶ δρυμώς· τὰ δ' ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
ναῦς μὲν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων·
ἱστία δ' ἡΐθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον,
ἡρακλῆα μένοντες· ὃ δ' ᾇ πόδες ἆγον ἐχώρει
μαινόμενος, χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἧπαρ ἄμυσσεν.
οὕτω μὲν κάλλιστος ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται·
ἡρακλέην δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν.
οὕνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον ἀργώ.
πεζὸς δ' ἐς κόλχως τε καὶ ἄξενον ἵκετο φᾶσιν.

ὑπόθεσις τοῦ ιδ', ἀδυλλίου.

ἐν τούτῳ τῷ ἀδυλλίῳ, ὑπόθεσίς ἐστι καταστάσεως ἐρωτικῆς καὶ κοινῆς τοῦ κυνίσκας ἔρωτος. ἡ γὰρ γυνὴ τοῦ αἰσχίνου, μᾶλλον προσέκειτο λύκῳ τινὶ, καταφρονοῦσα τοῦ αἰσχίνου. θυωνύχου δέ τινος ἑταίρου προσιόντος αὐτῷ διὰ χρόνου, δικαίως ἀσάγεται καὶ προλέγει. τὰ δὲ πράγματα ἐν σικελίᾳ.

Κυνίσκας ἔρως. ἢ Θυώνιχος Αἰσχίνης,

Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. Θ. ἄλλα τοι αὐτῷ
Αἰσχίνη. Αἰ. ὡς χρόνιος. Θυ. χρόνιος, τί δέ τοι τὸ
μέλημα;
Αἰ. πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα Θυώνιχε. Θ. ταῦτ' ἄρα λεπτὸς
*αὐ χ' ὁ μίσταξ πολὺς οὗτος ἀρ'. *αὐχλέοι δὲ κικῖνον.
χα τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς.
λεοὶ ὠχρὸς κἀνυπόδητος, Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμεν.
ἤρατο μὰν καὶ τῆνος ἐμὶν δοκεῖ ὀπτῶ ἀλεύρω.
Αἰ. παίσδεις ὦγαθ' ἔχων. ἐμὲ δ' ἁ χαρίεσσα Κυνίσκα
ὑβρίσδει. λασῶ δὲ μανεὶς. πόκα, θρὶξ ἀνὰ μέσσον.
Θυ. τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τὺ φίλ' Αἰσχίνα ἄσυχος, ὀξύς,
πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρὸν, ὅμως δ' εἶπον τί τὸ καινόν.
Αἰ. ὡργεῖος κἠγὼν, καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἱπποδιώκτας
Ἆπις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
ἐν χώρῳ παρ' ἐμὶν, δύο μὲν κατέκοψα νεοσσώς.
θηλάζοντά τε χοῖρον. ἀνῷξα δὲ βύβλιον αὐτοῖς
εὐώδη τετόρων ἐτέων. σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ.
βολβός τις κοχλίας ἐξῃρέθη. ἦς πότος ἁδύς.
ἤδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον.
ὦ τινος ἤθελ' ἕκαστος, ἔδει μόνον ὦ τινος εἰπεῖν.
ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες ὡς ἐδέδοκτο,
ἃ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ, τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῶ.
οὐ φθεγξῇ, λύκον εἶδες, ἔπαιξέ τις, ὡς σοφὸς εἶπεν.
κἦφατ' ἔτ' εὖ μαρέωσκεν ἀπ' αὐτᾶς κῆ λύχνον ἅψαις

ἔστι λύκος, λύκος ἔστι λάβα τῶ γάτονος υἱὸς,
εὐμάκης, χ' ἁπαλὸς, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμεν.
τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
χ' ἁμῖν τοῦτο δι' ὠτὸς ἐγεντό πιθ' ἥσυχα οὕτως.
οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
ἤδη δ' οὖν πόσιός τοι τέτταρσιν ἐν βάθει ἦμεν.
χ' ὡ λαρισαῖος τὸν ἐμὸν λύκον ᾆδεν ἀπ' ἀρχῆς.
θεσσαλικόν τι μέλισμα κακαὶ φρένες. ἁ δὲ κυνίσκα
ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον, ἢ παρὰ ματρὶ
παρθένος ἑξαέτις κόλπω ἀνθυμήσασα.
τᾶμος ἐγὼν, τὸν ἴσαις τὺ θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόῤῥας
ἤλασα. καὶ ἄλλαν αὖθις. ἀνείρυσα δ' αὐτῶς πέπλως
ἔξω ἀπ' ᾤχετο θᾶσσον. ἐμὸν κακὸν οὔτι ἀρέσκω.
ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος, ἄλλον ἰοῖσα,
θάλπε φίλον. τήνω τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι.
μάστακα δ' οἷα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδὼν
ἄψοῤῥον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν.
ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα.
ἰθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, ᾇ πόδες ἆγον.
αἶνος θὴν λέγεταί τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν.
εἴκατι ταίδ', ὀκτὼ ταίδ' ἐννέα ταίδε, δέκ' ἄλλαι
σάμερον ἑνδεκάτος. ποτίθει δύο, καὶ δύο μᾶνες.
ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλάλων. οὐδὲ θρακιστὶ κέκαρμε.
ἁ δὲ, λύκω νῦν πάντα λύκω καὶ νυκτὸς ἀνῶκται.
ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθμητοί.
δύστανοι μεγαρῆες ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρᾳ.
κἠ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντά κεν εἰς δέον ἕρποι.
νῦν δὲ πόθ' ὡς μῦς φαντὶ θυώνιχε γεύμεθα πίσσας.

χ᾽ ὤ, τι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος
οὐκ οἶδα. πλὰν Σῖμος ὁ τᾶς ἐπιχάλκου ἐρασθεὶς,
ἐκπλεύσας ὑγιὴς ἐπανῆλθ᾽ ἐμὸς ἡλικιώτας.
πλευσοῦμαι κἠγὼ διαπόντιος, οὔτε κάκιστος,
οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.
ΘΥ. ὤφελε μὲν χωρεῖν κατὰ νοῦν τεὸν ὧν ἐπεθύμεις
αἰσχίνα, εἰ δ᾽ οὕτως ἄρα σοι δοκεῖ ὥστ᾽ ἀποδημεῖν.
μισθοδότας πτολεμαῖος. ΑΙ. ἐλευθέρῳ οἷος. Θ. ἄριστος
ΑΙ. τἆλλα δ᾽ ἀνὴρ ποῖός τις. ΘΥ. ἐλευθέρῳ ὅστις ἄριστος.
εὐγνώμων φιλόμουσος ἐρωτικὸς, εἰς ἄκρον ἁδύς.
εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ᾽ ἔτι μᾶλλον,
πολλοῖς πολλὰ διδούς· αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,
οἷα χρὴ βασιλῆ᾽· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί.
αἰσχίνα· ὥστ᾽ εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει.
λῶπον ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ᾽ ἀμφοτέρων δὲ βεβακὼς
τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν.
ὦ τάχος εἰς αἴγυπτον, ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει
λευκαίνων ὁ χρόνος, ποιεῖν τι δεῖ οἷς γόνυ χλωρόν.

Ὑπόθεσις τοῦ ιε᾽ εἰδυλλίου.

Ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον, συρακούσιαι. ἢ ἀδωνιάζουσαι. ὑποτίθεται δέ τινας συρακουσίας τὸ γένος παρεπιδημούσας ἐν ἀλεξανδρείᾳ, καὶ κατὰ σύνταξιν ἐπὶ θέαν ἐξιούσας τῆς πομπῆς τοῦ κομισθέντος ἀδώνιδος, ὑπὸ ἀρσινόης τῆς φιλαδέλφου γυναικός. ἔρχεται δὲ γοργὼ πρὸς πραξινόαν. καὶ παραλαβοῦσα αὐτὴν, ἐξέρχεται ἐπὶ τὴν θέαν. παρέπλασε δὲ

ποίημά τι ἴσθμια θέμενος, καὶ κεχωρισμένον τοῦ ποιητικοῦ τρόπου. ἔθος δὲ εἶχον οἱ ἐν ἀλεξανδρείᾳ. τοῖς ἀδωνίοις διακομίσαντες τὰ εἴδωλα τοῦ ἀδώνιδος μετὰ τῶν νομιζομένων ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίζειν. αἱ δὲ συρακούσιαι ἐξελθοῦσαι τῶν οἴκων, θαυμάζουσι τὸν ὄχλον, καὶ ὅσα ἐν τῷ ὄχλῳ. διαγράφει δὲ ὁ θεόκριτος ἐπιδημούσας ἐν ἀλεξανδρείᾳ, χαριζόμενος τῇ βασιλίδι. τόν τε σκυλμὸν, καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν. καὶ ᾄδουσαν τινὰ, καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς ἀρσινόης, δι' ᾠδῆς ἀπαγγέλλουσαν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιε'.

Συρακούσιαι, ἢ Αδωνιάζουσαι.

ΓΟΡΓΩ.

Ἔνδοι πραξινόα. Ευ. γοργὼ φίλα ὡς χρόνα, ἔνδοι
Π. θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες, ὅρη δίφρον εὐνόα αὐτῇ.
ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. Ευ. ἔχει κάλλιστα. Π. καθίζευ
Γορ. ὢ τᾶς ἀδεμάτου ψυχᾶς. μόλις ὔμμιν ἐσώθην
πραξινόα. πολλῶ μὲν ὄχλω. πολλῶν δὲ τεθρίππων
παντᾶ κρηπῖδες. παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες.
ἁ δ' ὁδὸς ἄτρυτος. τὺ δ' ἑκαστοτέρω ἔμ' ἀποικεῖς.
Π. ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθὼν,
ἰλεὸν οὐκ οἴκησιν. ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
ἀλλάλαις. ποτ' ἔριν φθονερὸν κακὸν αἰὲν ὁμοῖο.
Γ. μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα τοιαῦτα δίωνα,
τῶ μικκῶ

τῶ μικκῶ παρεόντος· ὅρη γύναι ὡς ποθορῆ τυ.

Π. θάρσει ζωπυρίον γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγω ἀπφῦ.

Γορ. αἰσθάνεται τὸ βρέφος ναὶ τὰν πότνιαν, καλὸς ἀπφῦς.

Π. ἀπφῦς μὰν τῆνος πρώαν λέγωμεν πρώαν θὴν,
πάντα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων
ἦνθε φέρων ἅλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.

Γορ. χ' ὡμὸς ταῦτα γ' ἔχει φθόρος ἀργυρίου διοκλείδας.
ζ'. δράχμως κυνάδας γραιᾶν ἀποτίλματα πηρᾶν
έ. πόκως ἔλαβ' ἐχθὲς, ἅπαν ῥύπος· ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
ἀλλ' ἴθι τ' ὠμπέχονον καὶ τὰν περοναρίδα λάζευ
βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ πτολεμαίω,
θασόμεναι τὸν ἄδωνιν. ἀκούω χρῆμα καλόν τι
κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν. Π. ἐν ὀλβίω ὄλβια πάντα.
ὧν εἶδες, χ' ὧν εἶπας ἰδοῖσα τυ τῷ μὴ ἰδόντι.

Γορ. ἕρπειν ὥρα κ' εἴη ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

Π. εὐνόα, αἶρε τὸ νᾶμα, καὶ ἐς μέσον αἰνόθρυπτε
θὲς πάλιν αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζοντι καθεύδειν
κινεῦ δὴ φέρε θᾶσσον ὕδωρ, ὕδατος πρότερον δεῖ.
ἃ δ' ὡς νᾶμα φέρει. δὸς ὅμως· μὴ πολὺ ἄπληστε.
ἔγχει ὕδωρ δύστανε, τί μευ τὸ χιτώνιον ἀρδεῖς.
παῦσαι. ὁποῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
ἁ κλᾶξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν

Γορ. πραξινόα· μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
τοῦτο πρέπει. λέγε μοι πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἱστῶ.

Π. μὴ μνάσῃς γοργοῖ, πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μναν
ἢ δύο. τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.

Γορ. ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. Π. ναί· καλὸν εἶπας
τὠμπέχονον φέρε μοι, καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον

ἀμφίθεν. οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. μορμὼ δάκνει ἵππος,
δάκρυε ὅσα θέλεις. χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
ἕρπωμεν, φρυγία τὸν μικρὸν παῖς δὲ λαβοῖσα.
τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
ὦ θεοί, ὅσος ὄχλος. πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι
χρὴ τὸ κακόν. μύρμακες ἀνήριθμοι καὶ ἄμετροι.
πολλά τοι ὦ πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα.
ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών. οὐδεὶς κακοεργὸς
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων αἰγυπτιστί.
οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον
ἀλλάλοις ὁμαλοὶ κακὰ παίγνια. πάντες ἐρειοί.
ἁδίστα γοργοῖ, τί γενώμεθα. τοὶ πολεμισταὶ
ἵπποι τῶ βασιλῆος, ἄνερ φίλε, μή με πατήσῃς.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυῤῥὸς ἴδ' ὡς ἄγριος κυνοθαρσής,
εὐνόα οὐ φευξῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.
Γορ. θάρσει πραξινόα καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὄπισθεν.
τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. Ρ. καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν, τὰ μάλιστα δεδοίκω
ἐκ παιδὸς σπεύδωμεν, ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιῤῥεῖ.
Γορ. ἐξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ. γραῦς. ἐγὼν ὦ τέκνα. Ρ. παρενθεῖν
εὐμαρές. Γ. ἐς τροίαν πειρώμενοι ἦλθον ἀχαιοί.
καλλίστα παίδων, πείρᾳ θὴν πάντα τελεῖται.
Γορ. χρησμὸς ἁ πρεσβῦτις ἀπώχετο θεσπίξασα.
πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς ζεὺς ἠγάγεθ' ἥρην.
θᾶσαι πραξινόα περὶ τὰς θύρας ὅσος ὅμιλος
Ρ. θεσπέσιος. γοργοῖ δὸς τὰν χέρα μοι, λαβὲ καὶ τὺ
εὐνόα εὐτυχίδος, πότεχ' αὐτᾷ μὴ τὺ πλανηθῇς.

πᾶσαι ἅμ' ἐσένθωμευ ἀπρίξ. ἔχευ εὐνόα ἁμῶν.
ὤμοι δειλαία. δίχα μευ τὸ θερίστριον ἤδη
ἔσχισται γοργοῖ. ποτὶ τῶ διὸς εἴ τι γένοιο
εὐδαίμων ὤνθρωπε φυλάσσεο τὠμπέχονόν μευ.
Ξ. οὐκ ἐπ' ἐμὶν μέν. ὅμως δὲ φυλάξομαι. Γ. ἀθρόος ὄχλος
ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες. Ξ. θάρσει γύναι. ἐν καλῷ ἁμές.
Γ. κἠς ὥρας, κἤπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἴης,
ἄμμε περιστέλλων, χρηστοῦ κοἰκτίρμονος ἀνδρός.
θλίβεται εὐνόα ἄμμιν. ἄγ' ὦ δειλὰ τὺ βιάζευ.
κάλλιστ' ἐνδοῖ πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἶπ' ἀποκλάξας.
Γορ. πραξινόα, πόταγ' ὧδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον
λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα: θεῶν περονάματα φασεῖς.
Π. πότνι' ἀθαναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι.
ποῖοι ζωογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
ὡς ἔτυμ' ἑστήκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι.
ἔμψυχ' οὐκ ἐνυφαντὰ σοφόν τι χρῆμ' ὤνθρωπος
αὐτὸς δ' ὡς θνητὸς ἐπ' ἀργυρέω κατάκειται
κλισμῶ, πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων.
ὁ τριφίλατος ἄδωνις, ὃ κἠν ἀχέροντι φιλεῖται.
Ξ. παύσασθ' ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι.
τρυγόνες ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.
Γορ. μᾶ πόθεν ὤνθρωπος. τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι ἁμές.
πασσάμενος, ἐπίτασσε. συρακοσίαις ἐπιτάσσεις.
ὡς εἰδῇς καὶ τοῦτο. κορίνθιαι ἁμὲς ἄνωθεν,
ὡς καὶ ὁ βελλεροφῶν. πελοποννησιστὶ λαλεῦμες.
δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς δωριέεσσι.
Π. μὴ φύη μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη.
πλὰν ἑνὸς οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς.

Γορ. σίγα πραξινόα· μέλλει τὸν ἄδωνιν ἀείδειν,
ἁ τῆς ἀργείας θυγάτηρ πολυΐδρις ἀοιδός·
ἅτις καὶ σπέρχιν τὸν ἰάλεμον ἠρίστευσε·
φθεγξεῖταί τι σάφ' οἶδα καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.
δέσποιν' ἃ γολγόν τε καὶ ἰδάλιον ἐφίλασας,
αἰπεινάν τ' ἔρυκα, χρυσῷ παίζουσ' ἀφροδίτα·
οἷόν τοι τὸν ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω ἀχέροντος,
μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον ὧραι.
βάρδισται μακάρων ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί τι φέροισαι.
κύπρι διωναία, τὺ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατῶν
ἀνθρώπων, ὡς μῦθος, ἐποίησας βερονίκαν,
ἀμβροσίαν ἐς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός.
τὶν δὲ χαριζόμενα πολυώνυμε καὶ πολύναε
ἁ βερονικεία θυγάτηρ, ἑλένα εἰκυῖα
ἀρσινόα, πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει ἄδωνιν.
πὰρ μὲν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.
πὰρ δ' ἁπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρέοις. συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
εἴδατά θ' ὅσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῃ ποιεῦνται,
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖ' ἅμ' ἀλεύρῳ·
ὅσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος, τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ·
πάντ' αὐτῷ πετεηνά, καὶ ἑρπετὰ τῇδε πάρεστι.
χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθουσαι ἀνήθῳ
δέδμανθ'. οἱ δέ τε κῶροι ὑπερποτῶνται ἔρωτες,
οἷοι ἀηδονιδῆες ἐφεζόμενοι ἐπὶ δένδρων·
πωτῶνται, πτερύγων πειρώμενοι, ὄζον ἀπ' ὄζω.
ὦ ἔβενος· ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῶ ἐλέφαντος.

αἰετῷ, οἰνοχόον κρονίδᾳ διὶ παῖδα φέροντες.
πορφύρεοι τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω,
ἁ μίλατος ἐρεῖ χ' ὡ τὰν σαμίαν καταβόσκων.
ἔστρωται κλίνα, τῷ ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα.
τὰν μὲν κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς ἄδωνις
ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός.
οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ' ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυῤῥά.
νῦν μὲν κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα.
ἀῶθεν δ' ἄμμες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀϊόνι πτύοντα
λύσασαι δὲ κόμαν, καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι,
στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς.
ἕρπεις ὦ φίλ' ἄδωνι, καὶ ἐνθάδε κεἰς ἀχέροντα,
ἡμιθέων ὡς φαντὶ μονώτατος. οὔτ' ἀγαμέμνων
τοῦτ' ἔπαθ' οὔτ' αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως
οὔθ' ἕκτωρ ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων.
οὐ πατροκλῆς, ἢ πύῤῥος ἀπὸ τροίας ἐπανελθὼν,
οὔθ' οἱ ἔτι πρότεροι λαπίθαι καὶ δευκαλίωνες.
οὐ πελοπηϊάδαι τε καὶ ἄργεος, ἄκρα πελασγοί.
ἵλα νῦν φίλ' ἄδωνι, καὶ ἐς νέω τ' εὐθυμήσαις
καὶ νῦν ἦνθες ἄδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκῃ φίλος ἥξεις.
Γορ. πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον, ἁ θήλεια
ὀλβία. ὅσσα ἴσατι πανολβία ὡς γλυκὺ φωνεῖ.
ὥρα ὅμως κεἰς οἶκον, ἀνάριστος διοκλείδας.
χ' ὡνὴρ ὄξος ἅπαν. πεινᾶντι γε μηδέποτ' ἔνθῃς
χαῖρε ἄδων' ἀγαπητὲ, καὶ ἐς χαίροντας ἀφικνεῦ.

Ὑπόθεσις τοῦ ις', εἰδυλλίου.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς ἱέρωνα τὸν ἱεροκλέους τὸν ἔσχατον σικελίας τύραννον. κατεῖχε δὲ τὴν ἀρχὴν στρατηγὸς ὑποδειχθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν, καὶ φθείρας τὰς δυνάμεις ὥστε τύραννον αὐτὸν ἀγορευθῆναι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦρξεν, ἱέρων ὁ γέλωνος, μηδὲν οὖν ἀληφὼς παρὰ τοῦ ἱέρωνος ὁ θεόκριτος διὰ τοῦτο τὸ εἰδύλλιον τοῦτο πεποίηκε, καὶ χάριτας αὐτὸ ἐπέγραψεν. ἐν ᾧ καὶ τὰ τοῦ σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια. λέγουσι γὰρ αὐτὸν ἔχειν δύο κιβώτια τὸ μὲν, χαρίτων, τὸ δὲ διδόντων. ὅτε οὖν τις πρὸς αὐτὸν παρεγένετο χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια. εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν χαρίτων, κενὸν, τὸ δὲ τῶν διδόντων πλῆρες. καὶ οὕτως ὁ τὴν δωρεὰν αἰτούμενος. ἀνεκόπτετο.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ις'.

Χάριτες, ἢ ἱέρων.

Ειτοι τοῦτο διὸς κούραις μέλει αἰὲν ἀοιδοῖς.
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν
μοῖσαι μὲν θεαὶ ἐντὶ θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι.
*ἀεί, ἄμμες δὲ βροτοὶ, οἵδε βροτοὶ βροτοὶ *ἀείδομεν.
δοντι τίς γὰρ τῶν, ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἠῶ,
ἡμετέρας χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
ἀσπασίως. οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει.
αἳ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
λῶθον πολλὰ μετωθάσδοισαι, ὅτ' ἀλιθίω ὁδὸν

ὀκνηρὰ δὲ πάλιν κενεαῖς ἐνὶ πυθμέσι χηλοῦ,
ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι
ἔνθ' αὔη σφιν ἕδρη· ἐπὰν ἄπρακτοι ἵκωντι
τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλάσει;
οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις ὡς πάρος ἐσθλοῖς
αἰνεῖσθαι σπεύδοντι. νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.
*οἴσεται πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων· πόθεν *αὔξεται ἀθρεῖ
ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνήμας·
αὐτῷ μοί τι γένοιτο. θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἅλις πάντεσσιν ὅμηρος.
οὗτος ἀοιδῶν λῷστος, ὃς ἐξ ἐμοῦ οἴσεται οὐδέν.
δαιμόνιοι· τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
*ὧδε κείμενος; οὐχ *ἅδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις.
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ, καί τοι δοῦναι ἀοιδῶν.
πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
ἀνθρώπων· αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέξειν.
μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι.
μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας·
ὄφρα κε κὴν ἀΐδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσῃς·
μηδ' ἀκλεὴς μύρεαι ἐπὶ ψυχροῦ ἀχέροντος,
ὡσεί τις μακέλῃ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας·
δειλὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
πολλοὶ ἐν ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος ἀλεύα,
ἁρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται·
πολλοὶ δὲ σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακόν·
μόσχοι σὺν κεραοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι.

μυρία δ' αὖ πεδίον κραννώνιον ἐν διάασκοι
ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι κρεώνδαις
ἀλλ' οὔ σφιν τῶν ἦδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
θυμὸν, εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ ἀχέροντος·
ἄμνασοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες·
δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο·
εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ κήϊος αἰόλα φωνέων,
βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς
ὁπλοτέροις, τιμὰς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων·
τίς δ' ἂν ἀριστῆας λυκίων ποτὲ τίς κομόωντας
πριαμίδας, ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς κύκνον ἔγνω,
εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί.
οὐδ' ὀδυσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθεὶς
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἀΐδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθὼν
ζωὸς, καὶ σπήλυγγα φυγὼν ὀλοοῖο κύκλωπος,
δηναιὸν κλέος ἔσχεν· ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβὸς
εὔμαιος· καὶ βουσὶ φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις
ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος λαέρτης,
εἰ μὴ σφεας ὤνασαν ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι·
χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων·
ἀλλ' ἶσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' αἰόνι κύματα μετρεῖν,
ὅσ' ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
ἢ ὕδατι νίζειν θολερὰν ἰοειδέϊ πλίνθον,
καὶ φιλοκερδῆ καὶ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν
χαιρέτω ὅς τις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
ἄργυρος· αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἵμερος αὐτὸν

ἀλλ' ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα,
πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἑλοίμαν.
δίζημαι δὲ τίνι θνατῶν κεχαρισμένως ἔλθω
σὺν μοίσαις, χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖν,
*με- μουσάων ἀπάνευθε διὸς *μέγα βουλεύοντος.
γάλου οὔπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς.
βασι- πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἅρματος ἵπποι.
λῆος. ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμοῦ κε χρήσετ' *ἀοιδοῦ
*ἀοι- ῥέξας, ἢ ἀχιλεὺς ὅσον μέγας, ἢ βαρὺς αἴας
δῆ. ἐν πεδίῳ σιμόεντος, ὅθι φρυγὸς ἠρίον ἴλου.
ἤδη νῦν φοίνικες ὑπ' ἠελίῳ δύοντι
οἰκεῦντες λιβύας ἄκρον σφυρὸν, ἐῤῥίγασιν.
ἤδη βαστάζουσι συρακόσιοι μέσα δοῦρα,
ἀχθόμενοι σακέεσι βραχίονας ἰτείνοισιν.
ἐν δ' αὐτοῖς ἱέρων, προτέροις ἴσος ἡρώεσσι
ζώννυται, ἵππειαι δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι.
αἲ γὰρ ζεῦ κύδιστε πάτερ, καὶ πότνι' ἀθάνα,
κούρηθ', ἣ σὺν ματρὶ πολυκλήρων ἐφυραίων
εἴληχας μέγα ἄστυ, παρ' ὕδασι λυσιμελείας,
ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι.
σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγελέοντας
τέκνοις ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀριθματοὺς ἀπὸ πολλῶν.
ἄστεά τε προτέροισι πάλιν ναίοιντο πολίταις,
δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας,
ἀγροὺς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας, ἠδ' ἀνάριθμοι
μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπιανθεῖσαι,
ἂμ πεδίον βλήχοιντο, βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὖλιν
ἐρχόμεναι σκιπναῖον ἐπισπεύδειεν ὁδίταν.

νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἁνίκα τέττιξ
ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος, ἐνδόθι δένδρων
ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν. ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι
λεπτὰ διαστήσαιντο. βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη.
ὑψηλὸν δ' Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοί.
καὶ πόντου, σκυθικοῖο πέραν, καὶ ὅπη πλατὺ τεῖχος
ἀσφάλτῳ δήσασα σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
εἷς μὲν ἐγώ. πολλοὺς δὲ διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
θυγατέρες. τοῖς πᾶσιν ἴκοι σικελὰν ἀρέθοισαν
ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχμητὰν Ἱέρωνα.
θυγατέρες ὦ ἐτεόκλειαι χάριτες θεαί, αἳ μινύειον
ὀρχόμενον φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε θήβαις
ἄκλητος μὲν ἐγὼ μίμνοιμί κεν. ἐς δὲ καλεύντων,
θαρσήσας μοίσαισι σὺν ἀμετέρῃσιν ἴκοιμ' ἄν.
καλλείψω δ' οὐδ' ὔμμε. τί γὰρ χαρίτων ἀγαπατὸν
ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; ἀεὶ χαρίτεσσιν ἅμ' εἴην.

Υπόθεσις τοῦ ιζ' εἰδυλλίου.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον εἰς πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον γέγραπται. ἀρχαίᾳ δὲ κέχρηται εἰσβολῇ. ὁ δὲ φιλάδελφος πτολεμαῖος, πτολεμαίου τοῦ λάγου καὶ βερονίκης ἦν παῖς. διὸ καὶ ἁμαρτάνει ὁ μοσώατος, τοὺς χρόνους τοῦ θεοκρίτου ἀναβιβάζων εἰς τὸν φιλοπάτορα. τοσοῦτον χρόνου, μαχόμενος διαστήματι.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιζ'.

Ἐγκώμιον εἰς πτολεμαῖον.

Ἐκ διὸς ἀρχώμεσθα, καὶ εἰς διαλήγετε μοῖσαι
ἀθανάτων τὸν ἄριστον, ἐπὴν ἀείδωμεν ἀοιδαῖς·
ἀνδρῶν δ' αὖ πτολεμαῖος, ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω,
καὶ πύματος, καὶ μέσος, ὁ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.
ἥρωες, τοὶ, πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο
ῥέξαντες καλὰ ἔργα, σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν.
ἀλλὰρ ἐγὼ πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν,
*ὕμ ὑμνήσαιμ' *ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν,
μες ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλητόμος ἐλθὼν,
παπταίνει παρεόντος ἄδην πόθεν ἄρξεται ἔργου;
τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων.
ἐκ πατέρων μὲν οἷος ἔην, τελέσαι μέγα ἔργον,
ὁ λαγίδας πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
βουλὰν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.
τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
ἀθανάτοις, καί οἱ χρύσεος δόμος ἐν διὸς οἴκῳ
δέδμηται, παρὰ δ' αὐτὸν ἀλέξανδρος φίλα εἰδὼς
*αἰο ἑδριάει, πέρσαισι βαρὺς θεὸς *αἰολομήτας.
λομί ἀντία δ' ἡρακλῆος ἕδρα σφιν ταυροφόνοιο
τρας ἵδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος.
ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδῃσι,
χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν,
ὅττι σφέων κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας.

ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται, θεοὶ νέποδες γεγαῶτες
ἀμφοῖν γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς ἡρακλείδας.
ἀμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον. ἡρακλῆα
*ἴοι τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν *ἴη κεκορημένος ἤδη
νέκταρος εὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
τῷ μὲν, τόξον ἔδωκεν, ὑπωλένιόν τε φαρέτραν,
τῷ δὲ, σιδέρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου ἥβας
ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γεννήταν διὸς υἱόν.
οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ βερενίκα
ἔπρεπε θυλυτέρης, ὄφελος μέγα γειναμένοισι.
τῆς μὲν κύπρον ἔχοισα διώνας πότνια κούρα
κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐπεμάξατο χεῖρας.
τῷ, οὔπω τινὰ φαντὶ ἁδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
ὅσονπερ πτολεμαῖος ἑὰν ἐφίλασεν ἄκοιτιν.
ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον. ὧδέ κε παισὶ
θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέπει οἶκον ἅπαντα,
ὁππότε κεν φιλέων βαίνεν λέχος ἐς φιλεύσης.
ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίῳ νόος αἰεί.
ῥηΐδιαι δὲ γοναί· τέκνα δ' οὔποτ' ἐοικότα πατρί,
κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότνι' ἀφροδίτα,
σοὶ τήνα μεμέλητο. σέθεν δ' εἵνεκεν βερενίκα
εὐειδὴς ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
ἀλλά μιν ἁρπάξασα πάροιθ' ἐπὶ νᾶα κατενθεῖν
κυάνεον, καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων
ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑᾶς δ' ἀπεδάσσαο τιμᾶς.
πᾶσιν δ' ἤπιος ἥδε βροτοῖς. μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
προσπνείει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας

ἀργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον διομήδεα,
μισγομένα τυδῆϊ, τέκες καλυδώνιον ἄνδρα.
ἀλλὰ θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν ἀχιλῆα,
αἰακίδα πηλῆϊ. σὲ δ' αἰχμητὰ πτολεμαῖε
αἰχμητᾶ πτολεμαίω ἀρίζηλος βερενίκα.
καί σε κόως ἀτίταλλε, βρέφος νεογιλὸν ἐόντα
δεξαμένα παρὰ ματρὸς ὅτε πρώταν ἴδες ἀῶ.
ἔνθα γὰρ ἠλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρυμένα ὠδίνεσσι,
ἡ δέ οἱ εὐμενέουσα παρίστατο· κὰδ δ' ἄρα πάντων
νωδυνίαν κατέχευε μελῶν. ὁ δὲ, πατρὶ ἐοικὼς
παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο, κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα
φᾶ δὲ καταπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλῃσιν,
ὄλβιε κῶρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ
δῆλον ἐτίμασεν κυανάμπυκα φοῖβος ἀπόλλων.
ἐν δὲ μιᾶ τιμῆ τρίοπον καταθεῖο κολώναν,
ἶσον δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν.
ἶσον καὶ ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν ἀπόλλων.
ὣς ἄρα νᾶσος ἔειπεν, ὁ δ' ὑψόθε ἔκλαξεν φωνᾶ
ἐς τρὶς ὑπαὶ νεφέων διὸς αἴσιος αἰετὸς ὄρνις.
ζηνός που τόδε σῆμα, διὶ κρονίωνι μέλοντι
αἰδοῖοι βασιλῆος. ὁ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλάσῃ
γεινόμενον τὰ πρῶτα. πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ.
πολλᾶς δὲ κρατέει γαίης, πολλᾶς δὲ θαλάσσης.
μυρίαι ἄπειροί τε, καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν.
λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον διὸς ὄμβρω.
ἀλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὸς αἴγυπτος,

νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν, ὅτε βώλακα θρύπτει.
οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται,
τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι.
δοιαὶ δὲ τριάδες· μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς
τῶν πάντων πτολεμαῖος ἀγήνωρ ἐμβασιλεύει.
καὶ μὰν φοινίκας ἀποτέμνεται, ἀῤῥαβίας τε,
καὶ συρίης, λιβύης τε κελαινῶν τ' αἰθιοπήων.
παμφύλοισί τε πᾶσι, καὶ αἰχμηταῖς κιλίκεσσι
σημαίνει, λυκίοις τε, φιλοπτολέμοις τε κάρεσσι
καὶ νάσοις κυκλάδεσσιν, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄριστοι
πόντον ἐπιπλώοντι· θάλασσα δὲ πᾶσα, καὶ αἶα,
καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται πτολεμαίῳ.
πολλοὶ ἱππῆες, πολλοὶ δὲ οἱ ἀσπιδιῶται
χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀσφαραγεῦντι.
ὄλβῳ μὲν πάντας καταβρίθει βασιλῆας.
τόσσον ἐπ' ἆμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἶκον
πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἕκηλοι,
οὐ γάρ τις δήιον πολυκήτεα νεῖλον ἐπιβὰς
πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις,
οὐδέ τις αἰγιαλὸν δὲ θοᾶς ἐξάλλατο ναός.
θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος αἰγυπτίῃσιν,
τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
ξανθοκόμος πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν,
ᾧ ἔπι, πάγχυ μέλει πατρῴια πάντα φυλάσσειν,
οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆι, τὰ δὲ κτεατίξεται αὐτός.
οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσός,

μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων.
ἀλλὰ πολὺ μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
αἰεὶ ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι
πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι.
πολλὸν δὲ πολίεσσι. πολὺ δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
οὐδὲ διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας
ἵκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδὰν,
ᾧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὤπασε τέχνας.
μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι πτολεμαῖον
ἀντ' εὐεργεσίης, τί δὲ κάλλιον ἀνδρί κεν εἴη
ὀλβίῳ, ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι.
τοῦτο καὶ ἀτρείδαισι μένει. τὰ δὲ μυρία κεῖνα
ὅσσα μέγαν πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἑλόντες,
ἀέρι πᾶ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος
μοῦνος ὅδε προτέρων τοκέων ἔτι θερμὰ κονίη.
στειβόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη.
ματρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εἵσατο ναώς.
ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἠδ' ἐλέφαντι
ἵδρυσεν, πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅγε μηρία καίει,
μησὶ περιπλομένοισιν, ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος. τᾶς, οὔτις ἀρείω
νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ
ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
οὓς τέκετο κρείουσα ῥέα βασιλῆας ὀλύμπου.
ἓν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν ζηνὶ καὶ ἥρῃ,
χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος ἶρις.

χαῖρ' ὦ 'ναξ πτολεμαῖε· σέθεν γ' ἐγὼ ἶσα καὶ ἄλλων
μνάσομαι ἡμιθέων. δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
*ἔξεις φθέγξομαι ἐσομένοις, ἀρετὴν γε μὲν ἐκ διὸς *αἰτεῦ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιη'.

Ἑλένης ἐπιθαλάμιος.

Ἐν ποκ' ἄρα σπάρτᾳ ξανθότριχι πὰρ μενελάῳ,
*ὑα παρθενικαὶ θάλλονθ' *ὑάκινθον κόμαις ἔχοισαι
κίνθω πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο
πλομ'' δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος μέγα χρῆμα λακαιναῖ
*τυν αἵ ἵκα *τυνδαρέω κατελέξατο τὰν ἀγαπητὰν
δαρεί μναςήσας ἑλέναν ὁ νεώτερος ἀτρέος υἱός.
δαε ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
ποσὶ περιπλέκτοις, περὶ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίω.
οὕτω δὴ πρώιζα κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ.
*φί ἦ ῥά τις ἐσὶ *λίαν βαρυγούνατος, ἦ ῥα φίλυπνος;
λος ἦ ῥα πολύν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλευ;
εὕδειν μὲν χρήζοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ.
παῖδα δ' ἐᾶν σὺν παισὶ φιλοσόργω παρὰ ματρὶ
παίσδειν ἐς βαθὺν ὄρθρον. ἐπεὶ καὶ ἔνας καὶ ἐς ἀῶ,
κὴς ἔτος ἐξ ἔτεος μενέλαε τεὰ νυὸς ἥδε,
ὄλβιε γάμβρ' ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένω τοι
ἐς σπάρταν, ὅποι ὦλλοι ἀριστέες, ὡς ἀνύσαιο.
μοῦνος ἐν ἁμιθέοις κρονίδαν δία πενθερὸν ἑξεῖς
ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ὤχετο χλαῖναν,
οἵα ἀχαιαίδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα.

ἦ μέγα

ἢ μέγα ποίμνᾳ κυπάρισσος ἢ ἅρματι θεσσαλὸς ἵππος.
ἄμμες γὰρ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος ωὑτὸς,
χρισαμέναις ἀνδρεισὶ παρ' εὐρώταο λοετροῖς,
τετράκις ἑξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία.
τᾶν, οὐδ' ἀτις ἄμωμος, ἐπεί χ' ἑλένᾳ παρισωθῇ.
ἀὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον,
πότνια νὺξ ἅτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος,
ὧδε καὶ ἁ χρυσέα ἑλένα διεφαίνετ' ἐν ἡμῖν.
*κόσ πίειρα, μεγάλη, ἅτ' ἀνέδραμεν *ὄγμος ἀρούρᾳ,
μος ἢ κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἅρματι θεσσαλὸς ἵππος.
ὧδε καὶ ἁ ῥοδόχρως ἑλένα λακεδαίμονι κόσμος.
οὔτε τις ἐν ταλάρῳ πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἤτριον ἱστῷ
κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων.
οὐ μὰν οὐ κιθάραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι,
ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον ἀθάναν
ὡς ἑλένα. τᾶς, πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί.
ὦ καλὰ, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὺ μὲν οἰκέτις ἤδη.
ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα
ἑρψοῦμες, στεφάνως δρεψεύμεναι ἁδὺ πνέοντας,
πολλά τευ ὦ ἑλένα μεμναμέναι. ὡς γαλαθηναὶ
ἄρνες γειναμένας, οἷος μασὸν ποθέοισαι.
πρᾶται τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
πλέξασαι, σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον.
πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὄλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
λαζόμεναι, σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον.
*ταῦ γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, ὡς παριώντις
τ' ἄδη *ἀννέμη δωριστί, σέβου μ' ἑλένας φυτὸν ἠμί.

χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
λατὼ μὲν δοίη, λατὼ κουροτρόφος ὔμμιν
εὐτεκνίαν, κύπρις δὲ θεὰ κύπρις ἶσον ἔρασθαι
ἀλλάλων. ζεὺς δὲ κρονίδας, ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,
ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔλθῃ.
εὕδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πλέοντες
καὶ πόθον. ἔργεσθε δὲ πρὸς ἀῶ, μή τι λάθησθε.
νεύμεθα καὶ ἄμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεί κα πρᾶτος ἀοιδὸς
ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ, ἀνασχὼν εὔτριχα δειράν.
ὑμὰν ὦ ὑμέναι γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρείης.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ιθ'.

Ἐπιτάφιος βίωνος βουκόλου ἐρωτικοῦ.

Αἰλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ δώριον ὕδωρ.
καὶ ποταμοὶ κλαίοιτε τὸν ἱμερόεντα βίωνα.
νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε.
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνείοιτε κορύμβοις.
νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶνα,
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἶ αἶ.
λάμβανε τοῖς πετάλοισι, καλὸς τέθνηκε μελικτάς.
Ἀρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
ἀηδόνες αἱ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις
νάμασι τοῖς σικελοῖς ἀγγείλατε τῆς ἀρεθούσης,
ὅττι βίων τέθνηκεν ὁ βουκόλος, ὅττι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὤλετο δωρὶς ἀοιδά.
Ἀρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.

σρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
καὶ γοεροῖς σομάτεσι μελίσδετε πένθιμον ὠδὰν
οἵαν ὑμετέροις ποτὶ χείλεσι γῆρυω ἀείδεν.
εἴπατε δ' αὖ κούραις οἰαγρίσιν, εἴπατε πάσαις
βισονίαις νύμφαισιν ἀπώλετο δώειος ὀρφεύς.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει.
οὐκέτ' ἐρημαίῃσιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ᾄδει.
ἀλλὰ παρὰ πλουτῆι μέλος λήθαιον ἀείδει.
ὤρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἱ ποτὶ ταύροις
πλαζόμεναι γοάοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
σεῖο βίων ἔκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς ἀπόλλων.
καὶ σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε πρίηποι
καὶ πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος· αἵτε καθ' ὕλαν
κρανίδες ὠδύραντο καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.
ἀχὼ δ' ἐν πέτρῃσιν ὀδύρεται· ὅτι σιωπῇ,
κοὐκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χείλεα σῶ δ' ἐπ' ὀλέθρω
δένδρεα καρπὸν ἔριψε τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη
μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος οὐ μέλι σίμβλων
κάτθανεν ἐν κηρῷ λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ
τῶ μέλιτος τῶ σῶ τεθνακότος ἄλλο τρυγᾶσθαι.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
οὐ τόσον εἰναλίαισι παρ' ἠόσι μύρατο δελφίν.
οὐδὲ τόσον πόκ' ἄεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδών·
οὐδὲ τόσον θρηνησεν ἀν' ὤρεα μακρὰ χελιδών.
ἀλκυόνος δ' οὐ τόσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε κήυξ.
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.

οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ᾆδεν.
οὐ τόσον ἠώοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν ἀοῦς
ἱπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο μέμνονος ὄρνις,
ὅσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο βίωνος.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι,
ἀηδονίδες πᾶσαί τε χελιδόνες ἅς ποκ' ἔτερπεν,
ἃς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι δ' ἐπὶ πρέμνοις
αὐτίον ἀλλήλαισιν ἐκώκυον αἱ δ' ὑπεφώνευν
*πεν ὄρνιθες, λυπεῖσθε *πελειάδες, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς.
θάδευ Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
τίς ποτὶ σᾷ σύριγγι μελίσδεται ὦ τριπόθατε;
τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα; τίς θρασὺς οὕτως;
ἁσέτι γὰρ πνείει τὰ σὰ χείλεα καὶ τὸ σὸν ἆσθμα
*ἀχε *ἀχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἐπιβόσκετ' ἀοιδᾶς.
δονὴ πανὶ φέρω τὸ μέλισμα· τάχ' ἂν κἀκεῖνος ἐρεῖσαι
τὸ στόμα δειμαίνοι μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
κλαίει καὶ γαλάτεια τὸ σὸν μέλος ἅν ποκ' ἔτερπες
ἑζομέναν περὶ σεῖο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης.
οὐ γὰρ ἴσον κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφευγεν
ἁ καλὰ γαλάτεια, σὲ δ' ἁδὺ ἀπέβλεπεν ἅλμας.
καὶ νῦν λασαμένη τῶ κύματος, ἐν ψαμάθοισιν
ἕζετ' ἐρημαίαισιν· βόας δ' ἔπι σεῖο νομεύει.
Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
πάντα τοι βοῦτα ξυγκάτθανε δῶρα τὰ μοισᾶν.
παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα χείλεα παίδων.
καὶ στυγνὸν περὶ σῆμα τεὸν κλαίουσιν ἔρωτες.
ἁ ..ύπρις φιλέεισε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλαμα

τὸ, πρώαν τὸν ἀοιδὸν ἀποθνάσκοντα φίλασε.
τοῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος·
τοῦτο μελέινεοι ἄλγος, ἀπώλετο πρᾶν τοι ὅμηρος.
τῆνο τὸ καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σὲ λέγοντι
μύρεσθαι καλὸν υἷα πολυκλαύστοισι ῥεέθροις,
πᾶσαν δ᾽ ἔπλησας φωνᾶς ἅλα· νῦν πάλιν ἄλλον
υἱέα δακρύεις· καινῷ δ᾽ ἐπὶ πένθεϊ τάκῃ·
ἀμφότεροι παγαῖς πεφιλαμένοι· ὃς μὲν ἔπινε
παγασίδος κράνας· ὃ δ᾽ ἔχεν πόμα τᾶς ἀρεθούσας.
χ᾽ ὡ μὲν τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα,
καὶ θέτιδος μέγαν υἷα, καὶ ἀτρείδαν μενέλαον.
κεῖνος δ᾽ οὐ πολέμους· οὐ δάκρυα πᾶνα δ᾽ ἔμελπε
καὶ βώτας ἐλίγαινε, καὶ ἀείδων ἐνόμευε,
καὶ σύριγγας ἔτευχε, καὶ ἁδέα πόρτιν ἄμελγε.
καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα, καὶ τὸν ἔρωτα
*ἴρ ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ *ἤρεσε τὴν ἀφροδίτην.
πζε Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
πᾶσα βίων θρηνεῖ σε κλυτὰ πόλις, ἄστεα πάντα.
ἄσκρη μὲν γοάει σε πολὺ πλέον ἡσιόδοιο.
πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον βοιωτίδες ὗλαι.
οὐ τόσον ἀλκαίῳ περιμύρατο λέσβος ἐρυμνὰ,
οὐδὲ τόσον τὸν ἀοιδὸν ἐμύρατο κήιον ἄστυ·
σὲ πλέον ἀρχιλόχοιο ποθεῖ πάρος, ἀντὶ δὲ σαπφοῦς
εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἁ μιτυλαίνα.

Μαρῆσος ὁ μουσοῦρος, ἔλεγε τοιαῦτά
τινα λέπειν.
* πάντες ὅσοις καὶ πυρὸν πελέθει σόμα βωκολικοτὶ
ἐκ μοισῶν σέο πότμον ἀνακλαίουσι θανόντος.
κλαίει σκελίδας τὸ σὸν μοῦ κλέος ἐν ἢ κύδωσιν,
ὃ πρὶν μειδιόωντι σῶν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι
δάκρυα νῦν λυκίδες κλαίων χέει. ἐν τε πολίταις
τριοπίδαις ποταμῷ θρηνεῖ παρ' ἄλεντι φιλητᾶς. *
ἐν δὲ συρακοσίοισι θεόκριτος. αὐτὰρ ἐγώ τοι
αὐσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος. ὐ ξένος ᾠδᾶς
βωκολικᾶς. ἀλλ' ἥν τ' ἐδιδάξαο σεῖο μαθητὰς
κλαρονόμως μώσας τᾶς δωρίδος, ἄμμε γεραίρων
ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειψας ἀοιδάν
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
αἲ αἲ ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται
ἠ, τὰ χλωρὰ σέλινα τότ' εὐθαλὲς οὖλον ἄνηθον
ὕστερον αὖ ζώοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι.
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι. καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἄνδρες,
ὁππότε πρῶτα θάνωμες ἀνάκοοι ἐν χθονὶ κοίλᾳ
εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον
καὶ σὺ μὲν ἐν σιγᾷ πεπυκασμένος ἔσσεαι ἐν γᾷ
ταῖς νύμφαισι δ' ἔδοξεν ἀεὶ τὸν βάτραχον ἄδειν
τῷ δ', ἐγὼ οὐ φθονέοιμι, τὸ γὰρ μέλος ὐ καλὸν ἄδει
Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
φάρμακον ἦλθε βίων ποτὶ σὸν σόμα φάρμακον εἶδες
πῶς τεῦ τοῖς χείλεσσι ποτ' ἔδραμε κοὐκ ἐγλυκάνθη;
τίς δὲ βροτὸς τοσοῦτον ἀνάμερος ἢ κεράσαι τοι;
ἢ δοῦναι καλέοντι φάρμακον, ἔκφυγεν ᾠδάν.

Αρχετε σικελικαὶ τῶ πένθεος, ἄρχετε μοῖσαι.
ἀλλὰ δίκα κίχε πάντας. ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθεϊ τῷδε,
δάκρυα καὶ τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυναίμαν δὲ
ὡς ὀρφεὺς κατὰ βὰς ποτὶ τάρταρον, ὥς ποκ' ὀδυσσεὺς
ὡς πάρος ἀλκείδας κἠγὼ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
πλουτέος, ὥσκεν ἴδοιμι καὶ εἰ πλουτῆι μελίσδεις.
ὡς ἂν ἀκουσαίμαν τί μελίσδεε, ἀλλὰ ἐπὶ κώρᾳ
σικελικόν τι λίγαινε, καὶ ἁδύ τι βουκολιάσδευ,
καὶ κείνη σικελαῖσιν ἐν αἰτναίαισιν ἔπαιξεν
αἰόσι καὶ μέλος ἦδε τὸ δώριον, οὐκ ἀγέραστος
ἐσσεῖθ' ἁ μολπή, χ' ὡς ὀρφεῖ πρόσθεν ἔδωκεν
ἁδέα φορμίζοντι παλίσσυτον εὐρυδίκειαν.
καὶ σε βίον πέμψει τοῖς ὤρεσιν. εἰ δέ τι κἠγὼν
συρίσδεν δυνάμαν παρὰ πλουτεῖ κἀλλὸς ἄειδον.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κ'.

Εὐρώπη.

Ευρώπῃ ποτὲ κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἧκεν ὄνειρον,
νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἵσταται, ἐγγύθι δ' ἠώς.
ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
λυσιμελὴς, πεδάᾳ μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ.
εὖτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων,
τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
φοίνικος θυγάτηρ, ἔτι παρθένος εὐρώπεια
ὠΐσατ' ἠπείρους δοιὰς περὶ εἷο μάχεσθαι.
ἀσίδα τ' ἀντιπέρην τε. φυὴν δ' ἔχον εἷα γυναῖκες.

ἐν δ' ἀσίᾳ καὶ μᾶλλον, ἑῆς περὶ ἴσχετο κούρης·
φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὥς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
ἡ δ' ἑτέρη κρατερῇσι βιαζομένα παλάμῃσιν
εἴρυκεν οὐκ ἀέκουσαν ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶναι
ἐκ διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι εὐρώπειαν.
ἡ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα
παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὡς ὕπερ εἶδεν ὄνειρον.
ἑζομένη δ' αὐτὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δὲ
εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
ὀψὲ δὲ δὴ μάλ' ἔπειτ' ἀνενείκατο παρθένος αὐδήν
τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλε
ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
ἡδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι.
τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, ἣν εἴσιδον ὑπνώουσα.
ὥς μ' ἔβαλε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτὴ
ἀσπασίως ὑπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἴδε παῖδα.
ἀλλά μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνειαν ὄνειρον.
ὣς εἰποῦσ' ἀνόρουσε. φίλας δ' ἐπεδίζεθ' ἑταίρας
ἥλικας οἰετέας θυμήρεας εὐπατερείας·
τῇσιν ἀεὶ συνάθυρεν ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο
ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοαῖσιν ἀναύρων
ἢ ὁπότ' ἐκ λειμῶνος εὔπνοα λείρια κέρσοι.
ταὶ δέ οἱ αἶψα φάανθεν. ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἑκάστη
ἀνθοδόκον τάλαρον. ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο
τερπόμεναι, ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἠχῇ.
αὐτὴ δὲ χρύσεον τάλαρον φέρεν εὐρώπεια
θηητόν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον ἡφαίστοιο,

ὅν λιβύῃ πόρε δῶρον ὅτ' ἐς λέχος ἐννοσιγαίου
ἤιεν. ἡ δὲ πόρε περικαλλέϊ τηλεφαέσσῃ.
ἥ τέ οἱ αἵματος ἔσκεν. ἀνύμφῳ δ' εὐρωπείῃ
μήτηρ τηλεφάεσσα περικλυτὸν ὤπασε δῶρον.
ἐν τῷ, δαίδαλα πολλά τε τεύχατο μαρμαίροντα.
ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη ἰνάχου ἰὼ
εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναικός.
φοίτα δ' ἤδε πόδεσιν. ἐφ' ἁλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
νηχομένῃ ἰκέλη. κυανῆ δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
δοιοὶ δ' ἕστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὀφρύος αἰγιαλοῖο
φῶτες ἀολλήδην. θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
ἐν δ' ἦν ζεὺς ἐπαφώμενος ἠρέμα χειρὶ θείῃ
*εἶναχι πόρτιος. *ἐς καλίστην δ' ἑπταπόρῳ παρὰ νείλῳ
ληίστην ἐκ βοὸς εὐκεράοιο πάλιν μετάμειβε γυναῖκα.
ἀργύρεος μὲν ἔην νείλου ῥόος. ἡ δ' ἄρα πόρτις
χαλκείη. χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην ζεύς.
ἀμφὶ δὲ δινήεντος ὑπὸ στεφάνην ταλάροιο
ἑρμείης ἤσκητο πέλας. πέλας δέ οἱ ἐκτετάνυστο
ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
τοῖο δὲ φοινήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
ὄρνις ἀγαλλόμενος πτερύγων πολυανθέϊ χροιῇ
ταρσὸν ἀναπλώσας ὡσεί τέ τις ὠκύαλος νηῦς
χρυσοῖο ταλάροιο περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς.
τοῖος ἔην τάλαρος περικαλλέος εὐρωπείης.
αἱ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας,
ἄλλη ἐπ' ἀλλήλῃσι τότ' ἄνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
τῶν ἡ μὲν νάρκισσον εὔπνοον. ἡ δ' ὑάκινθον
ἡ δ' ἴον, ἡ δ' ἕρπυλον ἀπαίνυτο. πολλὰ δ' ἔραζε

θα⸗ λειμώνων ἐαροτροφέων πίπτεσκε πέτηλα·
λέθε⸗ αἳ δ᾽ αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἐθείρην
σκε δρέπτον ἐριδμαίνουσαι, ἀτὰρ μέσσῃ ἔστη ἄνασσα
ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χείρεσσι λέγουσα·
οἷά περ ἐν χαρίτεσσι διέπρεπεν ἀφρογένεια.
οὐ μὲν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ᾽ ἄνθεσι θυμὸν ἰαίνειν·
οὐδ᾽ ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι·
ἦ γὰρ δὴ κρονίδης ὥς μιν φράσαθ᾽ ὣς ἐβέβλυτο.
θυμὸν ἀνωΐστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
κύπριδος ἣ μούνη δύναται καὶ ζῆνα δαμάσσαι·
δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος ἥρης,
παρθενικῆς τ᾽ ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατῆσαι·
κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας· καὶ γίνετο ταῦρος·
οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνιφέρβεται, οὐδὲ μὲν οἷος
ὅστις ὑποδμηθεὶς ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.
τοῦ δ᾽ ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκεν·
ἶσα τ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου.
ἀλλὰ κεραίην ἡμιτόμου ἅτε κύκλα σελήνης·
ἤλυθε δ᾽ ἐς λειμῶνα· καὶ οὐκ ἐφόβησε φανθεὶς
παρθενικάς· πάσῃσι δ᾽ ἔρως γένετ᾽ ἐγγὺς ἱκέσθαι,
ψαῦσαί θ᾽ ἱμερτοῖο βοός· τοῦ ἄμβροτος ὀδμὴ
τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν ἀϋτμήν.
στῆ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος εὐρωπείης
καί οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέθελγε δὲ κούρην.
ἡ δέ μιν ἀμφαφάασκε καὶ ἠρέμα χείρεσιν ἀφρὸν
πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο καὶ κύσε ταῦρον.
ἀλλ᾽ ὁ μειλίχιον μυκήσατο· φαίης κ᾽ αὐλοῦ
μυγδονίου λιγὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.

ὤκλαζε δὲ πρὸ ποδοῖιν· ἐδέρκετο δ' εὐρώπειαν
αὐχέν' ἐπιστρέψας, καί οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον.
ἣ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι.
δεῦθ' ἑτάραι φίλιαι καὶ ὁμήλικες ὄφρ' ἐπὶ τῷδε
ἑζόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἁπάσας
νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἷά τε νηῦς
πρηΰς ὅδ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος οὐδέ τι ταύροις
ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἠΰτε φωτὸς
αἴσιμος ἀμφιθέει· μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.
ὣς φαμένη νώτοισιν ἐφίζανε μειδιόωσα.
αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον. ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος
ἣν θέλεν ἁρπάξας· ὠκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανεν.
ἣ δὲ μεταστραφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἑταίρας
χεῖρας ὀρεγνυμένη· ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
ἀκτάων δ' ἐπιβὰς πρόσω θέεν ἠΰτε δελφίς.
νηρεΐδες δ' ἀνέδυσαν ὑπ' ἐξ ἁλός, αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχόωντο.
καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπὲρ ἁλὸς ἐννοσίγαιος
κῦμα κατιθύνων ἁλίης ἡγεῖτο κελεύθου.
αὐτοκασιγνήτῳ, τοὶ δ' ἀμφί μιν ἠγερέθοντο
τρίτωνες πόντοιο βαθυρρόου ἐνναετῆρες
κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.
ἣ δ' ἄρ' ἐφεζομένη ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις,
τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χερὶ δ' ἄλλῃ
εἴρυε πορφυρέας κόλπου πτύχας· ὄφρα κε μή μιν
ἐνδεύει ἑλκόμενον πολιῆς ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
κολπώθη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς εὐρωπείης,
ἱστίον οἷά τε νηός· ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην

ἤδ᾽ ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἄνευθεν
φαίνετο δ᾽ οὔτ᾽ ἀκτή τις ἁλίρροος οὔτ᾽ ὄρος αἰπύ·
ἀλλ᾽ ἀὴρ μὲν ὕπερθεν, ἔνερθε δὲ πόντος ἀπείρων
ἀμφὶ ἑ παπτήνασα τόσην ἀνενείκατο φωνήν.
πῆ με φέρεις θεόταυρε; τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθον
ἀργαλέοισι πόδεσσι διέρχεαι; οὐδὲ θάλασσαν
δειμαίνεις νηυσὶ γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
ὠκυάλοις, ταῦροι δ᾽ ἁλίην φοβέουσιν ἀταρπόν.
ποῖόν σοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσετ᾽ ἐδωδή;
ἦ ῥά τις ἐσσὶ θεὸς, τί θεοῖς ἀπεοικότα ῥέξεις.
οὔθ᾽ ἅλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς, οὔτέ τι ταῦροι
ἐν πόντῳ στείχουσι· σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
ἄβροχος ἀΐσσεις. χηλαὶ δέ τοι εἰσὶν ἐρετμά.
ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὑψόσ᾽ ἀερθεὶς
ἴκελος αἰψηροῖσι ποτήσεαι οἰωνοῖσιν,
*σῶμα ὤμοι ἐγὼ μέγα δή τι δυσάμμορος ἥ ῥά τε *δῶμα
πατρὸς ἀπο προλιποῦσα καὶ ἑσπομένη βοῒ τῷδε.
ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.
ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἁλὸς ἐννοσίγαιε
ἵλαος ἀντιάσειας, ἐέλπομαι εἰσοράασθαι
τόνδε κατιθύνοντα πλόον προκέλευθον ἐμεῖο
οὐκ ἀθεεὶ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.
ὣς φάτο. τὴν δ᾽ ὧδε προσεφώνεεν εὐρύκερως βοῦς.
θάρσει παρθενική. μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.
αὐτός τοι ζεύς εἰμι καὶ ἐγγύθεν εἴδομαι εἶναι
ταῦρος, ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττι θέλοιμι.
σὸς δὲ πόθος μ᾽ ἀνέηκε τόσην ἅλα μετρήσασθαι
ταῦρον ἀειδόμενον κρήτη δέ σε δέξεται ἤδη,

ἥ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτὸν, ὅ παι νυμφίια σεῖο
ἔσσεται, ὅξ ἐμέθεν δὲ κλεινὸς φύσεται υἱὰς.
οἱ σκηπτοῦχοι ἅπασιν ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.
ὣς φάτο καὶ τετέλεστο τάπερ φάτο. φαίνετο μὲν δὴ
κρήτη. ζεὺς δὲ πάλιν ἑτέρην ἀνελάζετο μορφήν.
λῦσαι δέ οἱ μίτρην, καί οἱ λέχος ἔντυνον ὧραι.
ἡ δὲ πάρος κούρη, ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη.
καὶ κρονίδῃ τέκνα τίκτε, καὶ αὐτίκα γένετο μήτηρ.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κά.

Μόσχου, ἔρως Δραπέτης.

Α Κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώστρει.
εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα.
δραπετίδας ἐμός ἐστιν. ὁ μανυτὰς γέρας ἑξεῖ.
μισθός τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος. ἢν δ' ἀγάγῃς νιν
οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὺ δ' ὦ ξένε, καὶ πλέον ἑξεῖς.
ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαμος. ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νίν.
χρῶτα μὲν, οὐ λευκός. πυρὶ δ' εἴκελος. ὄμματα δ' αὐτῷ
δριμύλα καὶ φλογόεντα. κακαὶ φρένες, ἁδὺ λάλημα.
οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται ὡς μέλι φωνά.
ἢν δὲ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος ἠπεροπευτάς.
οὐδὲν ἀλαθεύων. δόλιον βρέφος, ἄγρια παίσδει.
εὐπλόκαμον τὸ κάρανον. ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον
μικκύλα μὲν τήνω τὰ χερύδρια. μακρὰ δὲ βάλλει.
βάλλει κεἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς αἴδεω βασιλῆα.
γυμνὸς μὲν τόγε σῶμα, νόος δέ οἱ ἐμπεπύκασται.

καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλως
ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
τόξον ἔχει μάλα βαιόν. ὑπὲρ τόξω δὲ βέλεμνον.
τυτθὸν ἐστὶ τὸ βέλεμνον. ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.
καὶ χρύσεον περὶ νῶτα φαρέτριον. ἔνδοθι δ' ἐντὶ
τοὶ πικροὶ κάλαμοι. τοῖς, πολλάκι κἠμὲ τιτρώσκει.
πάντα μὲν ἄγρια πάντα. πολὺ πλέον δ' ἡ αὐτῶ
βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα, τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.
ἢν τύ γ' ἕλῃς τῆνον, δήσας ἄγε. μηδ' ἐλεήσῃς.
κἢν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ.
κἢν γελάῃ, τύ νιν ἕλκε. καὶ ἢν ἐθέλῃ σε φιλᾶσαι,
φεῦγε κακὸν τὸ φίλαμα. τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
ἢν δὲ λέγῃς λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα
μήτι θίγῃς. πλάνα δῶρα. τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κβʹ.

Κηριοκλέπτης.

Τὸν κλέπταν ποτ' ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα,
κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύσῃ
καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε. καὶ ἅλατο. τᾷ δ' ἀφροδίτᾳ
δεῖξεν τὰν ὀδύναν. καὶ μέμφετο ὅττι γε τυτθὸν
θηρίον ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἁλίκα τραύματα ποιεῖ.
χ' ἁ μάτηρ γελάσασα, τί δ' οὐκ ἴσον ἐσσὶ μελίσσαις;
χ' ὡ τυτθὸς μὲν ἔην, τὰ δὲ τραύματα ἁλίκα ποιεῖς.

Ἐπιτάφιος ἀδώνιδος.

Αἰάζο τὸν ἄδωνιν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
ὤλετο καλὸς ἄδωνις. ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι κύπρι καθεῦδε.
ἔγρεο δειλαία κυανοστόλε, καὶ πλατάγησον
στήθεα, καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν, ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
κεῖται καλὸς ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι
λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς. καὶ κύπριν ἀνιᾷ,
λεπτὸν ἀποψύχων. τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα
χιονέας κατὰ σαρκός. ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκεῖ,
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῶ χείλευς. ἀμφὶ δὲ τήνω
θνάσκει, καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε κύπρις ἀφήσει.
κύπριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ οὐ ζώοντος ἀρέσκει.
ἀλλ' οὐκ εἶδεν ἄδωνις ὅ μιν θνάσκοντ' ἐφίλασεν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν. ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ἄγριον ἄγριον ἕλκος ἔχει κατὰ μηρὸν ἄδωνις.
μεῖζον δ' ἁ κυθέρεια φέρει ποτικάρδιον ἕλκος.
κεῖνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαντο
τὴς νύμφαι κλαίουσιν ὀρειάδες. ἁ δ' ἀφροδίτα,
λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμὼς ἀλάληται
πενθαλέα νήπλεκτος ἀσάνδαλος αἱ δὲ βάτοι νιν,
ἐρχομέναν τείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται.
ὀξὺ δὲ κωκύουσα δι' ἄγκεα μακρὰ φορεῖται.
ἀσσύριον βοόωσα πόσιν, καὶ παῖδα καλεῦσα,

ἀμφὶ δέ μιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ᾐωρεῖτο.
στήθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο. οἱ δ' ὑπὸ μαζοὶ
χιόνεοι τὸ πάροιθεν ἀδώνιδι πορφύροντο.
αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ὤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα. συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.
κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος ὅτε ζώεσκεν ἄδωνις.
κάτθανε δ' ἁ μορφὰ σὺν ἀδώνιδι κύπριδος αἲ αἲ.
ὤρεα πάντα λέγοντι καὶ αἱ δρύες αἲ τὸν ἄδωνιν.
καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς ἀφροδίτας
καὶ παγαὶ τὸν ἄδωνιν ἐν ὤρεσι δακρύοντι,
ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθαίνεται. ἁ δὲ κυθήρη,
πάντας ἀνὰ κναμὼς καὶ ἀνὰ πτόλιν οἰκτρὸν ἀείδει.
αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἂν, αἲ αἲ.
ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν ἀδώνιδος ἄσχετον ἕλκος,
ὡς ἴδε φοίνιον αἷμα μαραινομένῳ περὶ μηρῷ,
πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο. μεῖνον ἄδωνι
δύσποτμε. μεῖνον ἄδωνι πανύστατον ὥς γε κιχείω.
ὥς σε περιπτύξω, καὶ χείλεα χείλεσι μίξω.
ἔγρεο τυτθὸν ἄδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον.
τοσσοῦ τόν με φίλασον. ὅσον ζώει τὸ φίλαμα.
ἄχρις ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν στόμα, κεἰς ἐμὸν ἧπαρ.
πνεῦμα τεὸν ῥεύσει. τὸ δὲ σεῦ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω
ἐκ δὲ πίω τὸν ἔρωτα φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω
*ὡς δ' ὡς αὐτὸν τὸν ἄδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις.
ὡς πάς φεύγεις μακρὸν ἄδωνι καὶ ἔρχεαι εἰς ἀχέροντα.
λαινα καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον. *ἁ δὲ τάλαινα
ζώω. καὶ

ζώω. καὶ θεὸς εἰμὶ καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
λάμβανε περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν· ἐσσὶ γὰρ αὐτὰ
πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων. τὸ δὲ πάγκαλον ἐς σὲ καταρρεῖ.
εἰμὶ δ᾽ ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ᾽ ἀκόρεστον ἀνίαν.
καὶ κλαίω τὸν ἄδωνιν ὅ μοι θάνε καί σε φοβεῦμαι.
θνάσκεις ὦ τριπόθατε, πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἔπτη.
χήρη δ᾽ ἁ κυθέρεια, κενοὶ δ᾽ ἀνὰ δώματ᾽ ἔρωτες.
σοὶ δ᾽ ἅμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις
καλὸς ἐὼν τοσοῦτον ἔμεινας θηρσὶ παλαίειν;
ὧδ᾽ ὀλοφύρατο κύπρις· ἐπαιάζουσιν ἔρωτες
αἲ αἲ τὰν κυθέρειαν· ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
δάκρυον ἁ παφίη τόσον ἐγχέει, ὅσον ἄδωνις,
αἷμα χέει. τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἄνθη.
αἷμα ῥόδον τίκτει. τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
αἰάζω τὸν ἄδωνιν. ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
μηκέτ᾽ ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο κύπρι.
ἔστ᾽ ἀγαθὰ στιβάς· ἔστιν ἀδώνιδι στιβὰς ἑτοίμα
*τοσ λέκτρον ἔχει κυθέρεια *τὸ σόν. νῦν δὲ νεκρὸς ἄδωνις
σὸν καὶ νέκυς ὢν καλός ἐστι καλὸς νέκυς, οἷα καθεύδων,
κάτθεο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φαρέσιν οἷς ἐνίαυεν
τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει,
παγχρύσῳ κλιντῆρι. πόθει καὶ στυγνὸν ἄδωνιν.
βάλλε δ᾽ ἐνὶ στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι πάντα σὺν αὐτῷ
ὡς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα πάντ᾽ ἐμαράνθη.
ῥαῖνε δέ μιν μύροισιν ἀλείφασι ῥαῖνε μύροισιν,
ὀλλύσθω μύρα πάντα. τὸ σὸν μύρον ὤλετ᾽ ἄδωνις.
κέκλιται ἁβρὸς ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν.
ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν ἔρωτες,

κειράμενοι χαίτας ἐπ' ἀδώνιδι. χ' ὣ μὲν ὀϊστώς·
ὃς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν' ὃς δ' εὔπτερον ἆγε φαρέτραν.
χ' ὣ μὲν ἔλυσε πέδιλον ἀδώνιδος. ὃς δὲ λέβησι
χρυσέοις φορέησιν ὕδωρ. ὃ δὲ μηρία λύει.
ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσι ἀναψύχει τὸν ἄδωνιν.
ἀλλὰ τὰν κυθέρειαν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς ὑμεναῖος.
καὶ στέφος ἐξεπέτασε γαμήλιον. οὐκέτι δ' ὑμὰν
ὑμὰν οὐκέτ' ἀειδόμενον μέλος ᾄδεται αἲ αἴ.
αἲ αἲ καὶ τὸν ἄδωνιν ἔτι πλέον αἲ ὑμέναιον.
αἱ χάριτες κλαίοντι τὸν υἱέα τῶ κινύραο,
ὤλετο καλὸς ἄδωνις ἐν ἀλλήλησι λέγοισαι.
αὐταὶ δ' ὀξὺ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ τὺ διώνα.
καὶ μοῖραι τὸν ἄδωνιν ἀνακλαίουσιν ἄδωνιν
καί μιν ἐπαείδουσι, ὃ δέ σφισιν οὐκ ἐπακούει
οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει. κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
λῆγε γόων κυθέρεια. τὸ σήμερον ἴσχεο κόμμων.
δεῖσε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν ἐς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κδ'.

Βουκολίσκος.

Ευνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἀδὺ φιλᾶσαι.
καί μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν. ἔρρ' ἀπ' ἐμοῖο
βουκόλος ὢν ἐθέλεις με κύσαι. τάλαν οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χείλεα θλίβειν.
μή τύ γε μευ κύσῃς τὸ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις.

οἷα βλέπεις, ὁποῖα λαλέεις. ὡς ἄγρια παίσδεις.
ὡς τρυφερὸν λαλέεις. ὡς κωτίλα ῥήματα φράσδεις.
ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὡς ἁδέα χαῖταν
χείλεά τοι νοσέοντι. χέρες δέ τι ἐστὶ μέλαιναι.
καὶ κακὸν ὄζεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε μή με μολύνῃς
τοιάδε μυθίξοισα, τρὶς εἰς ἑὸν ἔπτυσε κόλπον.
καί μ' ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς εἶδεν.
χείλεσι μυθίζοισα, καὶ ὄμμασι λοξοβλέποισα.
καὶ πολὺ τᾶ μορφᾶ θηλύνετο. καί τι σεσαρὸς
καὶ σοβαρὸν μέγ' ἔλεξεν, ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔζεσεν αἷμα.
καὶ χρόα φοινίχθην, ὑπὸ τὤλγεος ὡς ῥόδον ἔρσαι.
χ' ἁ μὲν ἔβα με λιποῖσα. φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργὰν
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταίρα.
ποιμένες εἴπατέ μοι τὸ κρήγυον. οὐ καλὸς ἐμμί,
ἆρά τις ἐξαπίνας με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξεν.
καὶ γὰρ ἐμοὶ τοπάροιθεν ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος
ὡς κισσὸς ποτὶ πρέμνον. ἐμὰν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν.
χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο.
καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις.
ὄμματά μοι χαροπώτερα πολλὸν ἀθάνας.
τὸ στόμα καὶ πακτᾶς γλυκερώτερον. ἐκ στομάτων δὲ,
ἔρρε μοι φωνὰ γλυκερωτέρα, ἢ μελικήρω.
ἁδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἢν σύριγγι μελίσδω.
κἢν αὐλῷ λαλέω. κἢν δώνακι κἢν παναύλῳ.
καὶ πᾶσαι καλόν με κατ' ὤρεα φαντὶ γυναῖκες.
καὶ πᾶσαί με φιλεῦντι. τὰ δ' ἀστυκά μ' οὐκ ἐφίλασεν.
ἀλλ' ὅτι βουκόλος ἐμμὶ παρέδραμε κ' οὔποτ' ἀκούει.
χ' ὁ καλὸς Διόνυσος ἐπ' ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει.

οὐκ ἔγνω δ' ὅτι κύπρις ἐπ' ἀνέρι μώατο βούτα·
καὶ φρυγίης ἐνόμευσεν ἐν ἄρεσιν αὐτὸν ἄδωνιν·
ἐν δρυμοῖσι φίλασε· καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν·
ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν οὐ βουκόλος· ὅντε σελάνα
βουκολέοντα φίλασεν. ἀπ' ὀλύμπω δὲ μολοῖσα
κάτμιον ἂν νάπος ἦλθε καὶ ἐς ἕνα παιδὶ κάθευδε.
καὶ τὺ ῥέα κλαίεις τὸν βουκόλον· οὐχὶ δὲ καὶ τὺ
ὦ κρονίδα. διὰ παῖδα βοωνόμον αὐτὸς ἐπλάγχθης
εὐνίκα δὲ μόνα τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλασεν.
ἁ κυβέλας κρέσσων καὶ κύπριδος ἅτε σελάνας,
μηκέτι μηδὲ κύπρι τὸν ἀδέα. μήτε κατ' ἄστυ
μήτ' ἐν ὄρει φιλέοις. μώνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοις.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κά.

Ἁλιεῖς.

Ἁ Πενία διόφαντε μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει.
αὐτὰ τῶ μόχθοιο διδάσκαλος· οὐδὲ γὰρ εὕδειν
ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακὴ παρέχοντι μέριμναι.
κἂν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιψαύσῃσι τὸν ὕπνον,
ἐφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι.
ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κεῖντο γέροντες,
στρωσάμενοι βρύον αὖον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαις
κεκλιμένοι τοίχω τῶ φυλλίνω· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν,
κεῖτο τὰ ταῖν χεροῖν ἀθλήματα. τοὶ καλαθίσκοι
τοὶ κάλαμοι. τὤγκιστρα, τὰ φυκιόεντά τε λῆδα
ὁρμιαὶ κύρτοι. καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.

μήρινθοι, κῶάς τε. γέρων δ' ἐπ' ἐρείσματι λέμβος
νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἵματα πῖλοι.
οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος
οὐδεὶς δ' οὐ χύτραν εἶχ' οὐχ ἵνα· πάντα περισσά,
πάντ' ἐδόκει τήναις ἄγρα πενία. σφὰς ἑταίρους.
οὐδεὶς δ' ἐν μέσσῳ γείτων πενία δὲ παρ' αὐτάν.
θλιβομέναν καλύβαν φυφερὸν προσέναχε θάλασσα
οὔπω τὰ μέσα τὸν δρόμον ἄνυεν ἅρμα σελάνα
τοὺς δ' ἁλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος ἐκ βλεφάρων δὲ
ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον ᾠδάν
ψεύδονται φίλε πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον·
τῶ θέρεος μινύθειν ὅτε τ' ἄματα μακρὰ φέρει Ζεύς.
ἤδη μυρί' ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοὐδέπω ἀώς
μὴ λαθόμαν; τί τὸ χρῆμα χρόνον δ' αἱ νύκτες ἔχοντι
ἀσφαλίων μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος· οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
αὐτομάτως παρέβα τὸν ἑὸν δρόμον, ἀλλὰ τὸν ὕπνον
ἁ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῦντι.
ἆρ' ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια, χρηστὰ γὰρ εἶδον
οὔ σε θέλω τῶ μῶ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον
ὡς καὶ τὰν ἄγραν τὠνείρατα πάντα μερίζευ.
οὐ γὰρ νικάξει κατὰ τὸν νόον, οὗτος ἄριστος
ἐστὶν ὀνειροκρίτας ὁ διδάσκαλός ἐστι, παρ' ᾧ νοῦς
ἄλλως καὶ χολή ἐστι τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις·
κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μὴ δὲ καθεύδων
ἄσμενος ἐν ῥάμνῳ. τὸ δὲ λύχνειον ἐν πρυτανείῳ.
φαντὶ γὰρ αἰὲν ἄγραν τόδ' ἔχειν λέγε μοι ποτὲ νυκτὸς
ὄψιν πάντα τεῷ δὲ λέγων μάνυσον ἑταίρῳ.
δειλινόν. ὡς κατέδαρθον ἐν εἰναλίοισιν πόνοισιν.

οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ
εἰ μέμνῃ τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ', εἶδον ἐμαυτὸν
ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα· καθιζόμενος δὲ δόκευον
ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλανὸν κατέσειον ἐδωδάν·
καί τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
πᾶσα κύων ἄρτως μαντεύεται ἰχθύα κἠγών,
χὠ μὲν τῷ γκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἷμα.
τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τοῦ κινήματος ἀγκύλον εἶχον.
τὼ χέρε τεινόμενος περικνώδαλον εὗρον ἀγῶνα.
πῶς μὲν ἕλω μέγαν ἰχθὺν, ἀφαυροτέροισι σιδάροις
εἶθ' ὑπομνάσκων τῶ τραύματος· ἄρ' ἐμὲ νύξεις
καὶ νύξῃ χαλέψας ὡς φεύγοντος ἔτεινα
ἤνυσ' ἰδὼν τὸν ἄεθλον ἀνείλκυσα χρύσεον ἰχθὺν
πάντα τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχέ με δεῖμα
μή τι Ποσειδάωνι πέλει πεφιλαμένος ἰχθὺς.
ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον ἀμφιτρίτης.
ἠρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼ ἐκ τῶ γκίστρων ἀπέλυσα,
μή ποτε τῶ στόματος τὼ 'γκίστρια χρυσὸν ἔχοιεν.
καὶ τὸν μὲν πιστῆρσι κατήγον ἐπ' ἠπείροιο.
ὤμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι.
ἀλλὰ μένειν αὐτοῦ γᾶς καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειν
ταῦτά με κἀξήγειρε· τὺ δ' ὦ ξένε λοιπὸν ἔρειδε
τὰν γνώμαν· ὅρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.
καὶ σύ γε μὴ φρέασης, οὐκ ὤμοσας. οὐδὲ γὰρ ἰχθὺν
χρύσεον εἶδες ἢ εὗρες, ἴσαι δὲ ψεύδεσιν ὄψεις.
*εἴ με *ἢ δ' ὕπαρ οὐ κνώσσων τὰ χωρία ταῦτα ματεύσεις
γὰρ ἐλπὶς τῶν ὕπνων ζατεῖ τὸν σάρκινον ἰχθὺν
μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καί τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κϛʹ.

Μεγάρα γυνὴ ἡρακλέους. Δωρίδι.

Μᾶτερ ἐμὰ τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
ἐκπάγλως ἀχέουσα. τὸ πρὶν δέ τοι οὐκ ἔτ' ἔρευθος
σώζετ' ἀμφὶ ῥέθεσσι. τί μοι τόσον ἠΐησαι
ἦρ' ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱὸς
ἀνδρὸς ὑπ' οὐτιδανοῖο λέων ὡσεί θ' ὑπὸ νεβροῦ;
ὤ μοι ἐγὼ τί νυ μ' ὧδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν
ἀθάνατοι. τί νυ μ' ὧδε κακῇ γονέες τέκον αἴσῃ.
δύσμορος. ἦτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον
τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν.
ἠδ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν.
τοῦ δ' οὔτις γένετ' ἄλλος ἀποτμότερος ζωόντων.
οὐδὲ τόσον σφετέρῃσιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων
σχέτλιος. ὃς τόξοισιν ἃ οἱ πόρεν αὐτὸς ἀπόλλων,
ἠέ τινος κηρῶν. ἢ ἐριννύος αἰνὰ βέλεμνα
παῖδας ἑοὺς κατέπεφνε. καὶ ἐκ φίλων εἵλετο θυμὸν
μαινόμενος κατ' οἶκον. ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
βαλλομένους ὑπὸ πατρί. τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν ἄλλῳ
οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι.
μητέρ' ἑὴν ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκατον κακὸν ἦεν.
ὡς δ' ὅτ' ὀδύρεται ὄρνις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
ὀλλυμένοις, οὕς τ' αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει. ἡ δὲ κατ' αὐτοὺς
ποτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ

οὐδ' ἄρ' ἔχει τεκέεσσιν ἐπαρκέσαι· ἦ γὰρ οἱ αὐτῇ
ἄσσον ἴμεν μέγα τόρβος ἀμειλίκτοιο πελώρου,
ὡς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον τέκος αἰάζουσα,
μαινομένοισι πόδεσσι, δόμον κατὰ πολλῶν ἐφοῖτον
ὥς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτή,
κεῖσθαι φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα.
Ἄρτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρείουσα γυναιξί.
τῷ χ' ἡμᾶς κλαύσαντε φίλαις ἐνὶ χερσὶ τοκῆες,
πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης.
καί κεν ἕνα χρύσειον ἐς ὀστέα κρωσσὸν ἁπάντων
λέξαντες κατέθαψαν ὅθι πρῶτον γενόμεσθα.
νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην κουροτρόφον ἐνναίουσιν
Ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες.
αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κατὰ κραναὴν πόλιν Ἥρας
πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἦτορ,
αἰὲν ὁμῶς. δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἠρωή.
ἀλλὰ πόσιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ. πολέων γάρ οἱ ἔργον ἑτοῖμον
μόχθων. τῶν, ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασσαν.
μοχθίζει, πέτρης ὅ γ' ἔχων νόον. ἠὲ σιδήρου.
καρτερὸν ἐν στήθεσσι. σὺ δ' ἠΰτε λείβεαι ὕδωρ
νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ Διὸς ἤμαθ' ὁπόσα.
ἄλλος μὰν οὐκ αὖτις γ' εὐφρᾶναί με παραστὰς,
κηδεμόνων. οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τοῖχος ἐέργει.
καὶ λίαν πάντες γε πέραν πιτυώδεος Ἰσθμοῦ.
ναίουσ'. οὐδέ μοι ἐστὶ πρὸς ὅν τινά κε βλέψασα
οἷα γυνὴ πανάποτμος, ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ.
νόσφιγε δὴ Πύρρης συνωμαίμονος, ἡ δὲ καὶ αὐτή.

ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχθεται Ἰφικλῆι
σῷ υἱῷ. πάντων γὰρ ὀιζυρώτατα τέκνα
γείνασθ' σε θεῷ τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα.
ὣς ἄρ' ἔφη. τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων,
κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο.
μνησαμένη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων,
ὡς δ' αὔτως δακρύοισι παρήια λεύκ' ἐδίαινεν
Ἀλκμήνη. βαρὺ δ' ἥγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα.
μύθοισιν πυκινοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηύδα.
δαιμονίη παίδων. τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
πυκαλίμης. πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω.
κήδε' ἄλαστα λέγουσα. τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλαυται.
οὐχ ἅλις οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ' ἦμαρ
γιγνομένοις. μάλα μέν γε φιλοθρήνης κέ τις εἴη.
ὅστις ἀριθμήσειεν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσιν.
θάρσει. οὐ τοιῆς δ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
καί σ' αὐτὴν ὁρόωσα φίλον τέκος ἀφύτοισιν
ἄλγεσι μοχθίζουσαν. ἐπιγνώμων δέ τοι εἰμί,
ἀχαλαάν ὅτε δή γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι. ἠδ' ἐλεαίρω.
οὕνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες.
ὅ θ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
ἴσω γὰρ κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ.
ἅς κε μέγα βλαφθείς τις ἑκὼν ἐπίορκος ὀμόσσῃ
δυσμενέων, μηδέν σε χερειότερον φρεσὶν ἧσι
στέργειν, ἢ εἴπερ μοι ὑπ' ἐκ νηδύος ἦλθες.
καί μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
οὐδ' αὐτήν γέ νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν.

τῶ, μὴ δ' ὀξέπης τόγ' ἐμὸν θάλος ὥσειν ἀκήδω
μηδ' εἰκ' ἠυκόμου νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
οὐθὲν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάασθαι.
μήτερ δὴ παθέοντος. ἐπεὶ δέκα μῶας ἔκαμνον.
πρίν καί περ τ' ἰδέειν μιν ἐμῷ ὑπὸ ὕπατ' ἔχοισα.
καί με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν αἰδωνῆος.
ὧ δὲ ἐδυστοκέσασα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλαν.
νῦν δέ μοι οἴχεται οἶος ἐπ' ἀλλοδαπῆς νέον ἄθλον
ἐκτελέων, οὐδ' οἶδε δυσάμμορος, εἴτε μιν αὐτὸν
ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί.
πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
ὕπνον δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
ἐκπάγλως· μή μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρδοι.
εἴσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
ταῖς ἐμὸς ἀμφοτέρῃσι, βίη ἡρακλείη·
τῇ μεγάλην ἐλάχαινε δεδεγμένος ὡς ἐπὶ μισθῷ,
τάφρον. τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινος ἀγροῦ.
γυμνὸς ἄνευ χλαίνης τε. καὶ εὐμήτροιο χιτῶνος.
αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργον,
καρτερὸν οἰνοπέδοιο ποιούμενος ἕρκος ἀλωῆς,
ἤτοι ὁ λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προὔχοντος ἐρείσας.
ἀνδήρου καταδῦναι, ἃ καὶ πάρος εἵματα ἕστο.
ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης,
πῦρ ἄμοτον περὶ δ' αὐτόν. ἀθέσφατος εἰλεῖτο φλὸξ
αὐτὰρ ὅ γ' αἰὲν ὄπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσὶν
ἐκφυγέειν μεμαὼς ὀλοὸν μένος ἡφαίστοιο.
αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἑοῦ χροὸς ἠΰτε γέῤῥον
νώμασκεν μακέλην. περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα,

πέπταυνεν μὴ δήμιν ἰδὼν φλέξῃ δΐον πῦρ.
τῶ μὲν ἀοσσῆσαι λελιημένος ὥς μοι ἔικτο
ἰφικλέης μεγάθυμος ἐπ᾽ οὔδεϊ κάππεσ᾽ ὀλισθών.
πρίν γ᾽ ἐλθεῖν. οὐδ᾽ ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ᾽ αὖτις.
ἀλλ᾽ ἀστεμφὲς ἔκειτο. γέρων ὥσεί τ᾽ ἀμενηνὸς,
ὅν τε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπὲς
κάππεσεν, κεῖται δ᾽ ὅγ᾽ ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὔτως,
ἄσσόκέ τις χειρός μιν ἀνειρύσῃ παριόντων.
αἰδεσθεὶς ὄπιδα προτέρην πολιοῖο γενείου,
ὣς ἐν γῇ λελίαστο σακέσπαλος ἰφικλέης.
αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὁρῶσα
παῖδας ἐμοὺς. μέχρι δή μοι ἀπέπτατο νήδυμος ὕπν(νος.
ὀφθαλμῶν. ἠὼς δὲ παραυτίκα φαίδιμος ἦλθεν
τοῖα φίλη μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν.
παννυχίη. τὰ δὲ πάντα πρὸς εὐρυσθῆα φέροιτο.
οἴκου ἀφ᾽ ἡμετέροιο. γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
θυμὸς ἐμός. μὴ ἄλλο παρεκτελέσειέ τι δαίμων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κβʹ.

Διόσκουροι. Δωρίδι ἐγκωμιαστικόν.

Ὑμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγιόχου διὸς υἱώ·
Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα πὺξ ἐρεθίζειν
χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσοις βοέεσιν ἱμᾶσιν.
ὑμνέομεν καὶ δὶς, καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δύ' ἀδελφούς·
ἀνθρώπων σωτῆρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον.
ναῶν θ' αἳ δύοντα καὶ οὐρανοῦ ἐξανιόντα
ἄστρα βιαζόμεναι. χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
οἳ δὲ σφέων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα.
ἠὲ καὶ ἐκ πρώραθεν ἢ ὅππα θυμὸς ἑκάστου,
ἐς κοίλας ἔρριψαν. ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
ἀμφοτέρους. κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα
εἰκῆ ἀποκλασθέντα. πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
νυκτὸς ἐφερπούσας. παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα,
κοπτομένη πνοιαῖς τε. καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἕλκετε νᾶας
αὐτοῖσιν ναύταισιν ὀιομένοις θανέεσθαι.
αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι. λιπαρὰ δὲ γαλάνα
ἀμπέλαγος. νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι
ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσον ἀμαυρὴ
φάτνη. σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα.
ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι ὦ φίλοι ἄμφω,

ἱππῆες. κιθαρισταί. ἀεθλητῆρες. ἀοιδοί.
κάστορος ἢ πρῶτον πολυδεύκεος ἄρξομ' ἀείδειν
ἀμφοτέρους ὑμνέων, πολυδεύκεα πρῶτον ἀείσω.
ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας
ἀργὼ, καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα πόντου,
βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
ἔνθα μιᾶς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ
τοίχων ἄνδρες ἔβαινον. ἰησονίης ἀπὸ νηός.
ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν, καὶ ὑπήνεμον ἀκτὴν
εὐνάς τ' ἐστόρνυντο, πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
κάστωρ δ' αἰολόπωλος, ὅ τ' οἰνωπὸς πολυδεύκης,
ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων.
παντοίην δ' ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην,
εὗρον ἀέναον κράναν, ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ, αἱ δ' ὑπένερθεν
ἀλλαὶ, κρυστάλλῳ, ἠδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
ἐκ βυθοῦ. ὑψηλαὶ δὲ πεφύκασιν ἀγχόθι πεῦκαι.
λεῦκαί τε. πλατανοί τε. καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι
ἄνθεά τ' εὐώδη λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάασκε
δεινὸς ἰδεῖν. σκληραῖσι τεθλασμένος οὔατα πυγμαῖς
στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια. καὶ πλατὺ νῶτον.
σαρκὶ σιδηρείῃ. σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον,
ἕστασαν ἤυτε πέτροι ὀλοοίτροχοι. οὕς τε κυλίνδων
χειμάῤῥους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις.
αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ᾐωρεῖτο

ἄκρων, δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεώνων.
τὸν, πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος πολυδεύκης·
χαῖρε ξεῖν', ὅστ' ἐσσὶ, τίνες βροτοὶ ὧν ὅδε χῶρος;
Α. χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὁρῶ, τοὺς μήποτ' ὄπωπα;
Π. θάρσει μήτ' ἀδίκους· μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν·
Α. θαρσέω κοὐκ ἐκ σοῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν·
Π. ἄγριος εἶ· πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἠδ' ὑπερόπτης·
Α. τοιόσδ' οἷον ὁρᾷς, τῆς σῆς γ' ἐμὲν οὐκ ἐπιβαίνω·
Π. ἔλθοις, καὶ ξενίων γε τυχὼν, πάλιν οἴκαδ' ἵκοιο·
Α. μήτε σύ με ξείνιζε. τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἑτοίμῳ·
Π. δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦγε πιεῖν ὕδατος σύγε δοίης;
Α. γνώσεαι ἔσον δίψος, ἀνειμένα χείλεα τέρσει·
Π. ἄργυρος ἤ τίς ὁ μισθὸς ἐρεῖς, ὥς κέν σε πίθοιμεν·
Α. εἷς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον· ἐναντίος ἀνδρὶ καταστὰς
πυγμάχος· ἢ καὶ ποσὶ θένων σκέλος· ὄμματα δ' ὀρθὰ
πὺξ διατεινάμενος, σφετέρης μὴ φείδεο τέχνης·
Π. τίς γὰρ ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμοὺς συνερείσω ἱμάντας;
Α. ἐγγὺς ὁρᾷς οὐ σύ με· ἀμὸς κεκλήσεθ' ὁ πύκτης,
Π. ἦ καὶ ἄεθλον ἑτοῖμον ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω;
Α. σὸς μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, αἴκε κρατήσω·
Π. ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί.
Α. εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν ἐοικότες, εἴτε λέουσι,
γινόμεθ' οὐκ ἄλλῳ γε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλῳ.
ἦ ῥ' ἄμυκος· καὶ κόχλον ἑλὼν μυκήσατο κοῖλον
οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστας·
κόχλου φυσηθέντος ἀεὶ βέβρυκες κομόωντες.
ὣς δ' αὔτως ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
μαγνήσσης ἀπὸ νηὸς ὑπείροχος ἐν δαῒ κάστωρ.

οἱ δ᾽ ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοείαις
χεῖρας, καὶ περὶ γυῖα μακροὺς ἄλιξαν ἱμάντας,
ἐς μέσσον σύναγον φόνον ἀλλάλοισι πνέοντες.
ἔνθα πολὺς σφίσι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
ὁ πρότερος κατὰ νῶτα λάβῃ φάος ἠελίοιο.
ἰδρείη μέγαν ἄνδρα παρήλυθες ὦ Πολύδευκες,
βάλλετο δ᾽ ἀκτίνεσσιν ἅπαν ἀμύκοιο πρόσωπον.
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἵετο πρόσω.
χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ᾽ ἄκρον τύψε γένειον
τυνδαρίδης ἀντίοντος ὁ ρίνθη δὲ πλέον ἢ πρὶν
σὺν δὲ μάχαν ἐτίναξε, πολὺς δ᾽ ἐπέκειτο νενευκὼς
ἐς γαῖαν. βέβρυκες δ᾽ ἐπαύτεον. ἐκ δ᾽ ἑτέρωθεν
ἥρωες κρατερὸν πολυδεύκεα θαρσύνεσκον.
δειδιότες μὴ πρίν μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε,
χώρῳ ἐνὶ στεινῷ. τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνήρ.
ἤτοι ὅ γ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος διὸς υἱὸς,
ἀμφοτέραισιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδίς. ἔσχεθε δ᾽ ὁρμῆς
παῖδα ποσειδάωνος ὑπερφίαλόν περ ἐόντα.
ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων. ἐκ δ᾽ ἔπτυσεν αἷμα
φοίνιον οἱ δ᾽ ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
ὡς ἴδον ἕλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε,
ὄμματα δ᾽ οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.
τὸν μὲν ἄναξ ἐτίνασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνὺς
πάντοθεν. ἀλλ᾽ ὅτε δή μιν ἀμηχανέοντ᾽ ἐνόησε,
μέσσης ῥινὸς ὕπερθε κατ᾽ ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ.
πᾶν δ᾽ ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πλαγεὶς
ὕπτιος ἐν φύλλοισι τεθαλόσιν ἐξετανύσθη.
ἔνθα μάχη δριμεῖα πάλιν γένετ᾽ ὀρθωθέντος.
ἀλλάλους δ᾽ ὀλέκοντο στερεοῖς θείνοντες ἱμᾶσιν

ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στῆθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
αὐχένος ἀρχαγὸς βεβρύκων. ὁ δ' ἀεικέτι πλαγαῖς
πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκατος πολυδεύκης.
σάρκες δ' αὖ μὲν ἱδρῶτι συνίζανον. ἐκ μεγάλου δὲ
αἶψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρὸς. ὁ δ' αἰεὶ μάσσονα γυῖα
ἁπτόμενος φορέεσκε πόνου. καὶ χροιῆ ἀμείνων.
πῶς γὰρ δὴ διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν
εἰπὲ θεά. σὺ γὰρ οἶσθα. ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης
φθέγξομαι ὡς ἐθέλεις σύ. καὶ ὅππως τοι φίλον αὐτῇ
ἤτοι ὅγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον.
σκαιῇ μὲν σκαιὴν πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα.
δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς. ἑτέρᾳ δ' ἐπιβαίνων
δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπὸ λαγόνος πλατὺ γυῖον.
ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῇ. στιβαρᾷ δ' ἄρα χειρὶ,
πλᾶξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον. καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ
ἐκ δὲ χύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος.
λαιῇ δὲ στόμα τύψε. πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες.
αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον,
μέχρι συνηλοίησε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίῃ
κεῖτ' ἀλλοφρονέων. καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν
ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν
τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας
ὦ πύκτα πολύδευκες. ὄμοσσε δέ τοι μέγαν ὅρκον
ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο ποσειδάωνα καλήσκων,
μήποτέ τοι ξείνοισιν ἑκὼν ἀνιηρὸς ἔσεσθαι.
καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί με ἄναξ. σὲ δὲ κάστορ ἀείσω.
τυνδαρίδη ταχύπωλε δορυσσόε, χαλκεοθώραξ.
τὼ μὲν, ἀναρπάξαντε δύω φερέτην διὸς υἱὼ,

δοιὰς λευκίπποιο κόρας· δοιὼ δ' ἄρα τώγε
ἐσσυμένος ἐδίωκον ἀδελφεὼ, υἱ' ἀφαρῆος
γαμβρὼ μελλογάμω, λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς ἴδας
ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου ἀφαρῆος,
ἐκ δίφρων ἄρα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπ' ἐκ κόρυθος μέγ' ἀΰσας
δαιμόνιοι τί μάχης ἱμείρετε· πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις
ἀλλοτρίαις χαλεποί· γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι
ἡμῖν τοι λεύκιππος ἑὰς ἔδνωσε θύγατρας.
τὰς δὲ πολὺ προτέροις ἁμῖν γάμος οὗτος ἐν ὅρκῳ.
ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοις λεχέεσσι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἀλλοτρίοις κτεάτεσσιν,
ἄνδρα παρετρέψασθε. γάμον δ' ἐκλέψατε δώροις
ἦ μὰν πολλάκις ὔμμιν ἐνώπιος ἀμφοτέροισιν,
αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα. καὶ οὐ πολύμυθος ἐών περ.
οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσσιν ἔοικε
μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἑτοῖμοι.
πολλά τοι σπάρτα. πολλὰ δ' ἱππήλατος ἆλις
ἀρκαδία τ' εὔμαλος. ἀχαιῶν τε πτολίεθρα.
μεσσάνα τε καὶ ἄργος ἅπασά τε σισυφὶς ἀκτά.
ἔνθα κόραι τοκέεσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται
μυρίαι. οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο.
τάων εὐμαρὲς ὔμμιν ὀπυίειν ἅς κ' ἐθέλητε.
ὡς ἀγαθοῖς πολέες βούλοιν τόγε πενθεροὶ εἶναι.
ὔμμες δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι.
καὶ πατέρες, καὶ ἄνωθεν ἅμα πατρώϊον αἷμα.
ἀλλὰ φίλοι τοῦτον μὲν ἐάσατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν

νῷ, γάμον. σφῷ δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες.
Ἴσκον τοιάδε πολλὰ τὰ δ' ἐς ὑγρὸν ᾤχετο κῦμα
πνοιὴ ἔχοισ' ἀνέμοιο. χάρις δ' οὐχ ἕσπετο μύθοις.
σφῷ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέε. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
πείθεσθ'. ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιὼ ἐκ πατρὸς ἐστόν.
εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρὴ
νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοίιον ἔχθεα λῦσαι,
Ἴδας μὲν καὶ ὅμαιμος ἐμὸς κρατερὸς πολυδεύκης
χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένας ὑσμίνης.
νῶϊ δ' ἐγὼ λυγκεὺς κάστωρ τε διακρινώμεθ' ἄρηϊ
ὁπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
ἁμετέροις λείπωμεν. ἅλις νέκυς ἐξ ἑνὸς οἴκου
εἷς. ἀτὰρ ὧλλοι πάντας ἐϋφρανέουσιν ἑταίρους.
νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν ὑμεναιώσουσι δὲ κούρας
τάσδ', ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν.
εἶπε. τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμώνια θήσειν
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
τοὶ γενεᾷ προφέρεσκον, ὁ δ' ἐς μέσον ἤλυθε λυγκεὺς
σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγα πρώταν.
ὣς δ' αὔτως κάστωρ ἐτινάξατο δούρατος ἀκμὰς
καρτερός. ἀμφοτέροις δὲ λόφοι ἐπένευον ἔθειραι
*πό- ἔγχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι *πόνον εἶχον
θον ἀλλάλων εἴ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν
ἀλλ' ἤτοι τὰ μὲν ἄκρα, πάρος τινὰ δηλήσασθαι,
δοῦρ' ἐάγη σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα
τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένω φόνον αὖθις
τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι. μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν

κάστωρ· πολλὰ δ' ἄνυξεν ἀκριβὴς ὄμμασι λυγκεὺς
τοῖο σάκος· φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή.
τοῦ μὲν ἄκραν ἐκόλουσεν ὑπὸ σκαιὸν γόνυ χεῖρα,
φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ κάστωρ
σκαιῷ· ὁ δὲ πλαχεὶς ξίφος ἔκβαλεν. αἶψα δὲ φεύγειν
ὡρμάθη ποτὶ σῆμα πατρὸς, τόθι καρτερὸς ἴδας
κεκλιμένος θᾶειτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν.
ἀλλὰ μεταΐξας πλατὺ φάσγανον ὦσε διαπρὸ
τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἴσω
χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὁ δ' ἐς χθόνα κεῖτο νενευκὼς
λυγκεὺς· κὰδ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος
οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἑστίῃ εἶδε πατρώῃ,
παίδων λαοκόωσα, φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
ἦ γὰρ ὅγε στάλαν ἀφαρηΐου ἐξανέχουσαν
τύμβῳ ἀναρρήξας ταχέως μεσσάνιος ἴδας,
μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα.
ἀλλὰ ζεὺς ἐπάμυνε· χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὰν
μάρμαρον· αὐτὸν δὲ φλογέῳ συνέφλεξε κεραυνῷ.
οὕτω τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐπ' ἐλαφρῷ
ἄλλοί τε κρατέοντες, καὶ ἐκκρατέοντος ἔφυσαν.
χαίρετε λήδας τέκνα· καὶ ἁμετέροις κλέος ὕμνοις
ἐσθλὸν ἀεὶ πέμποιτε· φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοὶ
τυνδαρίδαις· ἑλένᾳ τε, καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν.
ἴλιον οἳ διέπερσαν ἀρήγοντες μενελάῳ.
ὑμῖν κῦδος ἄνακτες ἐμήσατο χῖος ἀοιδός.
ὑμνήσας πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας ἀχαιῶν,
ἰλιάδας τε μάχας, ἀχιλῆά τε πύργον ἀϋτῆς.
ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεᾶν μελίγματα μουσᾶν.

οἱ δ' ἄλλοι παρέχοντι καὶ ὡς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς, κάλλιστον ἀοιδή.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κη'.

Ἐραστής, Δωρίδι, διηγηματικόν.

ΑΝήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβου.
τὰν μορφὰν ἀγαθῶν. τὸν δὲ τρόπον οὐκ ἔθ' ὁμοίω
μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἓν ἅμερον εἶχεν,
κοὐκ ᾔδη τὸν ἔρωτα, τίς ἦν θεὸς, ἡλίκα τόξα
χερσὶ κρατεῖ. πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ παιδία βάλλει
πάντα δὲ κἠν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτηρής.
οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον. οὐκ ἀμάρυγμα
χείλεος οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας οὐ ῥοδόμαλον.
οὐ λόγος. οὐχὶ φίλαμα, τὸ κουφίζον τὸν ἔρωτα.
οἷα δὲ θὴρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγὼς,
οὕτω πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν. ἄγρια δ' αὐτῶ
χείλεα. καὶ κῶραι δεινὸν βλέπον εἶχεν ἀνάγκαν.
τᾶ δὲ χολᾶ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο. φεῦγε δ' ἀπὸ χρὼς
ὕβριν τᾶς ὀργᾶς περικείμενος ἀλλὰ καὶ οὕτως.
ἦν καλὸς ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.
λοίσθιον οὐκ ἀνένηκε τὰ δάκρυα τᾶς κυθερείας.
ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις,
καὶ κύσε τὰν φλιάν. οὕτω δ' ἀνενείκατο φωνάν.
ἄγριε παῖ καὶ στυγνέ. κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας
λάινε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε. δῶρα τοι ἦλθον
λοίσθια ταῦτα φέρων. τὸν ἐμὸν βρόχον. οὐκέτι γάρ σε
κῶρ' ἐθέλω λύπης κεχολωμένος ἀλλὰ βαδίζω.
ἔνθα τύ μευ κατέκεινας ὅπη λόγος ἦμεν ἀταρπὸν

ξηνὸν τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος
ἀλλὰ καὶ ἢν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
οὐδέκε τὼς, σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον, ἄρτι δὲ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον
καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει.
καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν ἔαρι καὶ ταχὺ γηρᾷ.
λευκὸν τὸ κρίνον ἐστὶ, μαραίνεται ἁνίκα πίπτει.
ἁ δὲ χιὼν λευκὰ καὶ τάκεται ἁνίκα παχθῇ
καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικὸν ἀλλ᾽ ὀλίγον ζῇ.
ἥξει καιρὸς ἐκεῖνον; ὁ πανίκα καὶ τὺ φιλάσεις
ἁνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἁλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὺ παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἁδύ τι ῥέξον.
ὁππόταν ἐξενθὼν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς, τὸν τλάμονα μή με παρέλθῃς.
στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον. ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ,
λῦσον τῷ σχοίνῳ με. καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν
εἵματα καὶ κρύψον με. τὸ δ᾽ αὖ πύματόν με φίλασον
κἂν νεκρῷ χάρισαι τὰ σὰ χείλεα. μή με φοβαθῇς.
οὐ δύναμαι ζῆν εἴγε διαλλάξας με φιλάσεις.
χῶμα δέ μοι κοίλανον ὅ μευ κρύψει τὸν ἔρωτα.
κἂν ἀπίκῃ τόδε μοι τρὶς ἐπ᾽ ἄϋσον ὦ φίλε κεῖσαι.
ἢν δή γε λῇς καὶ τοῦτο, καλὸς δέ μοι ὤλεθ᾽ ἑταῖρος.
γράψον καὶ τόδε γράμμα, τό, σοι στίχοισι χαράξω.
τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν ὁδοιπόρε, μὴ παροδεύσῃς.
ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον. ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.
ὧδ᾽ εἰπὼν λίθον εἷλεν. ἐρεισάμενος δ᾽ ἐπὶ τοίχῳ,
ἄχρι μέσων οὐδῶν φοβερὸν λίθον ἧπτετ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν
τὰν λεπτὰν σχοινῖδα βρόχον δ᾽ ἐνέβαλλε τραχήλῳ.

τὰν ἕδραν δ' ἐκύλισεν· ὑπεκποδὸς, ἧδ' ἐκρέμασθη·
νεκρὸς ὁ δ' αὐτοῖξε θύρας· καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἠρτημένον, οὐδ' ἐτυλίχθη
τὰν ψυχάν· οὐ κλαῦσε νέον φόνον· ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ
εἵματα πάντ' ἐμίαινεν ἐφαβικά. βαῖνε δ' ἐπ' ἄθλον
γυμνασίων καὶ τῆλε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν·
καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε τὸν ὕβρισε· λαϊνέας δὲ
ἵστατ' ἀπὸ κρηπῖδος· ἔρως ὑδάτων ἐφύπερθεν,
ἅλλατο καὶ τὤγαλμα· κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον·
αἷμα δ' ἐφοινίχθη. παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
χαίρετε τοὶ φιλέοντες ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
στέργετε δ' ὑμμὲς ἀΐτας· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ κθʹ.

Εἰς νεκρὸν ἄδωνιν.

Ἄδωνιν ἡ κυθήρη
ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη
συγνὰν ἔχοντα χαίταν
ὠχρᾶν τε τὰν παρειὰν
ἄγειν τὸν ὗν πρὸς αὐτὰν
ἔταξε τὼς ἔρωτας.
οἱ δ' εὐθέως ποτανοὶ
πᾶσαν δραμόντες ὕλαν,
συγνὸν τὸν ὗν ἀνεῦρον·
δῆσάν τε κἀπέδησαν.
χ' ὡ μὲν βρόχῳ καθάψας,
ἔσυρεν αἰχμάλωτον.
ὁ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων,

ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
ὁ θὴρ δ' ἔβαινε δειλῶς.
φοβεῖτο γὰρ κυθήρην.
τῷ δ' εἶπεν ἀφροδίτα.
πάντων κάκιστε θηρῶν.
σὺν τόνδε μυρῶν ἴψω;
σύ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυψας;
ὁ θὴρ δ' ἔλεξεν ὧδε.
ὄμνυμί σοι κυθήρη
αὐτάν σε καὶ τὸν ἄνδρα
καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμὰ,
καὶ τούς δὲ τοὺς κυναγὼς,
τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σεῦ
οὐκ ἤθελον πατάξαι.
ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον
καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα,
γυμνὸν τὸν εἶχε μηρὸν,
ἐμαινόμαν φιλᾶσαι
καί μου κατεσίναζε.
τούτους λαβοῦσα κύπρι
τούτους κόλαζε τέμνε.
τί γὰρ φέρω περισσοὺς
ἐρωτικοὺς ὀδόντας.
εἰ δ' οὐχὶ σοὶ τάδ' ἀρκεῖ.
καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χείλη.
τὸν δ' ἠλέησε κύπρις.
εἶπέν τε τοῖς ἔρωσι
τὰ δεσμά οἱ ἐπιλῦσαι.

οὐκ τῶ δ' ἐπηκολούθει
καὶ ὕλαν οὐκ ἔβαινεν.
καίτε πυρὶ προσελθὼν
ἔκαιε τὰς ἔρωτας.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λʹ.

Σύριγξ, τῶ πανί.

ΣΥριγξ οὔνομ' ἔχεις· ἄδει δέ σε μέρα σοφίης
οὐδενὸς εὐνάτειρα, μακροπτολέμοιο μάτερ
μαίης ἀντιπέτροιο θοὸν τέκεν ἰθυντῆρα.
οὐχὶ κεράσταν ὅν ποτε θρέψατο ταυροπάτωρ.
ἀλλ' ἀπέλειπες οὗ αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκους
οὔνομ' ὅλον δίζων ὃς τᾶς μέροπος πόθον,
κούρας γηρυόνας ἄθε τᾶν τᾶς ἀνεμώδεος.
ὃς, μοίσα λιγὺ πᾶξεν ἰοστεφάνω,
ἕλκος ἄγαλμα πόθοιο πυρισφαράγου
ὃς σβέσεν ἀνορέαν ἰσαυδέα
παπποφόνου τυρίας τε ἀφείλετο
ᾧ τόδε τυφλοφόρων ἐρατὸν
πᾶμα πάρις θέτο σιμιχίδας
ψυχάν. ὦ βροτοβάμων,
στήτας, ἆστρε δέτας
κλωποπάτορ ἀπάτορ
λαρνακόγυιε χαίροις
ἁδὺ μελίσδοις
ἐλλοπικούρα
καλλιόπα
νηλεύστω.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λα'.

Ἡρακλίσκος.

Ηρακλέα δεκάμηνον ἐόντα πόκ' ἀμιδεᾶτις
ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον ἰφικλῆα
ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος.
χαλκείαν κατέθηκεν ἐπ' ἀσπίδα τὰν, πτερελάου
ἀμφιτρύον καλὸν ὅπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος.
ἁπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς· μυθήσατο παίδων·
εὕδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον
εὕδετ' ἐμὰ ψυχᾶ δύ' ἀδελφεὼ εὔσοα τέκνα.
ὄλβιοι εὐνάζοισθε καὶ ὄλβιοι ἀῶ ἵκοισθε.
ὡς φαμένα δίνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος
ἆμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
ὠρίωνα κατ' αὐτὸν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος ἥρη
κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
ὦρσεν, ἐπὶ πλατὺν οὐδὸν ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων
οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος ἡρακλῆα.
τὼ δ' ἐξειλυσθέντε ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
αἱμοβόρους ἐκύλιον ἐπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
ἐρχομένοις λάμπεσκε. βαρὺν δ' ἐξέπτυον ἰόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον
καὶ τότ' ἄρ' ἐξέγροντο. διὸς νοέοντος ἅπαντα,
ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.

ἤτοι ὅγ᾽ εὐθὺς ἀΰσεν ὅπως κακὰ θηρί᾽ ἀνέγνω
κοίλου ὑπὲρ σάκεος, καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας
ἰφικλέης· οὔλαν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
φευγέμεν ὁρμαίνων· ὁ δ᾽ ἐναντίος εἴχετο χερσὶν
ἡρακλέης. ἄμφω δὲ βαρεῖ᾽ ἐνεδήσατο δεσμῷ
δραξάμενος φάρυγος τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται,
οὐλομένοις ὀφίεσσι τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίροντι.
τὼ δ᾽ αὖτε σπείρησιν ἑλισσέσθην περὶ παῖδα
ὀψίγονον γαλαθηνὸν ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν·
ἂψ δὲ πάλιν διέλυον ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας
δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὑρεῖν.
ἀλκμήνα δ᾽ ἐσάκουσε βοᾶς, καὶ ἐπέγρετο πρᾶτα.
ἄνσταθ᾽ ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν.
ἄνστα, μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
οὐκ ἀΐεις παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον ἀϋτεῖ;
οὐ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἅτερ ἠριγενείης;
ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι φίλ᾽ ἀνδρῶν.
ὣς φάθ᾽· ὁ δ᾽ ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας.
δαιδάλεον δ᾽ ὥρμησε μετὰ ξίφος, ὅρρ᾽ οἱ ὕπερθε
κλιντῆρος κεδρίνω περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
ἤτοι ὅγ᾽ ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος
κουφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν μέγα λώτινον ἔργον.
ἀμφιλαφὴς δ᾽ ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνης
δμῶας δὴ τότ᾽ ἄϋσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας,
οἴσετε πῦρ, ὅτι θᾶσσον ἀπ᾽ ἐσχαρεῶνος ἑλόντες
δμῶες ἐμοί. στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ᾽ ὀχῆας,
ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες· αὐτὸς ἀϋτεῖ.

ἀλλ᾽ αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
δμώων. ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἑκάστου.
ἤτοι ἄρ᾽ ὡς εἴδοντ᾽ ὑποτίτθιον ἡρακλῆα
θῆρε δύω χείρεσσιν ἀπρὶξ ἁπαλαῖσιν ἔχοντα
συμπλήγδην ἰάχησαν. ὁ δ᾽ ἐς πατέρ᾽ ἀμφιτρύωνα
ἑρπετὰ δεικανάασκεν. ἐπάλλετο δ᾽ ὑψόθι χαίρων
κωροσύνα. γελάσας δὲ, πάρος κατέθηκε ποδοῖιν
πατρὸς ἑοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
ξηρὸν ὑπαὶ δέους ἀκράχολον ἰφικλῆα
ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ᾽ ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
παῖδα. πάλιν δ᾽ ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοίτου.
ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον.
τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
ἀλκμήνα καλέσασα, χρέος κατέλεξε νεοχμόν.
καί νιν ὑποκρίνεσθαι ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν
ἠνώγει, μὴ δ᾽ εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρὸν
αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτε. καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
ἀνθρώποις ὅ,τι μοῖρα κατὰ κλωστῆρος ἐπείγει,
μάντι εὐηρείδα μάλα σε φρονέοντα διδάσκω
τοὺς ἔλεγεν βασίλεια. ὁ δ᾽ ἀνταμείβετο τοίως.
θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι περσήιον αἷμα.
ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων
πολλαὶ ἀχαιϊάδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
χειρὶ κατατρίψοντι ἀκρέσπερον ἀείδοισαι
ἀλκμήναν ὀνομαστὶ σέβας δ᾽ ἔσῃ ἀργείαισι.
τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
ἀμβαίνειν τεὸς υἱὸς ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως.

οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσονες ἄλλοι.
δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκεῖν
μόχθους θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ τραχίνιος ἕξει·
γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τάδ' ἐπῶρσαν
κνώδαλα φωλεύοντα, βρέφος διαδηλήσασθαι.
ἔσται δὴ τοῦτ' ἆμαρ, ὁπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνᾷ
καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει,
* ἀλλὰ γύναι πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκτον ἔστω·
κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἑτοιμάσατ' ἢ παλιούρω,
ἢ βάτω, ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖον ἄχερδον.
καῖε δὲ τώδ' ἀγρίησιν ἐπὶ σχίζῃσι δράκοντε
νυκτὶ μέσᾳ, ὅκα παῖδα κανεῖν τεὸν ἤθελον αὐτοί.
ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις,
ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπὲρ οὔριον. ἂψ δὲ νέεσθαι
ἄστρεπτος. καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ
πρᾶτον, ἔπειτα δ' ἅλεσι μεμιγμένον ὡς νενόμισται
θαλλῷ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ.
ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,
δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὡς τελέθοιτε.
φῆ. καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντινον ᾤχετο δίφρον
τειρεσίας, πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.
ἡρακλέης δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωῇ
ἐτρέφετ' ἀργείου κεκλημένος ἀμφιτρύωνος.
γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων λίνος ἐξεδίδαξεν,
υἱὸς ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἥρως.
τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι ὀϊστῶν,
εὔρυτος ἐκ πατέρος μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.

αὐτὰρ ἀοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλαξαι
πυξίνα ἐν φόρμιγγι φιλαμμονίδης εὔμολπος.
ὅσα δ' ἀπὸ σκελέων ἑδροστρόφοι ἀργόθεν ἄνδρες
ἀλλήλους σφάλοντι παλαίσμασιν, ὅσα τε πύκται
δεινοὶ ἐν ἱμάντεσιν ἅ τ' ἐς γαῖαν προπεσόντες
πυγμάχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνα,
πάντ' ἔμαθ' ἑρμείαο διδασκόμενος παρὰ παιδὶ
ἁρπαλύκω φανοτῆς· τὸν, οὐδ' ἂν τηλόθι λεύσων
θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι.
τοῖον ἐπισκύνιον, βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπω.
ἵπποις δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἅρματι καὶ περὶ νύσσαν
ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχῷ σύριγγα φυλάξαι,
ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
αὐτὸς ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων
ἄργει ἐν ἱπποβότω κειμήλια· καί οἱ ἀαγεῖς
δίφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνω διέλυσαν ἱμάντας.
δούρατι δὲ προβολαίω ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
ἀνδρὸς ὀρέξασθαι, ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμόν.
κοσμῆσαί τε φάλαγγα· λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
δυσμενέων ἰόντα, καὶ ἱππήεσι κελεῦσαι,
κάστωρ ἱππαλίδης ἔδαεν φυγὰς ἄργεος ἐλθών.
ὁππόκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα τυδεὺς
ναῖε παρ' ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον ἄργος.
κάστορι δ' οὔτις ὁμοῖος ἐν ἁμιθέοις πολεμιστὴς
ἄλλος ἔην πρὶν γῆρας ἀποτρῖψαι νεότητα.
ὧδε μὲν ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
εὐνὰ δ' ἦς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός.
δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ.

δεῖπνόν τε κρέατ' ὀπτὰ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
δωρικὸς, ἀσφαλέ' κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
* αὐτὰρ ἐπ' ἤματι τυννὸν ἄδου πυρὸς ἄνυτο δόρπον
εἵματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνήμας.

Λείπει τὸ τέλος τοῦ παρόντος εἰδυλλίου, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑπομένου. ὅπερ ἐξανύει αὐτὸ γράφεσθαι, ἡρακλῆς λεοντοφόνος.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λβ'.

Ηρακλῆς λεοντοφόνος.

*

τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπὶ βουκόλος ἀνήρ,
παυσάμενος ἔργοιο τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο,
ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεείνεις
ἑρμέω ἀζόμενος ξεινὸν ὄπιν ἐνοδίοιο.
τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπ' οὐρανίων κεχολῶσθαι,
εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηταί τις ὁδίτην.
ποίμναι μὲν βασιλῆος ἐΰτριχοι αὐγείαο
οὐ πᾶσαν βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἕνα χῶρον

ἄλλαι μὲν ῥὰ νάοντος ἐπ' ὄχθαις ἀμφ' ἐλισοῦντος
αἳ δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον ἀλφειοῖο·
αἳ δ' ἐπὶ βουπρασίου πολυβότρυος. αἳ δὲ καὶ ὧδε.
χωρὶς δὴ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἑκάστοις·
αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσί περ ἔμπης.
πάντεσσιν νομοὶ, ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι,
μηνίου ἂμ μέγα τῖφος. ἐπεὶ μελίην δὲ ποίην
λειμῶνές τε φέρουσιν ὑπόδροσοι, εἰαμεναί τε
εἰς ἄλις ἣ ῥα βόεσσι μένος κεραῇσιν ἀέξει·
αὖλις δέ σφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρὸς
φαίνεται εὖ μάλα πᾶσα πέρην ποταμοῖο ῥέοντος,
κείνη ὅτι πλατάνιστοι ἐποιεταναὶ πεφύκασι,
χλωρή τ' ἀγριέλαιος ἀπόλλωνος νομίοιο
ἱερὸν ἁγνὸν ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο
εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
δέδμηνθ', οἳ βασιλῆϊ πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον,
ῥυόμεθ' ἐνδυκέως τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν
ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως·
οὔρους μὲν ἴσασιν φυτοσκάφοι οἱ πολυεργοὶ
ἐς ληνοὺς ἱκνεῦνται ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδε εὔφρονος αὐγείαο·
πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι,
μέχρι πρὸς ἐσχατιὰς πολυπίδακος ἀκρωρείης·
ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἦμαρ
ἣ δίκη οἰκήων οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῖς.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε τό, τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
ἔσσεται οὗ τινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας,
ἠέ τοι αὐγείην, ἢ καὶ δμώων τινὰ κείνου

δείξει οἱ ἤδη· ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἰδὼς,
πάντα μάλ᾽ ἐξείποιμ᾽· ἐπεὶ οὔ σέ γε φημὶ κακῶν ἒξ
ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φοίμεναι αὐτὸν,
οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦ ῥά νυ παῖδες
ἀθανάτων τοιοίδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι.
τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
ναὶ γαῖρον αὐγείω ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν ἐπειῶν
εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἤγαγεν ἐνθάδε χρειώ.
εἰ δ᾽ ὁ μὲν ἄρ κατ᾽ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις
δῆμον κηδόμενος διά τε κρίνησι θέμιστας,
δμώων δή τινα τῶν γε σύ μοι φράσον ἡγεμονεῦσαι,
ὅστις ἐπ᾽ ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης·
ᾧ κε τὸ μὲν εἴποιμι τὸ δ᾽ ἐκφαμένοιο πυθοίμην.
ἄλλον δ᾽ ἄλλα ἔθηκε θεὸς γ᾽ ἐπιδευέα φωτῶν
τὸν δ᾽ ὁ γέρων ἐξαῦτις ἀμείβετο δῖος ἀγρώτης·
ἀθανάτων ὦ ξεῖνε φραδῇ τινος ἐνθάδ᾽ ἱκάνεις.
ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται
ὧδε γὰρ αὐγέης υἱὸς φίλος ἠελίοιο
σφωϊτέρω σὺν παιδὶ βίη φυλῆος ἀγαυοῦ,
χθιζός γ᾽ ἠλήλυθεν ἀπ᾽ ἄστεος, ἤμασι πολλοῖς
κτῆσιν ἐποψόμενος ἣ οἱ νήριθμος ἐπ᾽ ἀγρῶν·
ὥς που καὶ βασιλεῦσιν ἐείδεται ἐν φρεσὶν ἧσιν
αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
ἀλλ᾽ ἴομεν μάλα πρός μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω
αὖλιν ἐς ἡμετέρην· ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα·
ὣς εἰπὼν ἡγεῖτο, νόῳ δ᾽ ὅ γε πολλὰ μενοίνα
δέρμα τε θηρὸς ὁρῶν, χειροπληθῆ τε κορύνην,
ὁπποθεν ὁ ξεῖνος μέμαεν δέ μιν ἐξερέεσθαι.

ἂψ δ᾽ ὄκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα,
μή τοι ὁ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο.
σπερχομένῳ. χαλεπὸν δ᾽ ἑτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.
τὼ δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ᾽ ἐνόησαν
ἀμφότερόν τ᾽ ὀδμῇ τε χροὸς, δούπῳ τε ποδοῖιν.
θεσπέσιον δ᾽ ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος,
ἀμφιτρυωνιάδῃ ἡρακλεῖ· τὸν δὲ γέροντα
ἀχρεῖον κλάζοντες, περίσσαινόν γ᾽ ἑτέρωθεν.
* τοὺς μὲν ὅ γε λάεσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσον ἀείρων,
φεύγειν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο· τρηχὺ δὲ φωνῇ
ἠπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ᾽ ὑλαγμοῦ.
χαίρων ἐν φρεσὶν ᾗσιν, ὅθ᾽ οὕνεκεν αὖλιν ἔρυντο
αὐτοῦ γ᾽ οὐ παρεόντος. ἔπος δ᾽ ὅ γε τοῖον ἔειπεν
ὢ πόποι οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι. ὡς ἐπιμηθές.
εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἔνδοθεν ἦσαν.
ᾔδει δ᾽ ᾧ τε χρὴ χαλεπαινέμεν· ᾧ τε καὶ οὐκί.
οὐκ ἄν τοι θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς.
νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηνὲς γένεθ᾽ αὔτως.
ἦ ῥα, καὶ ἐσυμένως ποτὶ ταὔλιον ἷξον ἰόντες.

Ἐπιπώλησις.

Ἠέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
δείελον ἦμαρ ἄγων. τὰ δ᾽ ἐπήλυθε πίονα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ᾽ αὔλιά τε σηκούς τε.
αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαι ἄλλαι ἐπ᾽ ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνονθ᾽, ὡσεὶ νέφη ὑδατόεντα
* ὅσα τ᾽ ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαυνόμενα προτέρωσε

ἠὲ νότοιο βίη ἠὲ θρηκὸς βορέαο
τῶν μέν τ' οὔτις ἀριθμὸς ἐν ἠέρι γίνεται ὄντων
οὐδ' ἄνυσις. τόσα γάρ τε μετὰ πρώτοισι κυλίνδει
ἲς ἀνέμου· τὰ δὲ τ' ἄλλα κορύσσεται αὖθις ἐπ' ἄλλαις.
τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν αὐτὶ βουκόλος ἵκει.
πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίον πᾶσαι δὲ κέλευθοι.
ληΐδος ἐρχομένης στείνοντο δὲ πίονες ἀγροὶ
μυκηθμῷ· σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
εἰλιπόδων· ὄϊες δὲ κατ' αὐλὰς ηὐλίζοντο.
* ἔνθα μὲν οὔτις ἔκηλος ἀρυσίπερ ἐόντων
εἱστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου.
ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφιπόδεσσιν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι
καλοπέδιλ' ἀράρισκε παρισταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγων.
ἄλλος δ' αὖ φίλα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἵει
πινέμεναι λιαροῖο· πέπλωντο δὲ πάγχυ γάλακτος.
ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ'· ἄλλος φέφε πίονα γέρον.
ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύροις δίχα θηλειάων.
αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους.
ἥν τινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες.
σὺν δ' υἱός τε βίη τε πολύφρονος ἡρακλῆος.
ὡμάρτευν βασιλῆι διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν
ἀμφιτρυονιάδης καίπερ ἀρηρότα νωλεμὲς αἰεὶ
ἐκ πάγλως θαύμαζε βοῶν τόγε μυρίον ἔθνος
εἰσορόων. οὐ γὰρ μὲν ἔφασκέ τις οὐδ' ἐώλπει
ἀνδρὸς ληΐδ' ἑνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
οἵγε πολύρρηνοι πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.
ἠέλιος δ' ᾧ παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὤπασε δῶρον

ἀφνειὸν μήλοις περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν
καί ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερέως βοτὰ πάντα
ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦσος ἐκείνοις
βουκολίοις, αἵ τ' ἔργα καταφθείρουσι νομήων.
αἰεὶ δὲ πλέονες κεραοὶ βόες· αἰὲν ἀμείνους
ἐξ ἔτεος γείνοντο μάλ' εἰς ἔτος. ἦ γὰρ ἅπασαι
ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια. θηλυτόκοι τε·
ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο,
κνήμαργοί θ', ἕλικές τε. διηκόσιοι γε μὲν ἄλλοι
φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἵγ' ἔσαν ἤδη.
ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυώδεκα βουκολέοντο
ἱεροὶ ἠελίου· χροιὴν δ' ἔσαν ἠΰτε κύκνοι.
ἀργησταί. πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν,
οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποίην
ἐν νομῷ· ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες,
καί ῥ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θῆρες
ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν ἕνεκ' ἀγροτεράων.
πρῶτοι τοίγε μάχην δὲ κατὰ χροὸς ἤεσαν ὀρμήν.
δεινὸν δὲ βρυχῶντο φόνον λεύσσοντε προσώπω.
τῶν μέν τε προφέρεσκε βίηφί τε καὶ σθένεϊ ᾧ.
ἠδ' ὑπεροπλίης φαέθων μέγας ὅν ῥα βοτῆρες.
ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὅθ' οὕνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις
βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν· ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
ὅς δή τοι σκύτος αὖον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐϋσκόπῳ ἡρακλῆι.
χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον
τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος, ἐδράξατο χειρὶ παχείη
σκαιοῦ ἄφαρ κέραος κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης,

κλάσε βαρύν περ ἐόντα· πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω
ὤμῳ ἐπιβρίσας, ὁ δ' οἱ ἐπὶ νεῦρα τανυσθεὶς,
μυῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
θαύμαζον δ' αὐτός τε ἄναξ υἱός τε δαΐφρων
φυλεὺς οἵ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἦσαν.
ἀμφιτρυωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες
τὼ δ' ἐς ἄστυ λιπόντε κατ' αὐτόθι πίονας ἀγροὺς,
ἐστιχέτην φυλεύς τε βίη θ' ἡρακληείη.
λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρώτιστα κέλευθον,
λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες.
ἣ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμοῦ τετάνυστο,
οὔτι λίην ἀρίσημος ἐν ὕλῃ χλωρᾷ ἐοῦσα.
τῇ μὲν ἄρα προσέειπε διὸς γόνον ὑψίστοιο
αὐγείεω φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἐόντα
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
ξεῖνε πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκούσας.
ὡσεί περ σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι,
ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' ἄργεος ὡς νέος ἀκμὴν
ἐνθάδ' ἀχαιὸς ἀνήρ, ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλοιο.
ὃς δή τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν ἐπειῶν
οὕνεκεν ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος, ὄλεσσεν
θηρίον αἰνολέοντα κακὸν τέρας ἀγριώταις
κοίλην αὖλιν ἔχοντα διὸς νεμέοιο παρ' ἄλσος.
οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ ἄργεος ἐξ ἱεροῖο.
αὐτόθεν, ἢ τίρυνθα νέμων πόλιν ἠὲ μυκήνην.
ὣς κεῖνος ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν
εἰ ἐτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ περσῆος
ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι αἰγιαλήων.

ἠὲ σὲ δέρμα γε θυρὸς ἀειφραδέως ἀγορεύει
χειρῶν καρτερὸν ἔργον ὅ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
εἴπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον ἵνα γνώω κατὰ θυμὸν
ἥρως εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί,
εἰ σύγ' ἐκεῖνος ὃν ἄμμιν ἀκουόντεσσιν ἔειπεν,
οὑξ ἑλίκηθεν ἀχαιός· ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς,
εἰπὲ δ' ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνεν.
ὅππως τ' εὔυδρον νεμέης εἰσήλυθε χῶρον·
οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ' ἄπιδα κνώδαλον εὕροιο
ἱμείρων ἰδέειν. ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει.
ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώιον ἔρνος.
τῶ, καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον
οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνέρ' ἔφαντο.
γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεοῦσι.
ὣς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου.
φυλεῦ. ὄφρα κιοῦσιν ἅμα σφίσιν ἄρκιος εἴη
καὶ ῥά τε ῥηΐτερον φαμένου κλύοι ἡρακλῆος.
ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ.
ὦ αὐγειάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνήρευ,
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου
ὅπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελίησαι ἀκούειν.
νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε. τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
ἀργείων, οὐδείς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι,
οἷον δ' ἀθανάτων εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα
ἱρῶν μηνίσαντα φορωνήεσσιν ἐφεῖναι.
πάντας γὰρ πισῆας ἐπικλύζων ποταμὸς ὣς
λὶς ἄμοτον κεράιζε. μάλιστα δὲ βεμβινιαῖος

οἳ ἔθεν ἀγχίμορη ναῖον παθόντες ἄτλητα.
τὸν μὲν ἐμοὶ πρώτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
Εὐρυσθεὺς· κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.
αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν κοίλην τε φαρέτρην
ἰῶν· ἐμπλείην, νεόμην. ἑτέροιφι δὲ βάκτρον
εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνοιο
εὔμετρον· τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέῳ Ἑλικῶνι
εὑρὼν σὺν πυκινῇσιν ὁλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις.
αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον ὅπη λὶς ἦεν ἵκανον,
δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτὴν ἐπέλασσα κορώνῃ
νευρειὴν περὶ δ' ἰὸν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα.
πάντη δ' ὄσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος γ' ἐμὲ κεῖνος ἰδέσθαι.
ἤματος ἦν τὸ μεσηγὺ, καὶ οὐδ' ὅπη ἴχνια τοῖο
φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι.
οὐδέ μεν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις
φαινόμενος σπορίμοιο αὔλακος, ὅντιν' ἐροίμην
ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μετ' αὐτίκα πειρηθῆναι.
ἤτοι ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν ἐς ἣν
βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος. ἀμφὶ δὲ χαίτας
αὐχμηρὰς, πεπάλακτο φόνῳ χαλεπόν τε πρόσωπον
στήθεά τε· γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἅμα σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
ἐν εἴῳ ὑλίεντι δεδεγμένος ὁππόθ' ἵκοιτο.
καὶ βάλον ἆσσον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα
τηϋσίως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὄλισθεν

ὀκρυόεν· χλωρῇ δὲ παλίσυτον ἔπεσε ποίῃ.
αὐτὰρ ὁ, κρᾶτα διαφοινὸν ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρεν
θαμβήσας. πάντῃ δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
σκεπτόμενος. λαμυροὺς δὲ χανὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας
τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον
ἀσχαλόων ὅτι μοι πρὶν ἐτώσια ἔκφυγε χειρός.
μεσσηγὺς δ' ἔβαλον στηθέων ὅθι πνεύμονος ἕδρα.
ἀλλ' οὐδ' ὧς ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός,
ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιον αὔτως.
τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς
αὐερύειν. ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις
θὴρ ἄμοτος μακρὴν δὲ περ ἰγνύῃσιν ἕλιξε
κέρκον ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο. πᾶς δέ οἱ αὐχὴν
θυμοῦ ἐνεπλήσθη. πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
σκυζομένῳ. κυρτὴ δὲ ῥάχις γένετ' ἠύτε τόξον
πάντοθεν εἰλυσθέντος ὑπαὶ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
ὡς δ' ὅταν ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων
ὅρπηκας κάμπτῃσιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο
θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον ἀπ' ἀξονίῳ κύκλε δίφρῳ,
τοῦ μὲν ὑπ' ἐκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινὸς
καμπτόμενος τηλοῦ δὲ μιῇ πήδησεν ὁρμῇ,
ὡς ἐπ' ἐμοὶ λὶς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἆλτο,
μαιμώων χροὸς ἆσαι. ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα
χειρὶ προεσχεθόμην. καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην
τῇ δ' ἑτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὕπερ αὖον ἀείρας.
ἤλασα κακκεφαλῆς. διὰ δ' ἄνδιχα φριχῶ ἔαξα,
αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
θηρὸς ἀμαιμακέτοιο. πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἔμ' ἱκέσθαι

ὑψόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ προμεροῖς ποσὶν ἔστη,
νευστάζων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὄσσέ οἱ ἄμφω
ἦλθε βίησει θεῦντος ἐν ὀστέω ἐγκεφάλοιο.
τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύναισι παραιφρονέοντα βαρείαις
νωσάμενος πρὶν αὖθις ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
αὐχένος ἀῤῥήκτοιο παρ' ἰνίον ἤλασα πρόφθας,
ῥίψας τόξον ἔραζε, πολύῤῥαπτόν τε φαρέτρην.
ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
ἐξόπιθεν, μὴ σαρκὸς ἀποδρύψῃ ὀνύχεσσι.
πρὸς δ' οὖδας πτέρνῃσι πόδας στερεῶς ἐπίεζον
οὐραίους ἐπιβάς· πλευρῇσί τε μῆρ' ἐφύλασσον,
μέχρις οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονα ὀρθὸν ἀείρας
ἄμπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅδης.
καὶ τότε δὴ βούλευον ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
θηρὸς τεθνειῶτος ἀπὸ μελέων ἐρύσαιμι
ἀργαλέον μάλα μόχθον. ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρω
τμητὴ οὐδὲ λίθω πειρωμένω οὐδὲ μὲν ὕλη
ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι
τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
ἕρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ὄφρα μοι εἴη.
οὗτός τοι νεμέου γένετ' ὦ φίλε θηρὸς ὄλεθρος,
πολλὰ πάρος μήλοισι καὶ ἀνδράσι πήματα θέντος.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λγʹ.

Λῆναι ἢ Βάκχαι. Δωρίδι,

ΙΝὼ καὐτονόα χ' ἁ μαλοπάραυος ἀγαυά.
τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος, τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἐοῖσαι.
χ' αἱ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
κισσόν τε ζώοντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμὼς.
τὼς τρεῖς τᾷ σεμέλᾳ. τὼς ἐννέα τῷ διονύσῳ.
ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεπονημένα χερσὶν ἑλοῖσαι,
εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
ὡς ἐδίδαξ' ὡς αὐτὸς ἐθυμάρει διόνυσος.
πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει
σχῖνον ἐς ἀρχαίαν καταδὺς ἐπιχώριον ἔρνος.
αὐτονόα πρώτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῦσα
σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια βάκχου,
ἐξαπίνας ἐπιοῦσα. τάδ' οὐχ ὁρόοντι βέβηλοι.
μαίνετο μὲν θ' αὕτα μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι.
πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος αἳ δ' ἐδίωκον.
πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐπ' ἰγνὺν ἀνειρύσασαι
πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε, τίνος κέχρησθε γυναῖκες
αὐτονόα τάδ' ἔειπε. τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.
μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἑλοῖσα,
ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης.
ἰνὼ δ' ἔρρηξε σὺν ὠμοπλάτᾳ μέγαν ὦμον
λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ αὐτονέας ῥυθμὸς ὠυτὸς
αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρέα νομέοντο γυναῖκες.

ἐς θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ πενθῆα φέροισαι.
οὐκ ἀλέγω· μὴ δ' ἄλλος ἀπεχθομένῳ διονύσῳ
φροντίζοι· μὴ δ' εἰ χαλεπώτερα τῶν δ' ἐμόγησεν.
εἴη δ' ἐνναέτης ἢ καὶ δεκάτω ἐπιβαίνοι
αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι.
ἐκ διὸς αἰγιόχω τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὕτως.
εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λῷα δυσσεβέων δ' οὔ.
χαίροι μὲν διόνυσος· ὃν ἐν δρακαίῳ νιφόεντι,
ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα θήκατο λύσας.
χαίροι δ' εὐειδὴς σεμέλα, καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
καδμεῖαι πολλαῖς μεμελημέναι ἡρωίναις,
αἳ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος διονύσου.
οὐκ ἐπιμωματόν· μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λδ'.

Ηλακάτα.

Γλαυκᾶς ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον ἀθανάας
γυναιξὶ νόος οἰκωφελέεσσι σὺς ἐπήβολος.
θαρσεῦσ' ἄμμιν ὑμάρτει πόλιν ἐς νείλεω ἀγλαάν.
ὅππα κύπριδος ἱρὸν καλάμω χλωρὸν ὑφ' ἀπαλῶ
τῆδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτεύμεθα πὰρ διός,
ὅππως ξεῖνον ἐμὸν τέρψομ' ἰδὼν κἀντιφιλήσομαι
νικίαν, χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν.
καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν
δῶρον νικιέας, ἐς ἀλόχω χέρρας ὀπάσσομεν.

σὺν τᾷ, πολλὰ μὲν ἔργ᾽ ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις
πολλὰ δ᾽ οἷα γυναῖκες φορέοισ᾽ ὑδάτινα βράκη.
δὶς γὰρ ματέρες ἀρνῶν μαλακοῖς ἐν βοτάνᾳ πόκους
πέξαιντ᾽ αὐτοετεί· Θευγένιδος γ᾽ ἕνεκ᾽ εὐσφύρω
οὕτως ἀνυσιεργός· φιλέει δ᾽ ὅσα σαόφρονες.
οὐ γὰρ ἐς ἀκίρας οὐδ᾽ ἐς ἀεργὼς μὲν ἐβολλόμαν
ὀπάσαι σε δόμοις ἁμετέρας εὖσαν ἀπὸ χθονός.
καὶ γάρ σοι πατρὶς ἂν ὠξ Ἐφύρας κτίσε πότ᾽ Ἀρχίας
νάσω Τρινακρίας μυελὸν ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν
νῦν μὰν οἶκον ἔχουσ᾽ ἀνέρος ὃς πόλλ᾽ ἐδάη σοφά·
ἀνθρώποισι νόσους φάρμακα λυγρὰς ἀπαλαλκέμεν,
οἰκήσεις κατὰ Μίλατον ἐρατεινὰν μετ᾽ Ἰαόνων.
ὡς εὐαλάκατος Θευγένις ἐν δαμότισιν πέλοι
καί οἱ μνᾶσιν ἀεὶ τῶ φιλαοιδῶ παρέχῃς ξένω,
κεινογάρ τις ἐρεῖ τῶ ποτιδὼν σ᾽· ἦ μεγάλα χάρις,
δῶρω ξὺν ὀλίγω· πάντα δὲ τιμάντα τὰ πὰρ φίλων.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λε'.

Παιδικά.

Οἶνος ὦ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλάθεα
κἄμμε χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
κἠγὼ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω τὰ κέατ᾽ ἐν μυχῷ
οὐχ ὅλας φιλέειν μ᾽ ἐθέλησθ᾽ ἀπὸ καρδίας
γινώσκω· τὸ γὰρ ἥμισυ τᾶς ζωίας ἔχω.
ζᾷ τὰν σὰν ἰδέαν. τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
χ᾽ ὤταν μὲν σὺ θέλῃς μακάρεσιν ἴσαν ἄγω

ἀμέραν. ὃ καὶ δ' οὐκ ἐθέλεις τὺ, μάλ' εὖ σκώπει
πῶς ταῦθ' ἅρμενα τὸν φιλέοντ' ἀνίαις διδῶ.
ἀλλ' αἴ μοι τὶ πίθοιο νέος προγενεστέρω,
τῶ καὶ λώϊον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.
ποίησαι καλιὰν μίαν ἐν ἑνὶ δενδρίω
ὅππη μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ἑρπετόν.
νῦν δὲ τῶ δὲ μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
ἄλλον δ' αὔριον. ἐξ ἑτέρω δ' ἕτερον ματῇς.
καὶ μὲν σεῦ τὸ καλόν τιν ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι.
τῷ δ' εὐθὺς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευ φίλος γὰρ
τὸν πρᾶτον δὲ φιλεῦντα τριταῖον ἔθηκας ἔλαπες.
ἀνδρῶν τῶν ὑπερηνορέων δοκέεις πνέειν.
φίλει δ' ὥσκε ζώης τὸν ὅμοιον ἔχειν ἀεί.
αἲ γὰρ ὧδε ποῇς, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεαι.
ἐξ ἀστῶν. ὁ δέ τοι ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχοι
ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμνεται.
κἠμὲ μαλθακὸν ἐξεπόνασε σιδάρεον.
ἀλλὰ πέριξ ἁπαλῶ στόματός σε πεδέρχομαι.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ λς΄.

Δάφνιδος, καὶ κόρης, ὁ ἀρίστυς.

ΤΑν πινυτὰν Ἑλέναν πάρις ἥρπασε βουκόλος ἄλλος
μᾶλλον ἐμὴ δ' Ἑλένα τὸν βωκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.
Κό. μὴ καυχῶ σατύρισκε κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.
Δάφ. ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἁδέα τέρψις.
Κό. τὸ στόμα μευ πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλημα.

Δάφ. πλωέεις χείλεα σεῖο. δίδε πάλιν ὄφρα φιλάσω.
Κό. καλόν σοι δαμάλαν φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.
Δάφ. μὴ καυχῶ τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.
ἁ σταφυλὶς σταφίς ἐστι, καὶ ῥόδον αὖος ὀλεῖται.
δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους ἵνα σοι τινὰ μῦθον ἐνίψω.
Κό. οὐκ ἐθέλω. καὶ πρίν με παρήπαφες ἁδέϊ μύθῳ.
Δάφ. δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσῃς.
Κό. τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον. ὀϊζυρὸν οὐδὲν ἀρέσκει.
Δάφ. φεῦ φεῦ. τᾶς παφίης χόλον ἅζεο καὶ σύγε κώρα;
Κό. χαιρέτω ἁ παφία μόνον ἵλαος ἄρτεμις εἴη.
μὴ λέγε, μὴ μάλλησε καὶ ἐς λίνον ἄκλιτον ἔλθῃς
Δάφ. βαλλέτω ὡς ἐθέλεις πάλιν ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγοι
Κό. μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρα καὶ ἔτι χεῖλος ἀμύξω.
Δάφ. οὐ φεύγεις τὸν ἔρωτα τόν, οὐ φύγε παρθένος ἄλλη.
Κό. φεύγω ναὶ τὸν πᾶνα. σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἀείρεις.
Δ. δειμαίνω μὴ δή σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσω.
Κό. πολλοί με μνώοντο νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἕαδε.
Δ. εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστὴρ ποτὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.
Κό. καὶ τί φίλος ῥέξαιμι. γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.
Δ. οὐκ ὀδύνην οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος ἀλλὰ χορείην.
Κό. ναὶ μὰν φασὶ γυναῖκας ἑοὺς τρομέειν παρακοίτας.
Δ. μᾶλλον ἀεὶ κρατέουσι. τίνα τρομέουσι γυναῖκες;
Κό. ὠδίνειν τρομέω, χαλεπὸν βέλος εἰλειθύης.
Δ. ἀλλὰ τεὴ βασίλεια μογοστόκος ἄρτεμίς ἐστιν.
Κό. ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω μὴ καὶ χρόα καλὸν ὀλέσσω.
Δ. ἢν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα νέον φάος ὄψεαι υἷας.
Κό. καὶ τί μοι ἕδνον ἄγεις γάμου ἄξιον ἢν ἐπινεύσω;
Δ. πᾶσαν τὰν ἀγέλαν πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἑξεῖ

Κό. ὄμνυε μὴν μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπέλθῃς;
Δάφ. οὐ μ' αὐτὸν τὸν πᾶνα· καὶ ἢν κ' ἐθέλῃς με διῶξαι.
Κό. τεύχεις μοι θαλάμοις, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλάς;
Δάφ. τεύχω σοι θαλάμοις· τὰ δὲ πώεα καλὰ νομεύω.
Κό. πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα μὴν τίνα μῦθον ἐνίψω;
Δάφ. αἰνήσει σέο λέκτρον ἐπὴν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.
Κό. οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλάκι τέρπει.
Δάφ. δάφνις ἐγώ· λυκίδας δὲ πατήρ· μήτηρ δὲ νομαίη
ἐξ εὐηγενέων. ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερίων.
* οὐδ' ἄκρα τιμήεσσα· πατὴρ δέ σοι ἐστὶ μενάλκας.
Κό. δεῖξον ἐμοὶ ἔθεν ἄλσος· ὅπη σέθεν ἵσταται αὖλις.
Δάφ. δεῦρ' ἴδε πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
αἶγες ἐμὲ βόσκεσθε· τὰ βωκόλα ἔργα νοήσω.
ταῦροι καλὰ νέμεσθε, ἵν' ἄλσεα παρθένι δείξω.
Κό. τί ῥέζεις σατυρίσκε; τί δ' ἔνδοθεν ἅψαο μαζῶν,
Δ. μᾶλα τεὰ πρώτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω.
Κό. ναρκῶ· ναὶ τὸν πᾶνα· τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα.
Δ. θάρσει κόρα φίλα· τί μοι ἔτρεμες· ὡς μάλα δειλά.
Κό. βάλλεις εἰς ἀμάραν με, καὶ εἵματα καλὰ μιαίνεις.
Δ. ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἁπαλὸν νάκος ἠνίδε βάλλω.
Κό. φεῦ φεῦ· καὶ τὰν μικρὰν ἀπέσχισας· ἐς τί δ' ἔλυσας.
Δ. τᾷ παφίᾳ πρώτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.
Κό. μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.
Δ. ἀλλήλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.
Κό. τὸ ἀμπέχονον ποίησας ἐμὸν ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.
Δ. ἄλλαν ἀμπεχόναν τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.
Κό. φῂς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἅλα δοίης.
Δ. αἴθ' αὐτὰν δυναίμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

ΚΟ. ἄρτεμι μὴ νέμεσα. Δ. σὺ δ' ἔγημας, κοὐκέτι πιστή.
ΚΟ. ῥέξω πόρτιν ἔρωτι, καὶ αὐτᾷ βοῦν ἀφροδίτᾳ.
παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρψω.
ΔΑΦ. ἀλλὰ γυνὴ, μήτηρ, τεκέων τροφὸς, οὐκέτι κώρα.

Ὣς οἱ μὲν χλοερᾶσιν ἰαινόμενοι μελέεσιν,
ἀλλήλοις ψιθύριζον. ἀνίστατο φώριος εὐνή.
χἠ μὲν ἀνεγρομένη διέστιχε μᾶλα νομεύειν,
ὄμμασιν αἰδομένη. κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη.
ὃς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας, κεχαρμένος εὐνᾶς.

Τῶν Θεοκρίτου εἰδυλλίων
τέλος.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Τὰ ῥόδα τὰ δρυσόεντα. καὶ ἡ κατάπυκνος ἐκείνα
ἕρπυλλος κεῖται ταῖς ἑλικωνιάσι
ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὶν πύθιε παιὰν
δέλφις ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάϊσεν.
βωμὸν δ' αἱμάξει κεραὸς φάγος· οὗτος ὁ μαλὸς,
τερμίνου φώγων ἔσχατον ἀκρέμονα.

ἄλλο.

Δάφνις ὁ λευκόχρως ὁ καλᾶ σύριγγι μελίσδων,
βουκολικοὺς ὕμνους· ἄνθετο πανὶ τάδε
τοὺς φιατοὺς δόνακας· τὸ λαγωβόλον· ὀξὺν ἄκοντα
νεβρίδα τὴν πήραν, ἀπόκ' ἐμαλοφόρει.

ἄλλο.

εὕδεις φυλλοστρῶτι πέδῳ δάφνι σῶμα κεκμηκὸς
ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀγρεύει δέ τυ πὰν, καὶ ὁ τὸν κροκόεντα πρίηπος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καταπτόμενος,
ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὺ φεῦγε,
φεῦγε μεθεὶς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

ἄλλο.

Τὴν αὐτὰν λαύραν τοῦς αἱ δρύες αἰπόλε κάμψας
σύκινον εὑρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον.
τρισκελὲς αὐτόφλοιον, ἀνούατον· ἀλλὰ φάλητι
παιδογόνῳ δυνατὸν κύπριδος ἔργα τελεῖν. γρ.
σηκὸς δ' εὐιερὸς περιδέδρομεν· ἀέναον δὲ καὶ πος
ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει

δάφναις

δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῳ.
ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἕλικι
ἄμπελος· ἠαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν ἀοιδαῖς
κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη.
ξουθαὶ ἀηδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι
μέλπουσαι στόμασι τὰν μελίγηρυν ὄπα.
ἕζεο δὴ τηνεῖ, καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
εὔχεο ἀποστέρξαι τοὺς δάφνιδος μεπόθοις.
κεὐθὺς ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. ἢν δ᾿ ἀνανεύσῃ
τῷ δὲ τυχὼν ἐθέλω φιασοθύλῳ τελέσαι.
ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω
σακίταν. ἀΐοι δ᾿ εὐμενέως ὁ θεός.

ἄλλο.

Λῆς ποτὶ τᾶν νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
ἁδύ τί μοι κἠγὼν πακτίδ᾿ ἀειράμενος,
ἀρξεῦμαί τι κρέκειν· ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θελξεῖ
δάφνις, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄνθρου ὄπισθεν,
πᾶνα τὸν αἰγιβόταν ὀρφανίσωμεν ὕπνου.

ἄλλο.

Αδείλαιε τὺ θύρσι τὺ τὸ πλέον ἢ καταταξεῖς
δάκρυσι διπλῶς ὦπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ἁ χίμαρος τὸ καλὸν τέκος οἴχετ᾿ ἐς ἅδαν.
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
αἱ δὲ κύνες κλαγγεῦντι. τί τὸ πλέον ἁνίκα τήνας
ὀστέον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας.

ἄλλο.

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες σὺ ἁλικίᾳ δὲ καὶ αὐτὸς

εὐρύμεδον. τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
σοὶ μὲν ἕδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
τιμασεῦντι πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

ἄλλο.

Ηλθε καὶ ἐς μίλητον ὁ τοῦ παιήονος υἱὸς
ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνεσσόμενος
νικίᾳ. ὅς μιν ἐπ' ἦμαρ ἀεὶ θυέεσσιν ἱκνεῖται,
καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδου γλύψατ' ἄγαλμα κέδρον.
ἠετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρων ὑποστὰς
μισθόν. ὁ δ' ἐς ἔργον, πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

ἄλλο.

Ξᾶνε, συρηκόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται ὄρθων,
χειμερίης μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον· ἀντὶ δὲ πολλᾶς
πατρίδος, ὀθνείαν κεῖμαι ἐφεσσάμενος.

ἄλλο.

Υμῖν τοῦτο θεαὶ κεχαρισμένον ἐννέα πᾶσαις
τὤγαλμα ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρεινον
μουσικός. οὐχ ἕτερός τις ἐρεῖ σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
αἶνον ἔχων, μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

ἄλλο.

Εὐσθενέος τὸ μνᾶμα. φυσιγνώμων ὁ σοφιστὴς
δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
χ' ὑμνοθέτης αὐτοῖς δαιμονίως φίλος ἦς
πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθναὼς ὁ σοφιστής,
καίπερ ἄκικυς ἐών, εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

ἄλλο.

Δαμομένης ὁ χορηγὸς ὁ τὸν τρίποδ' ὦ διόνυσε
καὶ σὲ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς,
μέτριος ἦν ἐν παισί. χορῷ δ' ἐκτήσατο νίκην
ἀνδρῶν καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὁρῶν.

ἄλλο.

Η κύπρις οὐ πάνδημος. ἱλάσκεο τὴν θεὸν εἰπὼν
οὐρανίην ἁγνῆς ἄνθεμα χρυσογόνας
οἴκω ἐν ἀμφικλέους. ὦ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
ξυνόν. ἀεὶ δέ σφιν λώϊον εἰς ἔτος ἦν,
ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια. κηδόμενοι γὰ
ρ' ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

ἄλλο.

Γνώσομαι εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον. ἢ καὶ ὁ δειλός.
ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἶσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος ἐρεῖς. ἐπεὶ εὐρυμέδοντος
κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.

Εἰς ἀνακρέοντα.

Θάσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξένε.
σπουδῇ. καὶ λέγ' ἐπὰν ἐς οἶκον ἔλθῃς,
ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν τέῳ
τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιῶν.
προσθεὶς δὲ χ' ὅτι τοῖς νέοισιν ἅδετο,
ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

Εἰς ἐπίχαρμον.

Α τε φωνὰ δώρειος χ' ὠνὴρ ὁ τὰν κωμῳδίαν
εὑρὼν ἐπίχαρμος.
Ω βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ,
τὶν ὧδ' ἀνέθηκαν.

Τὸν συρακόσσαις ἐνίδρυνται πελωριστᾷ πόλει
οἷα ἀνδρὶ πολίτα.
Σωρὸν γὰρ εἶχε χρημάτων μεμναμένοις,
τελεῖν ἐπίχειρα.
Πολλὰ γὰρ ποττὰν, ζοὰν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα
μεγάλα χάρις αὐτῷ.

Ἐπιτάφιος κλείτας τροφοῦ μηδείου.

Ο μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ θρείσσα
μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ κἠπέγραψε κλείτας
ἑξεῖ τὴν χάριν ἡ γυνὴ ἀντὶ τήνων,
ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψ' ἔτι μὴν ἔτι χρησίμη καλεῖται.

Εἰς ἀρχίλοχον.

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἴσειδε τὸν πάλαι ποιητὰν
τὸν τῶν ἰάμβων οὗ τὸ μυρίον κλέος
διῆλθε κἠπὶ νύκτα καὶ πρὸς ἀῶ.
ἦ ῥά μιν αἱ μοῦσαι καὶ ὁ δήλιος ἠγάπευν ἀπόλλων
ὡς ἐμμελὴς τ' ἔγεντο, κἠπιδέξιος.
ἔπεά τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

Εἰς ἀνδριάντα πεισάνδρου τοῦ τὴν
ἡράκλειαν ποιήσαντος.

Τὸν τοῦ ζανὸς ὅδ' ἡμῖν υἱὸν ἀνὴρ
τὸν λεοντομάχαν τὸν ὀξύχειρα
πρᾶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν,
πείσανδρος ξυνέγραψεν ὡ'κ καμείρου.

χ' ὤσσους ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους.
τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος ὡς σαφ' ἰδῆς,
ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας.
πολλοῖς μασὶν ὄπισθε κἠνιαυτοῖς.

Θεοκρίτου εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

ἄλλος ὁ χῖος. ἐγὼ δὲ θεόκριτος ὃς τάδε γράψα
εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ συρηκοσίων
υἱὸς πραξαγόραο, περικλειτῆς τε φιλίνης.
μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔποτ' ἐφελκυσάμην.

τοῦ τῶν Θεοκρίτου ἐπιγραμμάτων τέλος.

Περὶ τοῦ πελέκεως.

Δεῖ τὸν ἀναγινώσκοντα καὶ τὸν ἐξηγούμενον, μετὰ τὸ πρῶτον κῶλον· τὸ, ἀνδροθέα δῶρον ὁ φωκεὺς, τὸ τελευταῖον λέγειν. τὸ, ὤπασ' ἐπειὸς πέλεκυν· εἶτα τὸ δεύτερον· ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, τὸ δεύτερον ἀπὸ τέλους. καὶ οὕτως ἕως τοῦ μέσου. ὥστε τὸ μὲν τέλειον εἶναι, τὸν πέλεκυν τοῦτον ὁ ἐπειὸς ἀνατίθησι τῇ ἀθηνᾷ, κατασκευάσας τὸν δούρειον ἵππον. τὸ μέτρον χοριαμβικόν. ἀρξάμενον ἀπὸ καταληκτικοῦ ἑξαμέτρου, καταλῆγον δὲ εἰς μονόμετρον ἰαμβικόν. τὸ αὐτὸ δὲ μέτρον τῷ πτερυγίῳ ἀλλὰ διαφέρει. καθότι ὁ μὲν πέλεκυς, ἔχει τὸ πρῶτον κῶλον πρὸς τὸ τελευταῖον συναπτόμενον, κατὰ διάνοιαν. τὸ δὲ πτερύγιον κατὰ τὸ ἑξῆς τῶν στίχων. δύναταί τις καὶ ἀπὸ τοῦ βραχυκαταλήκτου μέτρου ἄρχεσθαι. εἶτ' αὐτῷ ἀνταποδιδοὺς τὸ ἴσον, καὶ ἀκολούθως τοῖς μετ' αὐτὸ τὰ ἴσα ἐπιφέρεσθαι, καὶ διασῶσαι τὸν νοῦν, ἀπὸ μὲν τοῦ δωδεκάτου ἀναβαίνων, ἀπὸ θατέρου εἰς τὸ δωδέκατον καταχωρῶν. γέγραπται μὲν εἰς τὸν ἐπειοῦ πέλεκυν. ὅτι δῶρον τῇ ἀθηνᾷ ὁ φωκεὺς ἐπειὸς, τῆς τέχνης καὶ ἐπινοίας χάριν ἀποτίνων, ἔθηκεν.

Θεοκρίτου πέλεκυς.

Ἀνδροθέα δῶρον ὁ φωκεὺς κρατέρας μηδοσύνας ἦρα τίνων ἀθάνα

τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνω πόλιν ἠθάλωσε,

οὐκ ἐναρίθμιον γεγαὼς ἐν προμάχοισιν ἀχαι

ῶν δ' ἐς ὁμήρειον ἔβα κέλευθον, (ῶν

τρὶς μάκαρ ὃν σὺ θυμῷ

σὸν ὅλβος

ἆ τις ἐπ' ἀδὸς πέλεκυν ὧ πόκα πύργων θεοτευκτῶν κατέρειπεν αἶπος

Δαρδανιδᾶν δ' ἐς υφέλιξ' ἐκ θεμέθλων αὖ ἀκτάς. (λεής.

ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν καθαρὰν νᾶμα κόμιζε δυσκε

σὰν χάειν ἀγνὰ πολὺ βουλε πολλάκις

ἴλαος ἀ μοι δέρχθης.

ἀεὶ πνεῖς.

τῶ βίνων κλίδος εἶσε

θεᾶς, ὡς δ' ἀρ' ἐρόδηγε καὶ ὡς πολύφροπα μῆνος μέγα μολπῆς.

Τούτου ἡ ἀνάγνωσις δύναται ὡς γέγραπται γίνεσθαι, συνεκτικὴ τοῦ νοῦ. ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ μέτρα, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἄχρι τὸ ἔσχατον ἔρχη ἵνα τὰ ἀλλήλοις ἀντίστροφα ἦ μετ᾽ ἀλλήλων. τοῦτο γὰρ κελεύει, τὸ πρῶτον ἀναγνόντας εἶτα τὸ πανύστατον προφέρεσθαι. καὶ ἀναλόγως ἄνωθεν τὸ δεύτερον. καὶ οὗτος ὁ φόπος ἕως ἂν ἀφίκῃ ἄχρι βραχύ. ὁ δὲ λόγος, λέων μὲν ὁ ἔρως. ὁ δὲ νοῦς, οὕτως ἅπας ἔχει. ὁρᾷς με τὸν γῆς τε ἄνακτα καὶ τὸν οὐρανοῦ ἄλλα ἑδράσαντα. μὴ φροντίσῃς δ᾽ τηλικὸς δὲ ὤν, τελείου ἔργον ποιῶ. τότε γὰρ ἐγενόμην ὅτε ἡ ἀνάγκη ἦρχε, καὶ πάντα ἐπείκει ταῖς δυσῆς γνώμαις, ὅσα ἕρπει δι᾽ ἀέρος καὶ αἰθέρος. οὐκ εἰμὶ ὁ ἀφροδίτης υἱός. ἀλλὰ καλοῦμαι ἔρως, καὶ οὐδὲν ἔπραξα βίᾳ, ἀλλὰ τὰ πάντα πραΰνω πειθοῖ. ὑπέπτηξαν δέ με ἡ γῆς καὶ θαλάσσης μυχοὶ. καὶ οὐρανός. τῶν ἐγὼ τὸ ἀρχαῖον ἀφειλόμην σκῆπτρον, καὶ ἐδίκαζον θεοῖς. ἔχει δὲ νοῦν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἄχρι τὸ ἔσχατος ἔρχῃ ὡς προείρηται. ἀκμονίδαν δὲ λέγει τὸν οὐρανόν. Γαῖα μὲν γὰρ ἄκμονα ἔτικτεν. ἀπὸ δ᾽ ἄκμονος ὁ οὐρανός. ἄλλος δὲ ἐστὶν ὅρος ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγων, ὅτι πάντα αὐτῷ εἴκει. καὶ τὰ ἄχρι τῇ γῇ, καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ. ἄλλως.

Τὸ σχῆμα τοῦ πτερυγίου οὐκ ἔχει ἀπὸ τοῦ πρώ-
του ἐπὶ τὸ ἔσχατον τὴν ἀνάγνωσιν ὡς ἐπὶ τοῦ
πελέκεως, καὶ τοῦ ὠοῦ. τὸ μέτρον τοῦ
πτερυγίου, καὶ τοῦ πελέκεως, χο-
ριαμβικὸν, κατὰ στίχον
ὑφαιρουμένης
συζυγί-
ας.
❧

λεῦσσέ με τὸν γᾶς τε βαθύστερνον ἄνακτ' ἀκμονίδαν ἄλλυδις ἑδράσαντα
μηδὲ τρέσῃς εἰ τόσος ὢν· δάσκια βεβριθότα λαχνᾷ γένεια.
τᾶμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν, ἁνίκ' ἔκραιν' ἀνάγκα.
πάντα γ' ἐπάσει καὶ φρυλαῖσι λυγραῖς
ἑρπεθ' ἅπανθ' ὅσ' ἕρπει
δι' αἴθρας
χάους τε.
οὔτι γε κύπριδος παῖς,
ὠκυπέτας δ' ἄρεος καλέομαι.
οὔτε γὰρ ἔκραινα βίας. πραΰνόῳ δὲ πειθοῖ.
εἶκε τέ μοι γαῖα θαλάσσας τε μυχὸς οὐρανός τε,
τῶν δ' ἐγὼν ἐκνοσφισάμην ὠγύγιον σκᾶπτρον κραῖνδ' ἐς θεοῖς θέμις.

εἶμ' ἄρσενος μεστή τας
πόσις μέροψ δίσα βος.
σποδεύνας ἴνις ἐμ πούσας μόρος,
ὁ βύτα καὶ κωὸς τεκνώματος.
χρυσοῦς ἀίτας, ἆμος δὲ ἄνδρα
τὸν γυιοχαλκόν οὖ ρον
ἔρρασεν ὃν ἁ πάτωρ
δίσευ νος μόρη σε μὴ
πρόρριπτος ἐμὸν ἦ τεῦ
γμα θρή σας θεο κρίτοι
οκτάν τας φιε πτέροι
ογκάν τας ἄϊ ξεν ἀ
ναύ ξας. χάλε ψε γὰρ
νι ἰ ῶ συργα στρὸς ἐκ
δὺς γῆρας τὸ δ' ἐλλινδεῖν
τ' ἐν ἀμφικλύστω πανόστε μα
φὸς δὲ νέ τας φὼρ δίζω ος ἴ
νις τ' ἀνδροβῶ τος ἰλλοραί στας ἤρ' ἀρ
δίων ἐς τευκρί δ' ἄγαγε φίπορ θον.

Concordia paruæ res crescunt.

Τῇ ὁμονοίᾳ τὰ μικρὰ αὐξάνονται.

1006279